

İÇİNDEKİLER

- TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası 24.Olağan Genel Kurulu
- Değerlendirme
- TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası 24.Dönem Oda Organları

A AMAÇ, KAPSAM VE ÇALIŞMA ANLAYIŞI

- A.1** Amaç
- A.2** Kapsam
- A.3** Çalışma Anlayışı

B ÖRGÜTLENME

- B.1** Üyeler
- B.2** İstanbul Şube Çalışmaları
- B.3** Temsilcilikler
- B.4** Öğrenciler
- B.5** TMMOB

C YAYIN ÇALIŞMALARI

- C.1** Metalurji Dergisi
- C.2** Ajanda
- C.3** Katalog
- C.4** 35.Yıl Andacı
- C.5** Web Sitemiz

D KONGRELER, SERGİLER, SEMPOZYUMLAR VE SEMİNERLER

- D.1** I. Endüstriyel Fırınlr ve Refrakter Sempozyumu ve Sergisi
- D.2** 12.Uluslararası Metalurji-Malzeme Kongresi ve Fuarı
- D.3** 13.Uluslararası Metalurji ve Malzeme Kongresi

E DİĞER ETKİNLİKLERİMİZ

- E.1** Basın Açıklamaları
- E.2** Raporlar
- E.3** Davalar
- E.4** Diğer Çalışmalarımız
- E.5** Metalurji Sektörü ve Özelleştirmeler

F DENETLEME RAPORU

G MALİ RAPOR

- G.1** 2004 ve 2005 Yılı Bilançosu
- G.2** 2004-2005 Gerçekleşen ve 2006-2007 Tahmini Bütçesi (Gelirler)
- G.3** 2004-2005 Gerçekleşen ve 2006-2007 Tahmini Bütçesi (Giderler)

H EKLER

TMMOB METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

24.OLAĞAN GENEL KURULU

24.Olağan Genel Kurul 18 Mart 2006 tarihinde TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası'nda (Hatay Sokak No:10/9 Kızılay-ANKARA) çoğunluklu olarak toplanacaktır. Bu toplantıda çoğunluk sağlanamaz ise Genel Kurulumuz 25 Mart 2006 tarihinde Ankara Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası Başkanlığına Kızılay-ANKARA adresinde saat 09.30'da çoğunluk aranmaksızın çalışmalarına başlayacaktır.

İlk gün (25 Mart 2006) gündemin seçimlere kadar olan bölümü tamamlanacaktır. 2.gün (26 Mart 2002) saat 09.00-17.00 arasında TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası'nda (Hatay Sokak No:10/9 Kızılay-ANKARA) seçimler yapılacaktır.

Birinci toplantımızın gerçekleşmesi için 1.625 üyemizin hazır olması gerekmektedir. Odamızın etkinlik alanının tüm yurdu kapsaması bu toplantıda çoğunluk sağlanmasını zorlaştıracığından tüm üyelerimizin 25 Mart 2006 tarihinde Ankara Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası Başkanlığına Kızılay-ANKARA adresinde saat 09.30'da toplanacak olan 24.Olağan Genel Kurul toplantısında hazır bulunmalarını dileriz.

Genel Kurul ve Seçimlere İlişkin Önemli Noktalar

Tüm üyelerimizin Oda Genel Kuruluna katılmaları ve oy kullanmaları zorunlu olup geçerli mazereti olmaksızın katılmayanlar ve oy kullanmayanlar Oda Onur Kurulu'nca cezalandırılır.

Seçimlere katılacak üyeleri gösterir liste, görevli hakimin incelenmesinden geçip, 3 gün süreyle TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası ve TMMOB'nin ilan yerlerinde asılmak suretiyle ilan edilerek onaylanmış ve kesinleşmiştir. Listede adı olmayan üyenin oy kullanması olanaksızdır.

Listede ismi olan üyeler, Oda veya resmi bir kuruluş tarafından verilen belgeyi ibraz ederek oylarını kullanacaktır. Üyelerimizin Oda kimliklerini yanlarında bulundurmaları kendilerine kolaylık sağlayacaktır.

Oylar, üzerinde İlçe Seçim Kurulu mührü bulunan ve oy verme sırasında Sandık Kurulu Başkanı tarafından her seçim için ayrı ayrı verilecek formlara, yazılmak ve mühürlü zarflara konulmak suretiyle kullanılacaktır. Yönetim Kurulu için kullanılacak oyların verilen formlara elle yazılması zorunludur.

TMMOB METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

24. OLAĞAN GENEL KURULU

GÜNDEM

- 1. Açılış ve Başkanlık Divanı Seçimi**
- 2. Açılış ve Konuk Konuşmaları**
- 3. Komisyon Seçimleri (Mali İşler Komisyonu, Gelecek Dönem Çalışma Esasları ve Sonuç Bildirgesi Komisyonu)**
- 4. 24. Dönem Çalışma Raporu, Mali Rapor, Denetleme Kurulu Raporu ve Onur Kurulu Raporlarının Okunması ve Tartışılması**
- 5. Yönetim ve Denetleme Kurullarının Aklanması**
- 6. Komisyon Raporlarının Görüşülmesi**
- 7. Adayların Belirlenmesi**
- 8. Dilek ve Temenniler**
- 9. Seçimler (2. Gün)**

TMMOB
METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI
24. OLAĞAN GENEL KURULU

25-26 MART 2006

ANKARA

DEĞERLENDİRME

Türkiye’yi fırsatçılardan kurtarmak bilinciyle, bulunduğumuz her yerde barışı adaleti, demokrasiyi ve insan haklarını yaymak zorundayız.

Son çeyrek yüzyılda açıkça ortaya çıkan, küreselleşme olarak yansıtılan emperyalizmin uygulamaları, en şiddetli biçimiyle uygulanmakta ve dünya halklarınca çok ağır sonuçlarla hissedilmektedir. Geldiğimiz koşullarda emperyalizm uygulamaları, dünya halklarının kaynaklarını, emeklerini daha da artan hızla kendi denetimine almış bulunmaktadır.

Birinci paylaşım savaşı sonrası, kaynak akışını artıran, kaynaklara ulaşma olanaklarını geliştiren, emperyalizm, çeşitli halkların verdiği ulusal kurtuluş mücadeleleriyle, istediği kadar yayılımını sağlayamamıştır. Yaşadığı daralmayı ekonomik dayatmalarıyla da aşamayınca ikinci paylaşım savaşını devreye sokmuştur.

Bu saldırı ve çatışmayla, dünya coğrafyası yeniden şekillenmiş, ağır sanayi alanında yerle bir olan Avrupa, yeniden yapılanarak bugünkü AB yapısını oluşturmuştur. Dönem olarak coğrafya yeniden paylaşılarak kaynaklara ulaşmanın yolları açılmıştır. Kaynakların denetimiyle yeterli sömürüye ulaşılmayınca, teknolojik denetim gündeme alınmıştır. Bunun için ilk olarak AB kökenini oluşturan, gelişmekte olan ülkelerin temel gereksinimi olan demir ve çeliğin denetim altında tutulması için AKÇD kurulmuştur. Bu alanda sağlanan sömürüyle birlikte enerjinin denetimi için EUROTOM kurulmuştur. Arkasından teknolojik denetimin fikri mülkiyet uygulamalarının hızla yayılmasıyla, bugün yaşamımızda yer bulan fikri mülkiyet olarak bilinen TRİPS anlaşmaları yaşamımıza sokulmuştur.

Bütün bu koşullar yaşama yerleştirilirken diğer taraftan dünyanın çeşitli ülkelerine emperyalist devletlerce saldırı ve işgaller hiç ara verilmeden günümüze kadar gelmiştir. Ancak 1970’li yıllarda ekonomik krizler gündeme sokulmuş olmasına rağmen dünyada yayılan gençlik hareketleri, işgale ve sömürüye karşı önemli direnişler örgütlemişlerdir. Dünyada yaşanan ekonomik ve sosyal olaylar, Türkiye’ye tarihsel ve coğrafi konumu nedeniyle hızla yansımıştır. 1980’li yıllara gelindiğinde dünyanın bir çok devletinde iktidar askeri faşizan darbelerle değiştirilmiş olup, 25 yılını geride bıraktığımız 12 Eylül 1980 faşizan darbesi de Türkiye’de yeni ekonomik kararlar uygulamaya koymuştur. Ekonomik koşulları gündeme almakla yetinmeyen sistem, geriye dönüşü engellemek için kültürel saldırısını da sürdürmüştür. Bugünlerde televizyonlarda saldırı sürmektedir.

Emperyalizmin silahlı gücü NATO birliklerinin Türkiye’ye girişine karşı direnişi örgütleyen, “Bağımsız Türkiye” pankartlarıyla altıncı filoyu denize döken, Mahir Çayan’lar,

Deniz Gezmiş'ler, Hüseyin İnan'lar, Yusuf Aslan'lar, Ulaş Bardakçı'lar ve daha niceleri sistem tarafından bedenen katledilmesinin yanında düşünsel olarak da katledilip yok sayılmaya çalışılmaktadır. Ama altıncı filoyu denize döktüklerinde onlara saldıranlar, bugün dizi filmlerde sinemalarda, kurşun atan ve yiyen olarak gösterilmektedir. Sanki Susurluk hiç yaşanmamış gibi, çeteleşme ve mafyalaşma filmlerle, olması doğalmış gibi, gençlere sunulmaya ve meşrulaştırılmaya çalışılmaktadır. Gençler faşist ve ırkçı bir zihniyete yönlendirilerek, sömürünün gözden kaçırılması sağlanmaktadır.

Türkiye endüstrileşme, iş olanakları ve toplumsal gönenç olarak ele alındığında, toplumun çeşitli kesimlerince plansız bir yapılanma içine sürüklenmiştir. Sosyal ve ekonomik yapılanma olarak finans kapitalin boyunduruğunda bulunan Türkiye; endüstrileşme süreci sürekli savsaklanmakta, hangi alanda ve kimin için üretim yapacağı dış güçlerin eline verilmiş durumdadır. Bu nedenle üretim süreçleri ve endüstriyel gelişme finans kapitalin isteklerine göre yönlenmekte, ucuz iş gücüne yönelik esnek üretim modellemesiyle çalışma olanakları politikası uygulanmaktadır. Bu yapı toplumsal gönenci zayıflatmakla kalmayıp yok etmektedir. Toplum temel gereksinimlerini karşılayamaz konuma geldiğinden her türlü çöküntüyle karşı karşıya kalmaktadır. Ucuz işgücüne açık değişik pazarların oluşması, bu planı da çökertmiş olup her 5 gençten en az birisi işsiz durumdadır.

2004 yılı Türkiye İstatistik Kurumunca verilen rakamlardır. Kendi içinde çelişen bu durumda bile, açlık sınırı 182 YTL'den baz alındığında bir milyon aç ve nüfusun yarısından fazlasının yoksul olduğu gözükmektedir. Oysa aynı kurum 2004 yılı için açlık sınırını 430 YTL olarak belirlemiş ve asgari ücretin bu rakam olmasını önermiştir. Bu rakamlar göz önüne alındığında toplum açlık ve yoksullukla karşı karşıyadır. İnsanlar arasındaki gelir dağılımı aralığı gittikçe artmaktadır. Her ne kadar da GSMH artmış olsa da kaynaklar belirli kesime aktığından, eşitsizlik de artmaktadır. GSMH artmış olmakla birlikte temel olarak ihracat ekonomisine odaklanan imalat endüstrisi, ithalat karşısında çökmüş durumda, dış ticaret açığı tarihin en büyük rakamlarına ulaşmıştır. 2004 yılında 15.6 milyar dolar olan cari açık, 2005 yılında 22.6 milyar dolara ulaşmış bulunmakla birlikte milli gelire oranı 6.4 ile en yüksek düzeye ulaşmıştır. Dış borç Türkiye halkının sırtında giderek artmakta olduğundan genel olarak Türkiye aç ve yoksul bir konuma gelmiştir. Yalnızca özel sektörün dış borcu ithalat ekonomisinden kaynaklı olarak 50 milyar doları aşmıştır. Bu durumda çok kırılgan bir konuma gelmiş olan ekonomide, borsa- faiz-kur kumar üçlüsünden her an darbe alabilecek konumu yaşamaktadır.

Her geçen sürede toplum daha da kötü koşullar için, hazır konuma sokulmaktadır. Toplumsal dinamikler kırılmakta, direnç noktaları yok edilmektedir.

Bu kadar sıkıntılı konum yaşanırken sektör bazında, temel endüstriyel tesisler ve bunların hammadde kaynakları, doğal kaynaklar, madencilik, tarım ve enerji alanı da top yekun sermaye denetimine verilmiş/verilmektedir.

Doğal Kaynaklarımız

24 Ocak 1980 ekonomik kararlarının uygulanmaya başladığı süreçten bu yana, doğal kaynaklarımız, çok uluslu şirketlerin emrine sokulmaya başlamıştır. Dış piyasalarda denetimi elinde bulunduran yapılanmalar, doğal kaynaklara yerinden ulaşma politikasını öne alarak neredeyse her geçen gün yeni bir yasal ama meşru olmayan düzenlemelerle bu alanda tekelleşmiş konumdadırlar. Türkiye topraklarının bir coğrafi bölgesi Doğu Anadolu kadar olan alanı, maden arama ruhsatlandırmasıyla yabancı sermayeli şirketlerin yada işbirlikçilerinin, denetimine verilmiş durumdadır. Son olarak yapılan madencilik kanununun bazı maddeleriyle birlikte, tarihi ve kültürel varlıkların korunması kanunun bazı maddeleri, kıyı kanununun, mera kanununun, çevre vs çeşitli maddelerinde yapılan değişikliklerle, her alan madencilik faaliyetine açılırken, ticari kanunlarda ki değişikliklerle de doğal kaynakların yurt dışına ihracatı kolaylaştırılmıştır. Bugün ihracatımızda önemli kalem olarak gözüken maden ihracatı çok ucuz kalemlerden oluşmaktadır. Buna karşılık tarım alanlarını, meraları, ormanları, kıyıları, sulak alanları, suları, vs doğal kaynak olarak görmezden gelen bir uygulama söz konusudur.

Genel olarak veriler baktığımızda görüntü şöyledir:

Ülkemizde maden işletme ruhsatı alınan arazilerin toplam alanı takriben 61.000 km²'dir. Yasaya göre işletme ruhsatı 10 ila 60 yıl için verilmektedir. İşletmeci ihtiyacı olan süre için başvurduğunda bu kabul edilmektedir. Çoğunlukla 30-40 yıllık imtiyaz alındığı izlenebilmektedir.

İşletme ruhsatları dağılımında yaklaşık 37.000 km²'lik toplam alanda genellikle yerli sermaye şirketlerinin mermer, kil, bentonit, çimento hammaddesi, granit, kuvarsit gibi ucuz ürün amaçlı faaliyet gösterdiği göze çarpmaktadır. Bu sektörde kamusal işletmeler yoktur. (Lafarge gibi yabancılar da var...)

Toplam yaklaşık 24.000 km²'lik alanda altın, gümüş, bakır, çinko, kurşun, nikel, kobalt, molibden gibi kıymetli demir dışı metal madenciliği işletme ruhsatları genelde yabancı sermayeli şirketlerin elindedir. (Örneğin metal molibdenin 60 USD/Kg birim fiyatı kitle çelik ürünleri birim fiyatınının 100 katıdır. Bu konudaki bir ruhsat da yabancı bir kuruluşun elindedir. Bilindiği gibi bir yabancı sermaye şirketi Kırıkkale-Balışeyh yöresinde yıllarca MoS Konsantresi üretip yurtdışına çıkarmış ve yatağı tüketmiştir. Türkiye ise halen molibden metalini ve ferromolibdeni ithal etmektedir.)

Krom ve demir madenciliğinde yerli ve yabancı şirketlerin faaliyet hacimleri az-çok birbirine denk görünmektedir. Ancak krom cevheri ihtiyacının tespit edilen kesin rezerve göre çok büyük oranda gerçekleştiği yani rezervlerin kısa zamanda tüketilmesi amaçlandığı dikkat çekmektedir. Ferrokrom üretiminin durdurulduğu ülkemizde krom cevheri ve maden ihracatı ile öğünen çevreler vardır.

Manisa-Turgutlu yöresindeki Çaldağ Nikel ve Kobalt yatağının işletme ruhsatı da 40 yıl için bir yabancı sermayeli kuruluşun elindedir. Projeye göre bu oksitli cevher yatağından asit ile çözündürme ve H₂S ile çöktürme yöntemi uygulanıp elde edilecek NiS ve CoS yurtdışına gönderilecektir. Metal nikel ve kobalta dönüştürme dışarıda yapılacaktır. Buradaki stokun metal değeri güncel LME fiyatlarına göre 15 Milyar USD mertebesindedir ve azalan kaynaklar nedeniyle daha da artabilir. Şirket NiS ve CoS satışından kar beyan ederse Devletimize herhalde vergi verecektir umudu vardır!

Rio-Tinto şirketi Ankara-Kazan'da tabii trona yatağı işletmek için ÇED raporu ve %200 yatırım indirimi hakkı elde etmiştir. Beyan ettiği 1,2 Milyar USD'lık yatırım tutarına göre TC Devleti toplamda 2,4 Milyar USD'lık vergi alacağından daha işin başında feragat etmiş olmaktadır. Şirket dönem boyunca elde edeceği soda külünün satışından 30 Milyar USD mertebesinde hasılat sağlayacaktır. 40 yıllık işletme döneminde çalıştıracağı 300 kişinin kişi başı yılda 30.000 USD hesabı ile elde edeceği toplam personel ücret geliri 360 Milyon USD'dır. Dönem sonunda ülkemiz 210 Milyon ton tutarındaki "soda külü"nden de 2,4 Milyar USD'lık vergi gelirinden de kurtulmuş (!) olacaktır.

Etibank'ın 4.200 km² tutarındaki sahaları da yakında özelleştirilecek, böylece işletme ruhsatlı saha toplam alanı 65.000 km² mertebesine ulaşacaktır. Arama ruhsatlı maden sahalarının toplam alanı ise 100.000 km² düzeyinde, çoğunluğu yabancıların elinde... ETİ MADEN'de özelleştirildiğinde yabancı bir şirketin eline geçebilir, o zaman yıllarca tartışılan BOR konusu da gündemden düşecektir. Yabancıların belki Türkiye'deki gibi kuvvetli vasıfsız, düşük ücretli elemanlara ihtiyacı olabilir.

Bugün tekstilde yaşanan sorun, değerlendirildiğinde, geçmişte ucuz işgücü dışında geliri olmayan, kur sisteminden ayakta duran bu sektör bugün can çekişmektedir. Ancak geçmişte yarattığı yer altı su ve toprak kirliliği, bugüne kadar elde edilenle geri döndürülemeyecek boyuttadır.

Diğer yandan canlıların can damarı olan ormanlarımız, çeşitli yasalarla peşkeş çekilmeye ve yok edilmeye çalışılmaktadır. Doğal alanların yok edilmesiyle, kullanıma kapatılmasıyla tarım ve hayvancılıkta dışa bağımlı konumu yaşamaktayız. Doğal alanlar yok

edilmekte enerji kaynağı alanı olarak görülmemektedir. Her alana peşkeş çekilebilecek gözle bakılmakta, kentlerin en küçük alanları bile yabancı tekellerin hizmetine sunulabilmektedir.

Metalurji ve kimya tesislerimizin hammaddesi, madenlerimiz kolayca sermaye denetimine verilince, çalışabilecek konumda olan metalurji ve kimya tesisleri hammadde, yarı mamul ve mamullerinin tamamını dışarıdan temin etmek zorunluluğunda bırakılmışlardır. Bu yapılanma doğal olarak teknolojik gelişimin önünde set olmuştur.

Enerji

Doğal kaynakların denetimi finans kapitalin denetimine verilmesiyle, bugün dünyada en önemli kaynak, enerjide Türkiye’de tekellerin kontrolüne geçmiş bulunmaktadır. Endüstrinin temel girdisi olmasının yanında insanların en temel hakkı olan enerji, barınma alanlarında ısıtma, aydınlatma ve temel hizmetlerin karşılanması olarak kullanılmaktadır. En kolay taşıma yolu kablo sistemiyle elektrik enerjisi ve direkt olarak her alana uygulanması, elektrik üretimini kontrol altına almayı, sermayenin önceliği yapmıştır. Aynı zamanda elektriğin üretiminde kullanılan, kömür, doğalgaz, su kaynakları, denetim altına alınması için enerji piyasası oluşturulmuş durumdadır. Önceleri en azından ısıtmada direkt olarak kullanılan yerli kömür kaynaklarının iyileştirilmesi yerine, ucuz diye ithalatına gidilmiştir. Aynı zamanlamayla birlikte merkezi ısıtma sistemleri dışında, kişisel ısıtmaya geçiş yapılması, her konut daireye yeni ve dışa bağımlı sistem yatırımı, 15 yılı aşkın bir süredir zorunlu kılmıştır. Aynı zamanda doğalgazı tamamen dışa bağımlı bu sistemler, halkı soymanın aracı olmuştur.

Elektrik üretimi yüksek oranda doğalgaza, YİD sistemiyle bağımlı hale getirilmiştir. Alım ve doğalgaz sağlama garantisiyle, doğalgazla çalışan enerji santrallerine yüklü miktarda ve kapalı hesaplarla kaynak aktarımı yapılmıştır/yapılmaktadır. Yalnızca elektrik üretimi yapmanın dışında kendi tesisi enerjisini sağlayan firmalar, doğalgaz termik santrallerinden elde ettikleri enerjinin kullanmadığı kısmını, üretim maliyetin birkaç katı fiyatına ortak sisteme vermektedirler. Karları temel faaliyet alanı dışında devlete pahalıya elektrik satışından sağlanmaktadır. Yıllardır fiyatı toplumdan gizli tutulan gaz fiyatları, bir süre önce Ukrayna kriziyle belirginleşirken, yinede açıklık olmamıştır. Gizli anlaşmalarla ne gibi yükümlülüğümüz olduğunu bilmediğimiz bu konuda, doğalgaz alımı yapılan şirket bile 260 dolar olarak açıklanan doğalgaz fiyatının da tam olarak doğruyu yansıtmadığını, bu fiyatın Ukrayna’ya özel olduğunu, Türkiye için fiyatların bununda üzerinde olabileceğini açıklamıştır. Yeni doğalgaz taşıma, depolama projeleri Türkiye’yi enerji koridoru yapma projesinin bir parçasıdır.

Bir çok HES de yazımızın hazırlandığı sırada ihaleye açılmış, özel sektöre devri planlanmaktadır. Bu yolla da hazır üretim işletmeleri birkaç sermayedar ve hükümetle bağlantılı çevrelerin eline geçeceği gözükmektedir.

Kömürle çalıştırılan termik santraller de hiçbir fizibilite yapılmadan, çevresel koşullar göz önüne alınmadan, yanlış yer seçimi ve filtrasyon tedbiri olmadan çalıştırılır durumdadır. Bunlara örnek Gökova ve Yatağan termik santralleri gösterilebilir. En önemlisi Sugözü Termik Santralı olarak Adana ilimizde faaliyet gösteren, İskenderun körfezinin sıcaklığını, soğutma suyuyla ortalama 2 C derece artıran, yakıtı tamamen ithal ve yabancı firmaca yapılan ve işletilen santralde, Atatürk Barajından sonra ikinci büyük trafo bulunmaktadır. Kömürünün uranyumlu olduğu tezi ortaya atılan bu santral sahasına giriş ve çıkışlarda, yabancı bir ülkeye giriş gibi, işlem yapılmaktadır. Ancak Türkiye kaynaklarının büyük şirkete aktarılmasının aracı olan bu tesisin açılışını Almanya Başbakanıyla Türkiye Başbakanı yapmış bulunması dikkat çekicidir.

Enerjide sanayi ve konut kullanım güvenliği (Talep) yerine öncelikle arz güvenliği söz konusu edilmektedir. Nerede ve kimin için kullanılacağı planlanması yerine, elektrik üretimi devredilen şirketlerin kar güvenliği sağlanmaktadır. Diğer yandan enerji dağıtım ağı hazır olarak ihaleye sunulmaktadır.

Enerjide plansızlığın, getirdiği sonuçlar kullanılarak, dünyada terk edilen nükleer enerjinin yeniden gündeme getirilmesi söz konusu olmuştur. Doğalgaz termik santralleriyle, plansızca üretime geçilmesi, arz fazlası yaratmış bulunmakta, çoğu zaman HES'lerin de üniteler devre dışı bırakılmaktadır. Bunların yanında kamu eliyle işletilen Kömür yakıtlı termik santralarda devre dışı bırakılan üniteler söz konusudur.

Yıllardır enerji açığı geliyor aldatmacasıyla, arz fazlalığı yaratılmış, kullanılmayan ve hatta üretilmeyen enerji için milyar dolarlar akıp gitmiştir/gitmektedir. Şimdi de aynı senaryo yeniden gündeme alınarak nükleer enerji santralleri gündeme dayatılmaya çalışılmaktadır.

Dayatma üretilen enerji miktarının yarısı kadar daha bir enerjiye gereksinim var savıyla, kriz aldatmacası gündeme alınmaktadır. Büyük rakamlarla aldatmaca kolay olmaktadır. Bu rakama ulaşmak söz konusu olmamakla birlikte ne yapabilirsek kardır zihniyeti sürmektedir.

Türkiye enerji üretim sistemleri açısından, öncelikli olarak yerli ürünlerin kullanılabilmesi için sistemleri tercih etmelidir. Daha önce taş kömürü üretim maliyeti 45 dolar olduğu dönemde, kömürün dışarıdan 40 dolara geldiğini bunun için ocaklar kapatılmalı, propagandası yapanlar, bugün kömürün yerinde 120 dolar olduğunu yaşayınca, yerli

kömürlere yönelmekte kar görmekteyiz. Yerli kaynaklara yönelmekle birlikte, yalnızca şirketlerinin karlılığını düşünen bu firmalara fırsat yaratılmadan, planlı bir enerji tercihi kademeli olarak kamusal alandan sağlanmalıdır.

Türkiye seçilen endüstriyel üretim modelleriyle, gelişmiş ülkelerin enerji yatağı ve koridoru olmamalıdır. Kütleli enerji yoğun üretim alanları, katma değer yaratmadığı gibi, yabancıların elinde teknolojik gelişime de katkı sağlamadığından, toplumsal gereksinimler dışında tercih edilmemelidir. Enerji talebinin az olduğu gelişmiş teknolojilerin kullanıldığı, katma değeri yüksek ürün bazlı, endüstriyel gelişim tercih edilmelidir.

Türkiye ulaşım planlamasında dışa bağımlı bir konumu sürdürmekte olup, yoğun enerji kullanımı gerektiren sistemleri çalıştırmaktadır. Bununla da kalmayıp, yeni tercihlerini de bu alanda yönlendirmektedir. Yıllardır karayolu taşımacılığına yatırım planlanmakta, daha az enerji gerektiren, deniz ve demiryolu tercihi öne çıkarılmamaktadır. Ayrıca var olan sisteme yenileme yapmak yerine, özelleştirme planlarıyla insan hayatını tehdit edecek uygulamalara çanak tutulmaktadır.

Türkiye enerjide plansız, programsız ve şirketlerin çıkarını gözetken yatırımlar sonucu alım garantili sözleşmelerle, halkın daha da yoksullaşmasına neden olmaktadır. Ayrıca endüstriyel gelişimin en önemli engeli olmaktadır. Bu gidişata şimdiden dur demesi gerekmektedir. Bunun için var olan bütün imtiyazlı sözleşmeler feshedilmelidir. Kamusal alandan enerji üretim planlamasına geçilmelidir.

Endüstri-Bilim ve Teknoloji

Teknolojik gelişim endüstriyel gelişimle bağlantılı olarak, bilimsel çalışmaların ışığında yürür. Bilimi denetiminde tutan teknoloji olmamalıdır. Bunun için teknolojik gelişimlerin patent adı altında şirketlerin kazanç aracı olarak kullanımının önü kesilmelidir. Geliştirilen her türlü teknoloji bilimsel çalışmaların altyapısında kullanıma açık olmalıdır. Bu süreç kendini yenileyen bir ortamda sürdürülmelidir.

Temel endüstriyel tesisler kademeli olarak kapatılmakla birlikte, çalışır durumda olan ve yüksek karlılık getiren tesisler, özel sektör yapılanması adı altında çeşitli sermaye gruplarına peşkeş çekilmiş/çekilmektedir. Bunların başında kimya- metalurji tesisleri yer almaktadır. Çok uzun süredir, Türkiye yapılanmasına hizmet etmiş, hammadde, yarı mamul sağlayan bu tesislerin yok edilmesi, endüstriyel alanda teknolojik gelişimin de önünü kesmiştir. Büyük çaplı olan bu tesislerin yan kolları yok edilmiş, küçük ve orta ölçekli işletmeler, hammadde ve teknolojik olarak dışa bağımlı konum almıştır. Teknolojik gelişmeler birbirinin üzerine inşa edildiği sürece gelişir ve çeşitlenir. Hazır teknoloji patent baskısı altında değişimi dolayısıyla gelişimi engeller. Gelişme aşaması tamamlanana kadar,

daha gelişmiş teknolojiler karşısında yok olur. Türkiye üniversitelerine ayırdığı bütçe, araştırma ve geliştirmeye yapılan yatırımlar açısından bu olanağı yakalaması söz konusu değildir. Özerk demokratik yapıdan uzak üniversitelerde, özgür araştırmaların yapılabilmesi söz konusu olamaz. Bu yıllardır YÖK dayatmasıyla görülmüştür. Aynı zihniyetin başka bir versiyonu, bilimsellikten uzak, kaderci bir üniversite yaratma sevdalısı olan bugün işbaşında bulunan hükümetçe gerçekleştirilmeye çalışılıyor. Bilimsel araştırma kurumlarına yönelik yapılan yasal düzenlemelerle, kaderci anlayışın yönetimde yerleşmesi, kadrolaşma çalışmaları gündemi çok zaman işgal etmiştir. Bu yapılanmalar terk edilmediği sürece, bilimsel çalışmaların önü açılmamış olacaktır.

YÖK tarafından uygulamaya konulan yabancı denetimli, kriterler, bilimsellik yerine piyasaya yönelik teknik eleman sağlanmasını amaç edinmektedir. Bu süreç toplumsal gelişimde demokratikleşmenin önünde de en önemli etken olmaktadır. Bilimsellikten uzak, pazar ekonomisi kurallarına göre, çalışma yapan, toplumsal çıkarları gözetmeyen, işleyiş, üniversiteleri gericileştirir. Toplumsal dinamiklerin en önemli aracı olan üniversiteler, teknolojik olarak geliştirilerek yeni teknolojik gelişimin bilimsel altyapısı oluşturulmalıdır.

Her türlü teknolojik gelişim insan yaşamını kolaylaştırıcı araçları yaratır. İnsan yaşamının kolaylaştırılması kar amaçlı kullanılmamalıdır.

Sektörler

2004-2006 döneminde, daha önce olduğu gibi, büyük sermaye gruplarının temsilcileri Türkiye’de cirit atmış/atmaktadır. Yabancı sermaye derneği adı altında örgütlenmiş yapılarla birlikte, hükümetten beklentilerini ortaya koyarlarken Türkiye’yi “fırsatlar ülkesi” olarak değerlendirmeye aldılar. Bunun da iyi bir iş gibi kamuoyuna yansımaları başardılar.

Peki Türkiye’yi sermaye açısından fırsatlar ülkesi yapan nedir?

Bugün işbaşında bulunan hükümet, 12 eylül askeri darbesiyle yaşama geçirilmeye çalışılan ekonomik uygulamaları, her türlü hukuksuzlukla uygulamaya almıştır. Ne yargı kararı tanımakta, ne toplumsal muhalefet, ne demokrasi, önüne çıkan engellere saldırmakta, var olan her şeyi sermaye sınıfının önüne koymuş/koymaktadır. Bunu da kamuoyuna büyük başarı gibi aksettirmektedir.

Bütün sanayi tesislerini hiç ayırım gözetmeden özelleştiren (çeşitli şirketlerin denetimine peşkeş çeken) hükümet, rakamları çarpıtarak, ekonomik gelir elde edildiğini vurgulamaktadır. Özelleştirmenin amaçlarında gelir elde etmek son sıralarda yer olmasına rağmen, bu konu propaganda malzemesi olarak kullanılmaktadır. Özelleştirme rakamları gayet açık bundan üç yıl öncesine kadar özelleştirmeden elde edilen gelirden gider daha fazla iken, son üç yılda yapılan özelleştirme ile gelir gider arasında 1.5 milyar dolarlık bir fark söz

konusudur. Yani özelleştirmeden elde kalan 1.5 milyar dolar olduğu iddia edilmektedir. Ancak özelleştirmeyle gelir hanesine kağıt üzerinde kayıt edilen önemli rakamların konuşulduğu işletmeler için, yargı kararıyla iptal söz konusudur. Buna rağmen son üç yıla kadar olan açığı hesaba katarsak; son yirmi yıldır yapılan özelleştirmeden elde edilen herhangi bir gelir yoktur. Üstüne üslük devletin kasasından çıkan kaynaklar vardır. Açıkça görülmektedir ki; Türkiye'nin sanayi tesisleri özelleştirme adı altında ya üretim dışı bırakılmış yada bir kesime peşkeş çekilmiştir.

Bunun yanında yatırım yapacağım diyen herkese; yatırımın ne olduğu sorulmadan araziler devredilmektedir. Kiralama adı altında Türkiye topraklarının, kent merkezli yüksek rant oluşumlarına yönelik devri söz konusudur. Bunlar yapılırken de ne imar planları, ne hukuk , ne insani değerler söz konusu değildir.

Kısacası Türkiye tarımsal alanları, kent toprakları, doğal kaynaklarıyla birlikte, sanayi tesisleri de dünya sermayesinin denetimine geri dönmeyecek boyutta sokulmuş ve sokulmaya çalışılmaktadır.

Sektörlere yönelik değerlendirmeyi, çalışma dönemi için, özelleştirme politikalarını ele alarak yapmak mümkündür. Çünkü doğal kaynakların talana açılmasıyla, girdileri yok olan, başta kimya metalurji tesisleri olmak üzere önemli tesislerimiz, yok olma tehlikesindedir. Bir çok tesis kasasında var olan nakitler kadar bile değer verilmeden, tüm varlıklarıyla birlikte çeşitli guruplara devredilmiştir. Hammadde kaynaklarından, işlenmeden yada konsantre metal madenleri yurt dışına düşük değerde çıkarılırken, işletmelerin gereksinimi olan hammaddeler, birkaç kat daha fazla değerle dışarıdan satın alınmaktadır. Bakır, krom, nikel, molibden, kurşun, çinko gibi metalsel madenler için bu gerçeklik çok yüksek oranda yaşanmaktadır. Diğer yandan alüminyum ve demir çelikte tesisler özel sektöre terk edilmekle birlikte, özelleştirmenin propagandası olarak sunulan temel prensiplerine bile, aykırı uygulamalar olmaktadır.

Özeleştirme uygulamaları çalışma dönemimizde sektörümüzün her alanını vurmuştur. Yapılan eylemsellikler, buna engel olamamış ancak bir çok alanda kazanımlar sağlamış ve yargı süreci sürmektedir. Yargı sürecinde elde edilecek olumlu kararların arkasından daha önemli eylemsellikler gerekmektedir. Çünkü daha önce özelleştirmelerle ilgili önemli yargı kararları uygulanmamış, yasadışı işlemler sürdürülmektedir. Suç işlemekte olan yürütmeden sorumlu yöneticiler, dokunulmazlıkların arkasına sığınmaktadırlar.

KİT'ler ülkenin kendi kaynaklarını kullanarak, ulusal ve bağımsız ekonomilerini oluşturmaktır. Bu bağlamda, mal ve hizmet üreten KİT'ler yarattıkları bu kaynakla yeni yatırımlar yaparak sanayinin büyümesini sağlamış ve sağlamaktadırlar. Aynı zamanda

KİT'ler, daha az yatırım maliyetleriyle kurulan ve KİT'lerin ürettikleri ürünleri kullanarak uç ürünlere dönüştüren yerli sanayinin oluşması ve büyümesine katkıda bulunmaktadır. Diğer yandan, gerektiğinde kamunun ekonomiye müdahale edebilmesi, yatırım kararları alabilmek, üretim-tüketim ve paylaşım süreçlerinde oluşan dengesizlikleri ve buralardan kaynaklanan krizleri aşabilmek KİT'ler sayesinde mümkün olmuştur. İşte bu nedenle, özelleştirme yapılan gelişmiş ülkelerde bile hala stratejik konumdaki KİT'ler mevcudiyetini ve etkinliğini sürdürmekte ve ülke hükümetleri tarafından ele geçirilmelerine karşı korunmaktadırlar.

Özelleştirme yöntemiyle tesislerin kapatılması ve devredilmesi aynı zamanda bir kültürün yok olmasına neden olmuştur. Tesislerimizin, okulları, sinemaları, tiyatro salonlarıyla tüm sosyal konutları ve alanları yok edilmiştir.

Endüstrinin ve kültürel alanın gelişimini sağlamak için tek yol kalmıştır. Endüstri bütünlüklü olarak ele alınmalı ve yeniden kamusal alana dönüştürülecek programlı bir üretim için, entegre tesisler başta olmak üzere temel sanayi kolları kamulaştırılmalıdır. Ancak fırsatçıların elinden kurtuluş böyle sağlanabilir.

Demir - Çelik

Dünya çelik üretimi 2. paylaşım savaşıyla birlikte önemli değişimler ve yapılanmalara uğramış bulunmaktadır. 1950'li yıllardan sonra gelişmekte olan ülkelerde çelik kullanımı önemli ölçüde artmakla birlikte, bu talebi karşılamak üzere belirli noktalardan arz söz konusu olmuştur. Önceleri kitle çeliği üretimi gelişmişliğin göstergesi olarak gözükmese de, 1975'li yıllardan sonra kaliteli çeliklerin üretimiyle birlikte çelik üretiminde ve tüketiminde artık özelliklerin söz konusu olduğu konular ön plana çıkmış bulunmaktadır. Çelik çeşitliliğindeki artış hem endüstriyel gelişime hem de buna bağlı olan teknolojik gelişmeyle çelik kullanım alanlarında önemli değişimleri sağlamıştır.

1990'lı yıllarda doğu bloku olarak adlandırılan SSCB'indeki parçalanmayla ortaya çıkan devletlerin yatırımlarının durmasıyla, önemli miktarda çelik arzı söz konusu iken talep dibe vurmuştur. Bu devletlerden piyasaya sokulan çelik miktarı, üretim miktarının kısılmasını sağlamıştır. Bu durumu fırsat bilen Avrupa ülkeleri, demir çelik tesislerini, teknolojik olarak yenileme ve geleceğe yönelik kapasite artırımını yapmıştır. Hem daha ekonomik hem de kaliteli çelik çeşitliliğini sağlamışlardır. 2002 yılına kadar süren bu sıkıntı, dünya çelik üretiminin yeniden canlanmasıyla piyasaya arz işlemlerinin yasal alt yapılarını da oluşturmuştur.

Türkiye bu dönemde yalnızca Sovyetlerden ayrılan devletlerden piyasaya sürülen çelik için iç piyasasını açmış, tesislerine herhangi bir yatırım yapmamakla birlikte, Türkiye endüstrisinin ve alt yapısının kurucusu Karabük Demir çelik Tesislerinin kapatılması kararı

alınmıştır. Toplumsal direniş kapatmayı engellese de, işçi sendikasının da içinde olan ve o dönemde kurulan bir şirkete devir işlemi yargı kararına rağmen hala geçerliliğini yasadışı olarak sürdürmektedir. Diğer önemli tesislerimiz ERDEMİR ve İSDEMİR için uzun süre uygulamaya alınmayan yatırımlar, Türkiye'nin ürün çeşitliliğinde dışa bağımlılığını hala sürdürmektedir. Kısaca 1990'lı yıllarda yaşanan arz fazlalığında teknolojik ve kapasite olarak yenilenmeyi değerlendirmemiştir.

Türkiye ham çelik üretiminde dünya sıralamasında 11. sırada çıkmasına rağmen, çelik ithalatçısı konumunu sürdürmektedir. Bu durum uzun yıllardır ürün dengesizliğinin günümüze kadar sürmesinden kaynaklanmaktadır. Onlarca yıldır bu konu gündeme taşınmasına rağmen bu konuda atılan adımlar çok geç kalmıştır. Bugünde ürün dengesinde yetersizliğini sürdürmektedir. Ancak son yıllarda İskenderun ve Ereğli demir çelik tesislerinde yapılan yatırımlar, yatırım maliyetleri genel değerlendirme açısından pahalı olmakla birlikte, yassı ürün üretimi için önemlidir. Ancak özelleştirme uygulamalarıyla yapılan yatırımlar, demir çelik gereksinimi, Türkiye açısından göz önüne alınmadan demir çelik tesislerimiz top yekun özelleştirme adı altında dünya piyasasının önüne sürülmüştür. Dönemimizde tesislerimiz AB pazarlığında ortaya konulmuştur. Son aşamada da çeşitli ayak oyunları ile tesislerimiz, ordu mensuplarının birbirleriyle yardımlaşma amacıyla örgütlendirilen, ancak ticari faaliyetlerde bulunan OYAK'a özelleştirme adı altında kamu hisseleri devredilmiştir. Bu konuda TMMOB'ye bağlı odalarımızca davalar açılmış bulunmaktadır.

Teknolojik gelişim yassı ve kaliteli ürünlerin kullanımını artırmıştır. Günümüzde cevherden son ürüne kadar çelik endüstrisinin önemli ve artı değer getiren kısmını yassı ve kaliteli çelik üretimi oluşturmaktadır. Bu açıdan ERDEMİR önem arz etmektedir.

Çeliğin yassı ve kaliteli ürünleri, geldiğimiz endüstriyel aşamada, kullanım açısından önemli yer tutmakta. Ancak uygulanan politikalar, ekonomik boyutuyla Türkiye'ye ağır bedeller yüklemektedir.

Dünya çelik üreticilerine göz attığımızda, bir şirket (MİTTAL) kitle çelik üretiminde ilk sırada yer alırken, üretim miktarı bakımından 2004 de üçüncü 2005 de de ikinci sırada bulunan şirket (ARCELOR) ürün çeşitliliği ve özellikleri yönünden piyasaya arzı dolayısıyla, karlılıkta birinci sırada bulunmaktadır. Bu iki firma Türkiye'nin göz bebeği olan ERDEMİR'in kamu elinde bulunan hisselerini satın almak için özelleştirme ihalesine girmişlerdi. İhale sırasında daha birinci turda ihaleden çekilince ve ihaleyi OYAK alınca sanki ERDEMİR ve bağlı kuruluşlar kurtulmuş gibi bayram havası estirildi. En önemli tesislerimiz, demir çelik tesisleri bir çatı altına toplanarak, uluslar arası pazara sunulmuştur. Ancak göstermelik olarak bugün OYAK tarafından alındığı kamuoyuna yansıtılsa da; ERDEMİR

hisselerinin bir bölümünü elinde bulunduran ve ihalede ilk aşamada çekilen firmaya, özelleştirme ihalesinin hemen arkasından, bu karlı kuruluşla (arcelor) OYAK ortaklığa gitmek istemiştir. Ancak yargı sürecinde özelleştirmenin iptalinden çekince bu süreç ertelenmiştir. Ayrıca da ARCELOR'a MİTTAL alma teklifi getirmiştir. Uzun tartışma sonrası konu gündeme yayılmıştır. Karşılıklı savaş sürmektedir.

Burada OYAK göstermelik bir yüz olmakla birlikte, kurduğu şirketler sermaye oluşumu olup, temel amacı kar etmek olan OYAK yapılanması ERDEMİR hisselerini pazarlayacak özel bir yapılanmadır. Özelleştirmede herhangi bir özel niteliği yoktur. Diğer sermaye şirketleri gibi karlılığını ön planda tutmak zorundadır. Bu açıdan ERDEMİR özelleştirmesinin diğerlerinden hiçbir farkı olmayıp, bir peşkeş çekme işlemidir. Diğer yandan demir çeliğin entegre tesisleri bütünlüklü olarak özel bir şirketin denetimi altına sokulmuş bulunmaktadır. Ancak ERDEMİR Tesisleri, madenleri, lojistik sistemleri, limanları, enerji üretim sistemleri, ürün çeşitliliği vs bakıldığında çok kapsamlı ve büyük boyutlu bir oluşumdur. Bu nedenle ERDEMİR'in özelleştirilmesi diğer özelleştirmelerden teknik boyutu, çok bütünlüklü bir yapı olması ile daha dikkat çekicidir.

2004 yassı ürün üretimi 3 milyon ton iken ERDEMİR'e bağlı Ereğli Demir Çelik ve İskenderun Demir Çelik tesislerini kamu hisselerini özelleştirme yoluyla satılmıştır. Oysa yassı mamul üretimi için yatırımlarının tamamladığı ve Türkiye'nin yassı çelik üretiminin çoğunu karşılayacak olan bu tesislerin devri toplumsal çıkarlar açısından, Türkiye endüstrisine, dolayısıyla halkına atılan en büyük kazıktır. Çünkü; verilere göre 2004 yılında yassı ürünlerden Türkiye'nin ihracatı 725 bin ton dolayında olup geliri 420 milyon dolar olup 3.714 milyon ton ithalatı olup gideri 1milyar 854 milyon dolar civarında olmuştur. Yani 3 milyon ton yassı ürün açığı 1.5 milyar dolar yakın ticaret açığı getirmiştir. 2005 yılı için geçici rakamlara göre ihracat 648 bin ton olup geliri 452 milyon dolar, ithalatı endüstriyel kullanıma bağlı olarak artarak 4.472 milyon ton olup gideri 2 milyar 585 milyon dolar dolayında olup 2 milyar dolardan fazla dış ticaret açığı yaratmıştır. Oysa ERDEMİR kamu hisselerinin özelleştirme tutarı neredeyse 2005 yılı yassı ürün ithalatını karşılamaz durumdadır.

Yıllarca bilgi birikimi ve teknolojik yatırımlarla önemli yere gelmiş Ereğli Demir Çelik Tesisleriyle, İskenderun Demir Melik Tesisleri yassı ürünleriyle Türkiye gereksinimini karşılayacak duruma gelme aşamasında iken, dünya tekellerinin önüne sürülmesi önemli bir küresel oyun olup, aktörleri 1980'li yıllardan beri bu politikaları hazırlayan ve son noktayı koyan bugünkü iktidardır.

Ancak demir çelik bu özelleştirme ile elden gitmiş olmasını engellemek için kamu davalarının kazanılması ve uygulanması için mücadele gerekmektedir.

Alüminyum

Türkiye'nin tek ve en önemli tesislerinden birisi olan Seydişehir Alüminyum tesisleri özelleştirme adı altında, uzun süren mücadeleler sonucunda özel sermayeli bir şirkete, hem madenleri, hem enerji santraliyle birlikte devri gerçekleştirilmiştir. Türkiye'nin önemli ölçüde birincil alüminyumunu karşılayan tesislerimiz, yeni yatırımlar yapmak yerine, hazır değerlerini karşılamayan fiyatlarla peşkeş çekilmiştir. Karadeniz sahil yoluyla kaynak aktarımı sağlanan şirkete, önce Karadeniz Bakır İşletmeleri ve ardından da Seydişehir Alüminyum tesisleri devredilmiştir. Yapılan yasadışı işlemlerle ilgili yargı sürecine başvurulmuştur.

Bu özelleştirme işlemiyle Türkiye alüminyum sanayi tekellerin eline bırakılmıştır.

Bakır

Önce madenleri, özelleştirilen bakır sektörü uzun uğraşlar sonrası, metalurji tesisi Karadeniz Bakır İşletmeleri de alüminyum işletmelerinin devredildiği şirkete devredilmiştir.

Hammadde ihracatı konsantre olarak yapılmakta, diğer yandan dünya piyasasında en üst fiyatların yaşandığı günümüzde bakır ithalatı çok çeşitli ürünlerde sürmektedir.

Karadeniz Bakır'ın özelleştirilmesi yapılırken özelleştirmenin yazılı kurallarına da uyulmamış, yalnızca, stok ve hazır değerlerinin bir kısmı karşılığında devredilmiştir. Bakır tesisleri, alınan şirket tarafından, alüminyum tesislerinin özelleştirilmesi ihalesinde teminat olarak göstermiştir. Görüldüğü gibi önce Karadeniz sahil yolu, ardından Karadeniz Bakır İşletmeleri ve Seydişehir Alüminyum İşletmeleri zincirleme olarak aynı sermaye şirketinin beslenmesi için peşkeş çekilmiştir.

Krom - Nikel

Kromda yatırım yapmak, uç ürünlere, demir çelikle entegre olarak paslanmaz ve kaliteli çeliğe geçmek yerine, metalurjik krom üretimi yapan tesisler özelleştirilmiş ve ham krom ihracatının önü açılmıştır. Refrakter sanayinin'de hammadesi olan kromun, Türkiye'nin dört bir yanından krom ihracatı yarışarcasına yapılmaktadır. Elazığ Ferrokrom Tesisleriyle, Antalya Elektrometalurji Tesislerinin özelleştirmelerinde uygulanan yöntem, diğerlerinden farksız olarak yaşanmıştır. Tam bir peşkeş işlemi yaşanmıştır.

Ferrokrom Tesisleri satıldığında stoklarında 400.000 ton ham cevher (işlenmeden 130 \$/ton fiyatla satılsa 52 milyon ABD \$), 20.000 ton yüksek karbonlu ferrokrom (30 milyon ABD \$ yaklaşık 1500 ABD\$Ton,,) ve kasasında nakit 2.1 trilyon TL mevcuttur. Kısaca, burayı satın alan şirket elini cebine atmadığı gibi üstüne para da kalmıştır.

Elektrometalurji Tesisleri yüzde 40'ı peşin, kalanı 40 ayda ödenmek üzere 15 milyon 320 bin ADB dolara özelleştirilmiş.

Fabrika ve yan ünitelerinin yanı sıra 6 blok halinde 48 dairelik ve müstakil 9 dairelik lojman binaları, sosyal tesisleri, elektrik dağıtımını sağlayan yüksek gerilimli trafo merkezleri, su arıtma üniteleri ve onlarca araçtan oluşan makina parkı bulunmaktadır. Bunun dışında Antalya merkezde 355 bin 650 metrekarelik, Antalya merkez Kovanlık mevkiinde 17 bin 40 metrekarelik, Fethiye'ye yaklaşık 10 km mesafedeki Karagedik mevkiinde de denize sıfır 373 bin 506 metrekarelik tapulu arazi de satış fiyatının içerisinde yer almaktadır.

Tesisler satıldığında tarihi itibarıyla fabrikanın 12 trilyon TL civarında mal stoğu ve 9 trilyon alacağı (yaklaşık 14 milyon ABD \$) mevcuttur. Diğer özelleştirmelerdeki gibi tesisleri alanların kasasından bir şey çıkmamıştır.

Paslanmaz çelik üretiminde diğer bir temel girdi olan nikelde yabancı sermayeli bir şirketin denetimine verilmiş, işletilen nikel kolaylıkla yurt dışına götürülmektedir.

Çinko - Kurşun

Korozyona karşı kaplamacılıkta önemli gelişim sağlanırken, galvanizleme tesislerinde son yıllarda önemli yatırımlar olmuştur. Ancak galvanizlemenin temel girdisi çinko tesisleri yok edilmiş olup, konsantre çinko ihracatı yapılırken, çinko gereksinimi tamamen ithalata dayanmaktadır.

Kurşun konsantresi yurt dışına çıkarılmasına rağmen Türkiye kurşun üretimi yalnızca hurdadan ve büyük çoğunluğu da kullanılmış aküden özel sektörce yapılmaktadır. Konsantre cevherin işlenmesine yönelik çalışma yerine dışarıdan hurda akü ithalatı için arayış sürdürülmektedir.

Molibden

Molibdende de kontrol yabancıların elinde olup konsantre ihracatı yapılırken, maden yatakları zengin damarlardan işletilmektedir. Diğer yandan gereksinim yüksek fiyatlarla ithal yoluyla karşılanmaya çalışılmaktadır.

Bor

Bor dünya rezervini elinde bulunduran Türkiye bor konusunda hammadde ihracatı dışında bir gelişme göstermemiştir. Kamuoyunu yanıltacak ve 2840 sayılı borların kamu tarafından işletilmesini öngören yasanın delinmesi için çeşitli çalışmalar söz konusudur. Bunların başında BOREN gelmektedir. Bor araştırma endüstrisi olarak kurulan bu kurum, yalnızca özel sektör, projelerine kaynak aktarma işlemini üslenmiş durumdadır. Bor konusunda yapılan abartılı propaganda hammaddenin dünya tekeli şirketine pazarlanması derhal durdurulmalıdır.

2 inci kez açılan ihale, 6 Mayıs 2004 tarihinde tamamlanmış ve en yüksek teklifi 41.200.000 ABD doları veren Söğütsen Seramik Sanayi İnşaat Madencilik İthalat İhracat A.Ş firmasında kalmıştır.

"...Eti Gümüş'ün ihalesini kazanan Söğütsen Seramik Şirketinin daha önce iflası istenmiş, uçan kuşa borçlu, daha önemlisi devlete borçlu bir şirket olduğu belirtilerek, önceki ihaleyi alan 3S Madencilik Şirketiyle Söğütsen Seramik Şirketinin Yönetim Kurulu Başkanı Sabahattin Yıldız adında aynı kişi" olduğu belirtilmektedir.

Daha sonra 15.06.2004 tarihinde yapılan açıklamada;

Söğütsen Seramik Sanayi İnşaat Madencilik İthalat İhracat A.Ş. firmasının ATP İnşaat ve Ticaret A.Ş. firması birlikte Eti Gümüş A.Ş.'yi satın aldığı bildirilmiştir.

Kütahya Gümüşköy'de üretim yapan Tesisler satıldığında, 18 trilyon lirayı aşkın nakit parası, 19 ton satışa hazır gümüşü, şehir merkezinde yaklaşık hizmet binaları (4 milyon ABD Doları) ve 356 çalışanı bulunmakta idi. Tesisleri satın alan şirket çalışanları kapının önüne koymuş ve yerine asgari ücretten yeni işçiler almıştır.

Sonuç olarak baktığımızda metalurji tesisleri, ve hammadde kaynakların yabancı ve yerli işbirlikçi sermayenin denetimine sokulmuş bulunmaktadır. Yapılması gereken ise temel endüstriyel alan olan bu sektörün yeniden kamulaştırılarak, toplumsal gereksinimlerin karşılanması için planlı üretime geçirilmesidir.

TMMOB METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

24. DÖNEM ODA ORGANLARI

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası 23. Olağan Genel Kurulu 28-29 Şubat 2004 tarihlerinde Çankaya Belediyesi Yılmaz Güney Sahnesi–Ankara’da yapılmış ve 24. Dönem Oda Organları belirlenmiştir.

YÖNETİM KURULU

Başkan	Cemalettin KÜÇÜK
II. Başkan	Kaya ÖZEREN
Yazman Üye	Hüseyin SAVAŞ
Sayman Üye	Mehmet Kemal BAŞAK
Üye	Celal HANÇERLİOĞLU
Üye	Ahmet Levend OTSUKARCI
Üye	Hüseyin Alper HIZLI

DENETLEME KURULU

Şefik DOĞAN
Ahmet İrfan TÜRKKOLU
Mahmut Timur OLCAY
Gürkan SOLMAZ
Mehmet Erhan İŞKOL

ONUR KURULU

Süleyman Sami ALTUN
Hikmet BİLGE
Haluk GÜLDÜR
Mustafa Önder YÜCEL
İhsan ÖNAL

A. AMAÇ, KAPSAM VE ÇALIŞMA ANLAYIŞI

Odamızın Toplumsal dinamik olarak varlığı, yapılması planlanan bütün çalışmalar ile sektörümüzde, meslektaşlarımızda, üniversitelerde, çalışan kesimde, demokratik kitle örgütlerinde ve halk üzerinde, toplumsal dinamizmi ve heyecanı yaratacak nitelikte olmaktır. Bu bir görev ve toplumsal sorumluluktur.

A.1 AMAÇ

Genel olarak koşulları tespit edip, 2004-2006 yılında yapabileceğimiz çalışmaların bir program dahilinde ele alınması ve sonraki yıllarda sürekliliği sağlayacak bir çalışma anlayışının önünü açmak, programımızı yazılı olarak örgütümüzle paylaşmak, bu konuda örgütümüzden gelecek eleştirileri de değerlendirerek, ekleme ve düzenlemeleri gerçekleştirmek temel amacımızdır.

A.2. KAPSAM

Program; Dünyadaki genel siyasal ve ekonomik durum, siyasal yapılanmalar, ekonomik kurumlar, doğal kaynakların kullanımı, gelişen teknoloji, coğrafi şekillenmeler, ortak çıkar grupları, bunların genel olarak, Türkiye'ye yansımaları, Türkiye'nin ekonomik, siyasal gelişimi, siyasal yapılanmanın niteliği, tercihleri, bu tercihlerin halkımız üzerine yansımaları, geçmişte yaşanan ve bugünü denetleyen gelişmeler ve gelecekteki beklentileri, ele alan bir genel değerlendirme, siyasal ve ekonomik tercihlerin, sektörlerimize yansımaları ve çeşitli örneklerin doğurduğu sonuçlar değerlendirilecektir.

Bu değerlendirme ışığında, alınması gereken kararlar, uygulamaya yönelik hedefler, genel olarak halkın refahını artıracak önlemlerin, demokratik meslek örgütü olma niteliğinden kaynaklı olarak eylemlilik sürecinin tasarlanıp, planlanması,

Bunlara bağlı olarak da kendi iç örgütlülüğümüzün değerlendirilmesi, TMMOB'deki politikalarımız, diğer demokratik kitle örgütleri, sendikalar, sanayi, üniversiteler ve halkımız ile olan ilişkilerimizin program dahilinde ele alınışını kapsar.

Yine program kapsamında, yapılacak olan çalışmalarda temel ilkelerimiz ile bu ilkeler çerçevesinde yapılması planlanan hedefler yer alacaktır.

A.3 ÇALIŞMA ANLAYIŞI

Geçen dönemde olduğu gibi çalışmalarınızı katılımcı, üretken ve açık bilgilendirici bir anlayış içerisinde eylemsellikle birleştiren bir yöntem üzerinden yürütmeyi hedeflemekteyiz.

B. ÖRGÜTLENME

Amaçladığımız tüm çalışmaların temel eksenini örgütlenmedir. Dünyaya bakışımız, Türkiye'ye bakışımız, tespitler ve vardığımız sonuçlarla, zor koşullarla karşı karşıya olduğumuzu görmüş bulunuyoruz. Bu koşulların altından kalkabilmenin örgütlü bir çalışma ile olabileceğini ve bu örgütlenme alanının, odamızdan başlayarak, TMMOB'ye bağlı meslek odaları ile TMMOB bütünselliği içerisinde çekirdeklenip, diğer meslek odaları, sendikalar ve diğer örgütlenmelerle Türkiye halkına taşınması ile olanaklıdır.

B.1 Üyeler

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası'nın 27.02.2006 tarihi itibarıyla 3480 üyesi bulunmaktadır. Özellikle son yıllarda mezun olan meslektaşlarımızın Odamıza üye olma oranı düşüktür. Üyelerimizin adres güncelleme özensizliği (ihmal) önemli bir sorun olarak karşımızda durmaktadır.

B.2 TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası İstanbul Şube Çalışmaları

İstanbul Şube 6. Dönem Yönetim Kurulumuz; 8 Şubat 2004 tarihinde yapılan 6. Olağan Genel Kurul ve seçimleri ertesinde göreve gelmiştir. Meslek bilgi birikimini arttırma, örgütselliği ileri düzeylere taşıma, oda üye ve meslektaşlarımız arası ilişkileri geliştirici faaliyetlerde bulunma v.b., hedeflerin yer aldığı Genel Merkez ile eşgüdüm doğrultusunda oluşturduğu çalışma programını, görev süresince yerine getirmeye gayret göstermiştir.

7-8 Şubat 2004 tarihinde yapılan 6. Olağan Genel Kurul Toplantısında seçilen Yönetim Kurulu, 11 Şubat 2004 tarihinde yaptığı ilk yönetim kurulu toplantısında aşağıda belirtilen görev paylaşımını gerçekleştirmiş ve çalışmalarına başlamıştır.

Yönetim Kurulu Asil Üyeleri

Başkan	Utkan GÜNEŞ
II. Başkan	Serdar Ali EROL
Yazman Üye	Serhan Kadir SÖZÜŞEN
Sayman Üye	Tolga ERBAY
Üye	Murat SEZER
Üye	Feyzi DEMİR
Üye	Sabahattin ÖZEN

İstanbul Şube Yönetim Kurulumuz 47 yönetim kurulu toplantısı yapmıştır. Genel Merkez ile süreç içerisinde 4 oda koordinasyon toplantısı gerçekleştirmiştir.

İlki 09 Nisan 2005, ikincisi 28 Ocak 2006 tarihinde olmak üzere iki Danışma Kurulu toplantısı düzenlemiştir.

Oda denetleme kurulu; 19 Haziran 2004, 25 Eylül 2004,12 Şubat 2005, 25 Haziran 2005, 24 Aralık 2005 tarihlerinde şubemizde 5 denetleme gerçekleştirmiş olup, şube hesap ve kayıtların düzgün tutulduğu rapor edilmiştir. Son denetleme raporu ekte bilgilerinize sunulmaktadır.

2001- 2006 Şubat dönemi boyunca İstanbul Şubemize kayıt yaptıran öğrenci üye sayımız 435 kişidir. 2004 yılı yeni öğrenci üye kayıt sayımız 153, 2005 yılı yeni öğrenci üye kayıt sayımız 79'dur.

Danışma Kurulu

Geçmiş dönemlerde Oda organlarında görev almış, işyeri temsilciliği görevlerinde bulunmuş, seminer sempozyum ve kongre gibi mesleki etkinliklerin yürütme kurullarında yer almış meslektaşlarımızdan oluşturulan danışma kurulumuz, 09 Nisan 2005 ve 28 Ocak 2006 tarihlerinde 2 kez toplanmıştır.

Danışma Kurulu toplantılarında aşağıdaki görüş ve önerilere yer verilmiştir;

- Üye aidatlarının kredi kartı talimat formlarıyla tahsilinde, talimatın bitiş süresinden en az bir ay önce hatırlatmada bulunulması önerisi getirilmiştir.
- 12. Metalurji-Malzeme Kongresinde kongreye katılan kişilerin bilgilerinin, fuarı düzenleyen firmadan temin edilmesi, böylece sektörde yer alan firmaların ve o firmalarda çalışan meslektaşlarımızın iletişim bilgilerinin güncellenmesi sağlanabileceği önerisi getirilmiştir.
- Oda web sayfasının düzenlenmesi ve daha etkin hale getirilmesi önerisi getirilmiştir.
- Gelir-gider tablosunda günümüzde geçerliliği olmayan kalemlerin düzenlenmesi önerisi getirilmiştir.
- Toplantılarının üç ayda bir düzenli bir şekilde yapılmasının sağlanması önerisi getirilmiştir.
- Oda çalışmalarının, sektördeki gelişmelerin, duyuruların yer alacağı e-bülten çıkartılması için çalışmalara başlanması önerisi getirilmiştir.
- Özelleştirmeler konusunda üyelerin ve kamuoyunun daha etkin bir şekilde aydınlatılması ve bilgilendirilmesi için çeşitli kanalların yaratılması görüşü benimsenmiştir.
- Sektörümüzdeki gelişmelerin aktarılmasında görsel araçların daha etkin kullanımının sağlanması, bu konularda bir CD'nin hazırlanıp üyelere dağıtılması önerisi getirilmiştir.
- Özelleştirmeler ve/veya diğer konularda yapılan basın açıklamalarının, içerik olarak daha teknik ve daha doyurucu olması yönünde çaba sarfedilmesi tavsiyesinde bulunulmuştur.
- Özelleştirmeler konusunda yapılacak çalışmalarda, muhalif yerel örgütlerle temasa geçilmesi, ortak eylemlilikler düzenlenmesi, açıklamaların ve oda görüşlerinin yerel gazete ve dergilerde de yayınlanmasının sağlanması önerilmiştir.

•Sorunların önceliklendirilmesi, bir program dahilinde çalışılması tavsiyesinde bulunulmuştur.

•Bu konuda destek verecek, bilgi birikime sahip kişilerin ortak platformlarda buluşturulması için çalışılması görüşü benimsenmiştir.

İstanbul Şube Mesleki Etkinlikler

2. İndüksiyon Ergitme Semineri

14 Mayıs 2004 tarihinde 58 meslektaş ve sektör çalışanımızın katılımıyla KOSGEB İkitelli konferans salonunda; sunumları Levend Otsukarcı ve Ekrem Atman tarafından verilen 2. İndüksiyon Ergitme Semineri düzenlenmiştir. Katılımcılara seminer sonunda, katılım belgesi verilmiştir.

Proses Hata Türü ve Etkileri Analizi

18 Aralık 2004 tarihinde sunumları yönetim kurulu üyelerimiz Fatma Serin ve Aysun Kurman tarafından gerçekleştirilen Proses Hata Türü Ve Etkileri Analizi TMMOB Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi toplantı salonunda 20 kişilik bir katılımı gerçekleştirilmiştir.

Sorumlu Müdürlük Temel Eğitim Semineri

TMMOB çatısı altında iki odanın beraber iş yapabilme kabiliyetini gösterme, odalar arası işbirliğini geliştirme ve ivme kazandırma, her iki mesleğin çalışanları arasında ilişkilerin geliştirilmesi amacıyla Kimya Mühendisleri Odası ile ortak etkinlikler düzenlenmesi kararı alınmıştır. İlk etapta Kimya Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi ile birlikte 23-25 Şubat 2006 tarihlerinde Kimya Mühendisleri Odası İstanbul şubesinde ortaklaşa Sorumlu Müdürlük Temel Eğitim Semineri düzenlenmiştir.

İstanbul Şube Diğer Etkinlikler

06 Mart 2004 : Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı ve Ekleri Geri Çekilsin

Mitingi

Ankara'da KESK, TMMOB ve diğer meslek örgütlerinin katılımıyla düzenlenen mitinge katılım sağlanmıştır.

1 Mayıs 2004 : Alanlardaydık

Saraçhane' de Emek Platformuyla birlikte 1 Mayısı Mitingine katılım sağlanmıştır.

27-30 mayıs 2004 : TMMOB Genel Kurulu'na katıldık..

27-30 mayıs tarihlerinde DSİ Konferans Salonu Ankara' da gerçekleştirilen TMMOB Genel Kurulu'na delegasyonumuzla katılım sağlanmıştır. Öncesinde konu hakkında bilgilendirmede bulunmak amacıyla 08 Mayıs 2004 tarihinde TMMOB delegasyonu İstanbul asil üyeleri İstanbul Şube Lokalinde toplantıya çağırılmıştır.

20 Haziran 2004 : NATO'ya Hayır Standları

20 Haziran 2004 tarihinde Kadıköy İskele Meydanı'nda açılan standda yer alınmıştır.

27 Haziran 2004 : İstanbul Büyük Buluşma Mitingi

27 Haziran 2004 İstanbul Büyük Buluşma İşgale NATO'ya Karşı mitingine katılım sağlanmıştır.

02 Ekim 2004 : TMMOB 38. Dönem Birinci Danışma Kurulu

2 Ekim 2004'de 38. Dönem Birinci Danışma Kurulu toplantısına katılım sağlanmıştır.

16 Şubat 2005 : İktidarı Uyarı Eylemleri

Emek platformu bileşenlerince düzenlenen hazırlık amaçlı düzenlenen toplantılara ve yine Emek Platformu tarafından düzenlenen 16 Şubat 2005 tarihinde Saraçhane' de düzenlenen mitingine katılım sağlanmıştır.

SEKA Ziyareti

İstanbul şube yönetim kurulu üyelerimizin katılımıyla SEKA İzmit fabrikasının kapatılmasına karşı SEKA çalışanlarına destek olmak amacıyla fabrikaya bir ziyarette bulunulmuştur.

TMMOB'nin 50. Yılı

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB), 28 Aralık 2004 Pazar günü, kuruluşunun 50. yılını Galatasaray Lisesi önünden başlayıp AKM önünde son bulan bir yürüyüşle kutladı. Yürüyüş sırasında TMMOB İl Koordinasyon Kurulu adına Meftun Gürdallar tarafından yapılan basın açıklamasında “TMMOB'nin aydınlık yürüyüşünün ülke ve insanlık yararına devam edeceği, geçmişte olduğu gibi gelecekte de hırsızlığa, hortumculuğa, kamu olanaklarının yağmalanmasına karşı çıkılacağı” belirtilerek bu konular hakkındaki duyarlılık kamuya paylaşıldı. Mesleğinde ve TMMOB üyeliğinde 50 yılını doldurmuş olan üyelere 50. Yıl Plaketleri verildi. Etkinlik plaket töreninin ardından Yeni Türkü grubunun sahne almasıyla sonlandı.

İşgalin 2. Yılında Küresel Eylem Günü - 19 Mart İstanbul Kadıköy Meydanı

TÜRK-İŞ, DİSK, HAK-İŞ, KESK, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, Türk Diş Hekimleri Birliği, Türk Eczacıları Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Veteriner Hekimleri Birliği, TÜRMOB ve İstanbul Barosu tarafından düzenlenen “ABD emperyalizminin Irak'ı işgalinin 2. yılı 19 Mart Küresel Eylem günü”, Dünya savaş karşıtları ile eş zamanlı olarak yapılan mitingine katılım sağlanmıştır.

1 Mayıs 2005

"Örgütlü, Üretken ve Paylaşımçı Bir Hayat İçin, Özelleştirme ve Talan Politikalarına Dur Demek İçin, İşgalci ABD'nin Ortadoğu'da Gerçekleştirdiği Katliamlara Dur Demek İçin,

Barış, Kardeşlik ve Demokrasi Şiarıyla 1 Mayıs'ta Kadıköy İskele Meydanında düzenlenen mitinge katılım sağlanmıştır.

20. Yılında Türkiye'de Özelleştirme Gerçeği

TMMOB tarafından sekreterlik hizmetleri yapılan ve TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, DİSK, KESK, TTB, KİGEM tarafından düzenlenen "20. Yılında Türkiye'de Özelleştirme Gerçeği" Sempozyumu 26-27 Mayıs 2005'te Ankara'da gerçekleştirilmiş, sempozyuma katılım sağlanmıştır.

Eğitim-Sen'in Kapatılmasına Karşı Haydarpaşa'dayız

"Örgütlü Toplum, Demokratik Türkiye" mitingi 5 Haziran 2005 Pazar günü Kadıköy İskele Meydanında gerçekleştirilmiştir. Mitinge katılım sağlanmıştır.

2 Temmuz Sivas Katliamı Mitingi

İKK organizasyonunda 2 Temmuz 1993 Sivas Katliamında kaybedilenlerin anısına ve yaşanan olayların unutulmadığını göstermek için 2 Temmuz 2005 Cumartesi günü Kadıköy İskele Meydanında saat 15:00 de düzenlenen mitinge katılım sağlanmıştır.

TMMOB Mitingi - 08.10.2005

8 Ekim 2005 tarihinde Ankara'da yapılan "TMMOB mitingi" için katılım sağlanmıştır.

Mühendislik Mimarlık Haftası Kutlamaları 2005

17-24 Ekim 2005 tarihleri arasında geleneksel olarak gerçekleştirilen Mühendislik Mimarlık Haftası kutlamaları yapılmıştır. 23 lisede gerçekleştirilen Lise söyleşilerine mesleğinde deneyimli 100'e yakın TMMOB üyesi mühendis yer almışlardır. Lise söyleşilerinde odamıza adına Sn. Şefik Doğan temsilci olarak katılmışlardır. 22 Ekim 2005 Cumartesi Günü Galatasaray Lisesi yanında açılan stantlarda odamızı ve mesleği tanıtıcı yayımlarımız, etkinlik afişlerimiz sergilenmiştir.

Forum 10.12.2005

TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu tarafından her yıl düzenlenen TMMOB Örgütlülüğünü Tartışıyoruz forumunun bu yıl konusu "TMMOB'de Temsiliyet" olarak belirlenmiştir. TMMOB Yönetim Kurulu II. Başkanı Oğuz Gündoğdu'nun katılımıyla gerçekleştirilen foruma odamız adına Feyzi Demir katılarak görüş bildirmiştir.

Demokratik Türkiye, Halk İçin Bütçe Mitingi - 17.12.2005

"Demokratik Türkiye, Halk İçin Bütçe" mitingi 17 Aralık 2005 Cumartesi günü Ankara'da gerçekleştirilmiştir. İKK organizasyonunda düzenlenen mitinge katılım sağlanmıştır.

TMMOB Sanayi Kongresi 2005

TMMOB adına Makina Mühendisleri Odası sekretaryasında düzenlenen Sanayi Kongresi 2005, "Sanayileşme, İstihdam, Refah" ana temalarıyla, 16-17 Aralık 2005 tarihlerinde Ankara'da Milli Kütüphane Konferans Salonunda gerçekleştirilmiştir. Ülkenin çıkarları doğrultusunda sanayileşme kavramını yeniden değerlendirerek, refah ve istihdam ile bütünleştirerek tüm boyutlarıyla tartışmaya açıldığı Sanayi Kongresine katılım sağlanmıştır.

20 Mart 2004

Türkiye Nasıl Kalkınır? Metalurji Sanayinde Mevcut Durum ve Olanaklar Semineri Odamız öğrenci komisyonu TMMOB Makina Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi toplantı salonunda sunumu Dr. Aziz Hatman tarafından yapılan "Türkiye Nasıl Kalkınır? Metalurji Sanayinde Mevcut Durum ve Olanaklar" konulu semineri 20 Mart 2004 tarihinde gerçekleştirmiştir.

Bakır Semineri

Sunumu Murat Sezer tarafından gerçekleştirilen "Bakır Semineri" 27 Mart 2004 tarihinde TMMOB Mimarlar Odası konferans salonunda gerçekleştirilmiştir.

Altın Semineri

18 Nisan 2004 tarihinde Oda lokalimizde Cemalettin Küçük tarafından "Altın" konulu bir seminer verilmiştir.

Teknik Gezi

28 Nisan 2004 tarihinde İstanbul, Yıldız Teknik, İstanbul Teknik ve Kocaeli Üniversiteli öğrencilerden oluşan 25 kişilik bir grupla Sarkuysan firmasına teknik gezi düzenlenmiştir.

Tanışma Çayı

26 Kasım 2004 tarihinde meslektaş adaylarımızla oda lokalimizde tanışma çayı öğrenci komisyonumuz tarafından organize edilmiştir.

Bor Semineri

12 Mart 2005 Cumartesi Saat:13:00 de Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü Mühendislik Fakültesi 144 Numaralı Konferans Salonunda Prof. Dr. Ercan Açma tarafından sunumu gerçekleştirilen Bor semineri öğrenci komisyonumuz tarafından organize edilmiş, öğrenci üyelerimizle birlikte tüm üyelerimiz davet edilmiştir

Staj

2004 ve 2005 yaz döneminde odamıza staj yapmak için başvuran tüm öğrencilerimize sektörümüzün çeşitli firmalarında ilgili konularında staj yapma imkanı sağlanmıştır

Kütüphane

Oda bünyesinde yer alan kütüphanede, öğrenci üyelerimizin katılımıyla envanter, arşiv ve dokümantasyon çalışmaları yapılmış olup, mevcut bilgiler elektronik ortama aktarılmıştır.

İstanbul Şube Yeni Dönem Önerileri

Odamız İstanbul Şubesi kendi çalışma alanlarını göz önünde bulundurarak oluşturacağı çalışma programının genel merkez çalışma programı ile uyumlu ve koordineli olmasına özen göstermelidir.

Odamız örgütlülüğü sahip olduğu tüm birikimleri kullanarak odanın temel politikalarını, üyelerimizin bilgi ve birikiminden azami katkıyı sağlayarak sürdürmesi ve geliştirmesi gerekmektedir. Oda örgütlülüğü nitelik ve nicelik olarak güçlendirilmeli, üye ilişkilerini geliştirecek politikalar üretilmelidir. Bu amaçla üye ilişkilerinde faydalı olacağını düşündüğümüz e-bültenin hayata geçirilmesi ve web sayfasının daha işlevsel hale getirilmesi sağlanmalıdır.

Odamızın en önemli etkinliklerinden 13. Metalurji Malzeme Kongremiz ile birlikte başta 3. NDT ve 2. Endüstriyel Fırınlar ve Refrakter sempozyumları olmak üzere sektör ve meslektaşlarımız için yararlı olacak etkinliklerimiz yaşama geçirmeli ve sayılarını arttırmalıyız.

TMMOB içinde örnek oluşturacak şekilde Kimya Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi ile birlikte düzenleyeceğimiz Sorumlu Müdürlük Temel Eğitimi çalışması sürekli hale getirilerek zenginleştirilmelidir. Bu çalışmanın meslektaşlarımızın ihtiyaç duyduğu bilgi donanımına katkıda bulunacağı gibi mühendis olmanın sorumluluk, bilinç ve ahlak anlayışını da geliştireceğini, meslektaşlarımıza farklı düzlemde iş alanı sağlayacağını, oda üye ilişkilerini güçlendireceğini düşünüyoruz.

Gerek sistem tarafından yeni yasa ve düzenlemelerle gerekse TMMOB içinde dayatılan uygulamalarla, mühendis kimliği ve çalışma koşullarının kuşatılmasına yönelik yetkin mühendislik ve benzeri dayatmalara karşı tutarlı politikalar üretilmelidir.

Öğrencilere yönelik çalışmalara özel bir önem verilmeli, odaya yeni üye katılımı artırılmalı, genç meslektaşlarımızın oda çalışmalarında katılımcı olması sağlanmalı, önümüzdeki dönem yönetim kadroları için hazırlanmalıdır.

ŞUBE GELİRLER

ŞUBE GİDERLER

B.3 Temsilcilikler

İşyeri temsilcilikleri; sadece temsili nitelikte olmayıp, örgütlenmenin ilk çekirdekleridir. Bu çekirdekler etrafında örgütlenmenin büyümesi için işyeri temsilcilikleri, yalnızca aidat toplayan, ajanda dağıtan bir konumda kalmamalıdır. İşyerinden ve ülke genelinden gelen her türlü sorun çözümünde ve üretimin içinde yer almalıdır.

Bu noktadan hareketle işyerleri çalışmaları, komşu iş yerleri ve diğer meslek iş yeri temsilcilikleri ile örgütsel bütünlüğe taşınacak ve katılımı artıracak biçimde sahiplenilmiştir. İşyeri çalışmaları komşu iş yerlerine taşınarak, ortak sorunlarda ortak mücadele ve dayanışma hattı benimsenmiştir. İş yerlerindeki diğer meslekten mühendislerle TMMOB örgütselliği sağlayacak çalışmalar amaçlanmıştır.

Odamız Bursa İl temsilciliğinin oluşturulması amacıyla, Bursa ilini kapsayan bölgelerdeki tüm üye meslektaşlarımıza çağrı yaparak, 5 Mart 2005 tarihinde Bursa Elektrik Mühendisleri Odası toplantı salonunda il temsilciliği oluşturulması amacıyla toplantı organize etmiştir. Toplantıda alınan kararlar doğrultusunda Oyak-Renault firmasından Özgür Köse başkanlığında İl Temsilciliği Yürütme Kurulu oluşturulmuştur. Yürütme kurulunda çeşitli firmalardan 8 meslektaşımız yer almaktadır.

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası olarak; 2 İl Temsilciliği ve 33 İşyeri Temsilciliğimiz. bulunmaktadır.

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası İl/İşyeri Temsilcilikleri

Özgür Köse	Bursa İl
Kamber Aygören	Zonguldak İl / Erdemir T.A.Ş
Tolga Mermerci	Aselsan
Kenan Acar	Asil Çelik A.Ş.
Mehmet Alper Ravanoğlu	Çemtaş A.Ş.
Ramazan Daş	Çukurova İş Makinaları
Mehmet Özgül	Demisaş Döküm A.Ş.
Bülent Şirin	Döktaş Döküm A.Ş.
Oktay Akman	Ege Çelik A.Ş.
Zeynep Aral	Erkunt Döküm A.Ş.
Saliha Sivri	Eti Maden İşletmeleri Gn.Md.
Şefik Doğan	İmes Organize Sanayi Bölgesi
Efgan Yaşayan	İskenderun Demir Çelik A.Ş.
Burak Özkal	İstanbul Teknik Üniversitesi
Gökhan Orhan	İstanbul Üniversitesi

C.Bahadır Karadayı	İzmir Demir Çelik A.Ş.
Aynur Odaman	Kosgeb
Tolga Sarı	Kroman Çelik A.Ş.
M. Şevki Türüdü	Maden Tetkik Arama Kurumu
Yıldırım Avcı	Meta-Mak Ltd.Şti.
Galip Yinsel	Mitaş A.Ş.
Cemil Hakan Gür	Orta Doğu Teknik Üniversitesi
Mustafa Kemal Alperden	Ostim Organize Sanayi Bölgesi
Hüseyin Rahmi Değirmencioglu	Oyak Renault
Oğuzhan Kocaman	Roketsan
Süleyman Can Kurnaz	Sakarya Üniversitesi
Zeki Tok	Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
Ahmet Muhtar Tepiroğlu	Sarkuysan A.Ş.
U.Necdet Akdaş	Sincan Organize Sanayi Bölgesi
Kadir Ebepri	TAİ
Suat Canoğulları	Temsa Otomotiv
Havva Kazdal Zeytin	Tübitak-Mam
Muammer Kırac	Tülomsaş Döküm Fabrikası
Mehmet Kemal Sürücü	Türk Traktör Fabrikası
Nilgün Kuşkonmaz	Yıldız Teknik Üniversitesi

B.4 Öğrenciler

Öğrenciler gelecekte odanın örgütlenmesini ve sorumluluğunu alacak olan teknik eleman adayları olarak görülmektedirler. Öğrenci üyelik çalışmaları geliştirilmeye çalışılmış, Oda çalışmaları içinde yer almalarına olanak tanınmıştır.

2001-2006 Şubat dönemi boyunca Odamıza kayıt yaptıran öğrenci üye sayımız 647 kişidir. 2004 yılı yeni öğrenci üye kayıt sayımız 226, 2005 yılı yeni öğrenci üye kayıt sayımız 136'dur.

B.5 TMMOB

TMMOB, yapılan mücadeleler ve mücadelede hedeflerin yakalanabilmesi için mühendis ve mimarların yıllardan beri ortak iradesini oluşturmuştur. Üyelerimizin sorunlarını diğer teknik elemanlardan ayrı görmeyerek bütün alanlarda çakışan sorunlar ve ortak mücadele alanlarını, TMMOB çatısı altında bütünleştirilmeye çalışılmıştır.

Bu amaçla ; dönemimizde de TMMOB'nin örgütsel üst yapısının korunması temel hedeflenmiştir. Ortak gündemlerde çalışmalar, birliktelik için TMMOB'ye taşınmıştır.

TMMOB birlikteliğinin korunması, ekonomik bağımsızlığından geçer gerçeğinden hareketle Odamız bu dönemde hassasiyetini sürdürmüştür. Son yıllarda TMMOB üzerine kurulmaya çalışılan ekonomik ablukanın önlenmesi için üzerimize düşen ekonomik sorumluluklar aksatılmadan yerine getirilmiş ve bugün itibarıyla Odamızın TMMOB ödentileri eksiksiz olarak yapılmıştır.

TMMOB Yönetim Kurulu temsilcimiz bu dönemde de Yönetim Kurulu Toplantılarında Odamızın ve üyelerimizin görüşlerinin bu çatı altında temsil edilmesini başarıyla gerçekleştirmiştir.

Bu dönemde Odamız TMMOB'nin oluşturduğu Çalışma Gruplarında yer alarak aktif katılımı katkı sağlamıştır.

C. YAYIN ÇALIŞMALARI

C.1 Metalurji Dergisi

Bu dönemde akademik makalelerin yanı sıra ülkemizin ve dünyanın gündemini takip etmeye çalışmış, sektörümüz hakkında Odamızın görüşlerini basın açıklamaları ve raporlar ile yayınlamıştır. 2004 yılında 3 sayı, 2005 yılında 2 sayı ve 2006 yılında 1 sayı yayınlamıştır. Dergimizin yayınlaması sırasında makale bulma konusundaki sorunlar nedeniyle yayın periyodunda sapmalar devam etmektedir. Özellikle üniversitemizden makale gelmemektedir. 140. sayısından itibaren hakem kurulu oluşturulmuş fakat hakemli dergi olarak çıkması sağlanamamıştır. Bu konudaki çalışmalarımız devam etmektedir. İstanbul Şubemiz kapsamında oluşturulan reklam bölümü ile dergimiz reklam problemi kalmamıştır.

C.2 Ajanda

2005 ve 2006 yılı ajandaları İstanbul Şubemiz tarafından hazırlanmış, sektörümüze ve meslektaşlarımıza dağıtım yapılmıştır. Ajandamızda yayınlamış olduğumuz teknik bilgilerin yeniden gözden geçirilip zenginleştirilmesi gerekmektedir.

C.3 Metalurji ve Malzeme Sektör Kataloğu

Sektörümüzde ilk ve tek olma özelliğini gösteren, 1129 firmanın iletişim ve faaliyet alanları bilgilerinin yer aldığı kataloğumuzun baskısı Nisan 2004 tarihinde tamamlanmış olup sektörümüzün ve meslektaşlarımızın kullanımına sunulmuştur.

13 sektörel bölüm altında toplanan firmaların iletişim bilgileri yanında faaliyet alanları hakkında da bilgi verilmektedir. İstenilen bilgiye; firma, ürün dizinleriyle ulaşılabilir. Sektörümüzde ciddi bir boşluğu doldurmuş olduğu meslektaşlarımızca da belirtilen kataloğumuzun 2006 yılında güncelleştirilerek basılmasının kataloğun sürekliliğinin sağlanması açısından önemli olduğunu düşünmekteyiz.

C.4 35. Yıl Andacı

Oda Yönetim Kurulumuzun 73 sayılı kararı ile kurulan 35. Yıl Komisyonu; Sinan Kalyoncu, Süleyman Sami Altun, Hikmet Bilge, Mahmut Kiper, Şefik Doğan, Murat Can Ocaktan ve Hüseyin Savaş'tan oluşturulmuştur. Çalışma Grubu yapmış olduğu toplantılar sonucunda 35. Yıl Andacı çıkarılmasına karar vermiş ve çalışmalarını doğrultuda yürüterek andacı çıkarmıştır.

35.Yıl Andaç Çalışma Grubu Andacın Sunuş bölümünde şunları ifade etmiştir;

Maden Mühendisleri Odası'ndan ayrılan 100 kadar Metalurji Mühendisinin girişimi ile 1970 yılında, TMMOB'nin 14. Odası olarak kurulan Metalurji Mühendisleri Odası, kuruluşunun 35. yılına tabii ki başta metalurji ve malzeme alanı olmak üzere, birçok konuda önemli izler bırakmış ve katkıda bulunmuş bir örgüt olarak girmektedir.

Andacın hazırlık çalışmalarında eldeki dokümanları incelerken ilk yıllarda çıkarılan ilk dergiden ya da tüm yokluklara inat gerçekleştirilen ilk kongreden bugüne Türkiye metalurji ve malzeme alanı yanında diğer konularda da ülkenin gelişimi için büyük çabalar gösterildiğine ve pek çok konuda Oda'nın söylediklerini ilerleyen zamanın doğru çıkardığına tanık olduk.

Kuruluşunun hemen ertesinde gelen 12 Mart 1971 muhtırasının baskıları, ardından CHP-Milli Selamet Partisi ile başlayan ve Milliyetçi Cephe hükümetleri ile süren koalisyonlar döneminin tüm olumsuz koşullarında TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası, başta demir-çelik ve diğer geleneksel sektörlerimiz olmak üzere gerek meslek alanlarına ve gerekse de diğer ülke sorunlarına tüm enerjisiyle eğilen genç bir örgüt olmuştur.

Bölgelerarası dengesizliklerin, tarım ve sanayideki geriliklerin giderek arttığı bu dönemlerde dışa karşı ABD, IMF, NATO ve o zamanın AB'si olan AET'e, içerde de baskı ve teröre, giderek artan dışa bağımlılığa karşı ulusal bağımsızlığı savunan, yurtsever ve ilerici hareketi sürdürmeye çalışan birkaç örgütten biri olan TMMOB'nin bu çabalarını destekleyen ve kendi çalışmalarında da bu unsurları öne çıkaran Metalurji Mühendisleri Odası'nın bu özelliklerini 35 yıldır hep sürdürdüğü görülmektedir.

12 Eylül 1980 darbesi, devamı olan Özal ve ardından gelen tüm hükümetlerde dış yönlendirmelerle giderek şiddetlenen üretim yerine rant ekonomisi tercihlerine karşı da Oda, başta kendi alanları olmak üzere Türkiye için doğru politikaların oluşturulması çabalarında var olmuş, başta KARDEMİR, ERDEMİR ve Seydişehir Alüminyum Tesisleri olmak üzere ülkenin üretim tesislerinin kaybedilmemesi, ülke kaynaklarının peşkeş çekilmemesi için mücadeleler vermiştir.

Oda tarafından yapılan değerlendirmelerin, genel olarak mevcut durumun ilerisinde, doğruyu gösteren, açılımlar getiren ve çözümler üreten özellikler taşıdığı görülmektedir. Ancak tahmin edileceği gibi, diğer pek çok konuda olduğu gibi, bunlar da karar vericilerce dikkate alınmamıştır. Kongre, sempozyum, basın toplantı ve bildirimleri, raporlar gibi araçlarla ülkenin arşivine girmiş olan bu çaba ve önerilerin de, bunlara kulak asılmayıp tersine yapılanların sonuçlarına da kuşkusuz tarih tanıklık etmektedir.

Oda'nın çalışmalarının ve etkinliklerinin çok kısıtlı kaynaklar ama bir o kadar büyük özverilerle gerçekleştirildiğini özellikle belirtmek gerekir.

Tüm bunlarla ilgili yansımaları bu andacta bulmak mümkündür.

35 yılda tüm üniversiteleri, kamu ve özel sanayi kuruluşlarını da katarak gerçekleştirilen alandaki en büyük ve önemli etkinlikleri, sektörel raporları, yayınları, ülke sorunlarına yaklaşımları ve bunların yansımaları ile Metalurji Mühendisleri Odası ülke tarihi içinde saygın bir yeri hak etmektedir.

Ancak bu andac, TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası'nın Türkiye tarihi içindeki yerini anlayabilmek ya da bir yerlere yerleştirmek hedefini hiç gütmeydi.

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası 35. Yıl Andacı'nın ana hedefini, Oda tarihini o günün koşullarıyla başta üyeler olmak üzere ilgilenenlerle paylaşmak ve bu tarihi yazanları- hepsi anlamasa bile- bir nebze anmak olarak özetlemek mümkündür.

Andacda eski Oda Başkanları ve bazı üyelerimizden aldığımız yazılar dışında yorum yapılmamış, her bir dönem başta çalışma raporları olmak üzere eldeki mevcut dokümanlardan alıntılarla anlatılmıştır.

Genel Kurul tarihleri bir dönemin sonu, sonraki dönemin başı olarak alınmıştır. Dönem başlarında ülke durumunu yansıtmak için o dönemdeki bazı 'Yurttan Havadisler' verilmiştir.

Elimizde pek az bilgi olduğundan, ilk beş dönem birlikte yansıtılmıştır.

Andacın ilk kısmında ise, Osmanlı'dan TMMOB'ye mühendis-mimar örgütlenmeleriyle ilgili bir alıntı yer almıştır.

Bu çalışma ile ilgili o döneme ait 'Yurttan Havadisler'den başlayarak, dönemlerde yer verilen olaylara kadar seçilip andacta yer verilenlere ilişkin eleştiri ve farklı görüşler olabilecektir.

Ancak karşılaştırılan sayfa sayısına, ülke olaylarının ve Oda tarihinin tümünü sığdırmak kuşkusuz mümkün değildir.

Oda'nın 35 yıllık genel bir resmini ülke koşullarıyla sizlere sunuyoruz.

C.5 Web Sitesi

Odamız www.metalurji.org.tr web sayfamız dönem içinde yeni tasarımı ile üyelerimize ve sektörümüze hizmet vermektedir. Web sayfamızda bilgilerin yenilenmesine gayret edilmiştir.

Web sayfamız kongre, sempozyum, sektör raporları ve basın açıklamalarımızın duyurulması sırasında yoğun olarak kullanılmıştır.

Bu dönem içinde yayınlanan tüm dergilerimiz web sayfamızda yer almıştır.

E-posta aracılığı ile üyelerimizle iletişim kanalları çeşitlendirilmesi ve bilgi akışı bu dönemde hızlandırılmaya çalışılmış ancak istenilen düzeye ulaşılamamıştır. Bu konudaki çalışmalara devam edilmektedir.

D. KONGRELER, SERGİLER, SEMPOZYUMLAR, SEMİNERLER

D.1 I.Endüstriyel Fırınlar ve Refrakter Sempozyumu ve Sergisi

24-26 Mart 2005 tarihlerinde Sakarya Üniversitesi Esentepe kampüsü Süleyman Demirel Kütüphanesinde düzenlenen sempozyum, açılış konuşmaları ve panelin yer aldığı etkinliklerle başlamıştır. Üç günlük program kapsamında, refrakter konulu bildirilerin sunumu ikinci gün, endüstriyel fırınlar konulu bildirilerin sunumu üçüncü gün gerçekleştirilmiştir.

Sempozyum koordinatörü Nilgün Kuşkonmaz tarafından sempozyum hazırlık sürecinin aktarıldığı açılış konuşmasının ardından, sempozyum yürütme kurulu başkanı Selim Deniz Kurt sempozyumun amacı ve kapsamı hakkında bilgi vermiştir. TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Cemalettin Küçük'ün oda faaliyetleri ve Sakarya Üniversitesi Rektörü Mehmet Durman'ın üniversiteyi tanıtıcı sunumlarından sonra plaket törenine geçilmiştir. Sempozyuma desteklerinden ötürü Sakarya Üniversitesi Rektörü Mehmet Durman'a plaketi Oda Yönetim Kurulu başkanı Cemalettin Küçük tarafından, sponsor firmalar Minelco GmbH ve Inductotherm İndüksiyon Sistemleri A.Ş.'nin plaketeri ise Oda İstanbul Şube Yönetim Kurulu Başkanı Utkan Güneş tarafından verilmiştir. Açılış konuşmalarının ve plaket töreninin tamamlanmasıyla 13 firmanın ve üniversite-oda standlarının yer aldığı sergi açılışı gerçekleştirilmiştir.

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası İstanbul Şube Yönetim kurulu üyesi Murat Sezer' in yönetiminde; Haznedar Refrakter Sanayi A.Ş. firmasından İbrahim Büyükçayır'ın, Süperateş A.Ş. firmasından F. Kadri İlhan'ın, Şişecam A.Ş. firmasından Ertuğrul Yay'ın, Kaptan Demir Çelik Endüstrisi A.Ş firmasından Ümit Çelebican'ın, İstanbul Teknik Üniversitesi'nden Serdar Özgen'in panelist olarak yer aldığı, "Türkiye'de Refrakter Sanayinin Yapısı, Sorunları ve Çözüm Önerileri" konulu panel gerçekleştirilmiştir. Refrakter sanayinin ileri gelen üreticileriyle, kullanıcılarının bir araya getirildiği platformda, panelistler, refrakter

sanayinin günümüzdeki yapısal sorunlarını konuşma fırsatını yakalamışlardır. Sektörün genel bir değerlendirmesinin yapıldığı panelde, ülkemiz hammadde kaynaklarının daha verimli kullanımı için neler yapılması gerektiği, sektör-üniversite işbirliğinin geliştirilmesi, üretici-kullanıcı sorunlarının çözümü konularında görüş belirtilmiş, çözüm önerileri tartışılmıştır.

Panelin tamamlanmasıyla birlikte Sakarya Üniversite tarafından katılımcılara bir açılış kokteyli verilmiştir.

Oturlar

Refrakter Konulu Bildirilerin Sunumu

Sempozyum ikinci gün programı kapsamında; 4 oturum başlığı altında, 10'u akademik çevreden, 4'ü sanayiden, 1 bildiri de akademi-sanayi işbirliğinden olmak üzere refrakter konulu toplam 15 bildiri sunumu gerçekleştirilmiştir. Her bildirin sunumu, bildiri sahibi tarafından 15'er dakikalık süreler dahilinde gerçekleştirilmiş olup, ilave 5'er dakikalık zamanlarda soru-cevap bölümüne ayrılmıştır

Endüstriyel Fırınlar Konulu Bildirilerin Sunumu

Sempozyum üçüncü gün programı kapsamında; 4 oturum başlığı altında, 4'ü akademik çevreden, 7'si sanayiden, 3'ü de akademi-sanayi işbirliğinden olmak üzere toplam 14 bildiri sunumu gerçekleştirilmiştir. Her bildirin sunumu, bildiri sahibi tarafından 15'er dakikalık süreler dahilinde gerçekleştirilmiş olup, ilave 5'er dakikalık zamanlarda soru-cevap bölümüne ayrılmıştır. Güner Sümer-Anadolu Üniversitesi-"Refrakter Fırın Malzemeleri Araştırma Çalışması" konulu bildiri ve Efe Ulusoglu-Akın Altun – Dokuz Eylül Üniversitesi-"Atık Yakma Fırınları ve Refrakterleri" konulu bildiriler, bildiri sahiplerinin sempozyuma gelmemiş olmalarından ötürü sunulmamış ve kabul edilmemiştir. Her iki bildiri de sempozyum programından çıkartılmıştır.

Üç gün süresince devam eden sempozyuma; 87 kişi delege olarak başvurmuştur. Panelistler, oturum başkanları, ve konukların katılımıyla sempozyuma 90 firmadan yaklaşık 200-250 kişilik bir katılım gerçekleşmiştir. Üç günlük sempozyum süresince Sakarya Üniversitesi Kırkpınar Sosyal tesisleri başta olmak üzere, toplam 3 otelde 125 kişilik konaklama sağlanmıştır. 2 gece 120'şer kişinin katılımıyla yemek organizasyonu gerçekleştirilmiştir. Panel ve bildiri sunumlarına katılımın yoğun olduğu gözlemlenmiştir.

Sempozyum bünyesinde yer alan sergiye toplam 13 firma katılmıştır. 190 m²'lik bir alanda kurulan sergide ayrıca oda ve üniversitenin de standları yer almıştır.

Sempozyuma gönderilen ve sunumları gerçekleştirilen bildirilerin yer aldığı bildiri kitabından 1000 adet basılmış ve sempozyum süresince sempozyum çantası beraberinde katılımcılara dağıtılmıştır. Bildiri kitabında 11 firmanın toplam 14 sayfa reklamı yer almıştır.

Değerlendirme Toplantısı Tutanağı Görüş ve Öneriler

- Sakarya bölgesinde sempozyum duyurusunun eksik yapıldığı tespiti yapıldı. İkincisinde daha etkin bir tanıtımın yapılması tavsiyesinde bulunuldu.
- Bildiri içeriklerinin yetersiz olduğu, ticari bildirilerin eksik olduğu tespiti yapıldı.
- Benzer etkinliklerle (Metalurji kongresi, toz Metalurji kongresi,...) aynı döneme denk gelmesinin, bildiri toplanmasında ve toplanan bildirilerin içeriğinin düşük olmasında etkisinin olduğu tespiti yapılarak, ikinci sempozyumun düzenlenirken bu gibi tarihlere dikkat edilmesi gerektiği görüşü benimsenmiştir.
- Refrakter ve endüstriyel fırın üreticilerinin etkinliğe katılımı konusunda daha fazla çaba sarfedilmesi görüşü benimsendi.
- Yürütme kurulunda yer alıp bazı nedenlerden ötürü toplantılara katılamamış, etkinliğinin oluşturulma aşamasında katkı sağlayamamış yürütme kurulu üyelerinin üyeliklerinin düşürülmesi ve yürütme kurulunun yeniden düzenlenmesine karar verilmiştir.
- Sempozyum bütçesinde belirtilen reklam ve sergi gelir hedeflerinin altında kaldığı tespiti yapılmış olup, bir sonraki sempozyumda gelir artırıcı çalışmaların yapılması önerisi getirilmiştir.
- Bir sonraki sempozyum için en az iki danışma kurulu toplantısının düzenlenmesi önerisi getirilmiştir. Hazırlık çalışması esnasında ayrıca konuyla ilgili bir etkinliğin (panel, seminer,..) düzenlenmesi önerisi getirilmiştir.
- Katılım bedelinin düşük olduğu tespiti yapılmış olup, bir sonraki sempozyumda bütçeye göre katılım bedelinin düzenlenmesi önerisi getirilmiştir.

Sonuç

Konusunda ilk olarak gerçekleştirilen etkinliğimizle, bu alanda faaliyet gösteren imalatçı, pazarlamacı, kullanıcı ve öğretim elemanlarının bir araya getirilerek, bilgi ve deneyimlerini paylaşmaları; sektör ile ilgili uygulamaları, yenilikleri tanımaları; sektörün sorunlarını çözüm önerileri ile birlikte tartışmaları sağlanmıştır.

2. Endüstriyel Fırınlar ve Refrakter Sempozyumun 2007 yılında düzenlenmesi için çalışmalara başlanmasına karar verilmiştir.

Sempozyum yürütme kurulu olarak, etkinliğimizin başarılı olarak gerçekleştirilmesinde gösterdikleri katkıdan dolayı Sakarya Üniversite rektörü Prof.Dr. Mehmet Durman başta olmak üzere tüm Sakarya üniversitesi çalışanlarına teşekkür ederiz.

D.2 12.Uluslararası Metalurji-Malzeme Kongresi ve Fuarı

12.Uluslararası Metalurji-Malzeme Kongresi ve Fuarı, 28 Eylül-02 Ekim 2005 tarihleri arasında CNR Dünya Ticaret Merkezi Yeşilköy-İstanbul'da yapılmıştır.

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası tarafından geleneksel olarak düzenlenen ve 1993 yılında yedincisi ile uluslararası nitelik kazanan bu etkinlikte, Aşınma, Bio Malzemeler, Çevresel Metalurji&Geri Kazanım, Demir Çelik, Demir Dışı, Döküm, Fiziksel Metalurji, Isıl İşlem, İş Güvenliği, Kompozit Malzemeler, Korozyon, Mekanik Metalurji, Nano Malzemeler, Seramik&Refrakter, Tahribatsız Muayene, Toz Metalurjisi, Yüzey İşlemleri&Kaplamalar başlıklarında toplam 29 oturum yapılmış olup, “ Demir-Çelik, Demir Dışı Metaller, Kompozitler ve Seramik Malzemeler, Üretim Teknolojileri, Makina Ekipmanları ve Ürünleri” İhtisas Fuarı yer almıştır.

Kongre Yürütme Kurulumuz; Prof.Dr. Mustafa Ürgen (Başkan), Doç.Dr. C.Hakan Gür (Başkan Yrd.), Yrd.Doç.Dr. Gökhan Orhan (Koordinatör), Yrd.Doç.Dr. Burak Özkal, Candan Yaman Ayhan, Metin Çalışkan, Serdar Ali Erol, Dr. Aziz Hatman, Hüseyin Savaş, Doç.Dr. Fatih Üstel, Erdal Yollu ve Dr. Havva Kazdal Zeytin'den oluşmuştur.

Bu kongrede diğerlerinden farklı olarak ilk defa “Oturum Koordinatörlüğü” sistemi oluşturulmuştur. Oturum Koordinatörlüklerine Üniversiteden bilim adamları ve sektörden meslektaşlarımız seçilmiştir. Amaçlanan, kongrenin hazırlık evreleri ve tüm süreç boyunca sektördeki meslektaşlarımızın da katkılarıyla, oda-üniversite-sektör temsilcileri ve çalışanların buluşmasıdır.

12.Uluslararası Metalurji ve Malzeme Kongresi'nde yurt içinden 200, yurt dışında 20 ülkeden 103 olmak üzere, toplam 303 bildiri sunulmuştur.

Kongremize yurtdışından Almanya, Amerika Birleşik Devletleri, Bulgaristan, Cezayir, Çek Cumhuriyeti, Fransa, Güney Afrika, İngiltere, İran, İsveç, Japonya, Kanada, Polonya, Romanya, Rusya, Sırbistan Karadağ, Ürdün'den katılım olmuştur.

Kongremize aşağıdaki kişiler davetli konuşmacı olarak katılmışlardır.

Doç.Dr. Besim Ben Nissan, 28 Eylül Çarşamba günü Biomalzeme Oturumunda “New Trends in Biomaterials” başlıklı konuşmasını yapmıştır.

Prof.Dr. Besim Ben Nissan, sol-jel teknolojisi, nano-seramik kaplamalar, malzeme kimyası, biyo-benzeşim ve biyomalzeme üretim ve karakterizasyonu, ortopedik implant dizaynı, implant hasar analizi konularında uzmandır. Çok sayıda davetli konuşması, editörlüğü ve kitap bölüm yazarlığı bulunan sayın Nissan aynı zamanda son altı yılda 100'ün üzerinde bilimsel yayın yapmıştır. Avustralya Seramik Derneği (ACS) üyesi, Uluslararası Seramik Federasyonu (ICF) kurucu üyesi olan ve aynı zamanda International Society for

Ceramics in Medicine (ISCM) ve Institution of Metals and Materials (IMMA) üyelikleri bulunan sayın Prof.Dr. Besim Ben Nissan bu kurumlarda başkanlık da dahil üst düzey görevlerde bulunmuştur. Akademik çalışmalarını Avusturalya da sürdüren Sayın Nissan lisans derecesini İTÜ Metalurji Mühendisliğinden almıştır.

Dr. Florian Kongoli, 29 Eylül Perşembe günü Demir-Dışı Metaller Oturumunda “Control, optimization and automation of furnace operations in various non-ferrous pyrometallurgical processes” başlıklı konuşmasını yapmıştır.

Dr. Florian Kongoli, son 5 yılda 50'nin üzerinde bilimsel makalesi bulunmaktadır. Uzmanlık alanı olan Demir-dışı ve Demir çelik metalurjisine uygulanabilecek fizikokimyasal modelleme, simülasyon üzerine Avustralya, Avrupa, Kuzey Amerika ve Asya'da 15 yılın üzerinde araştırma, geliştirme ve akademik deneyime sahiptir. TMS pirometalurji komite üyesi olan Kongoli, Flogen Technologies Inc. de üst düzey yönetici olarak çalışmaktadır.

Prof.Dr. Robert E. Green Jr, 29 Eylül Perşembe günü Tahribatsız Muayene Oturumunda “Non-Contact Characterization of Materials And Structures” başlıklı konuşmasını yapmıştır.

Prof.Dr. Robert E. Green Jr, A.B.D. Johns Hopkins Üniversitesi Malzeme Bilimi ve Mühendisliği Bölümünde akademik çalışmalarını sürdürmekte olup 17 yıl süreyle Tahribatsız Muayene Merkezinin yöneticiliğini üstlenmiştir. American Society for Non-destructive Testing kurumunun başkanlığını ve yönetin kurulu üyeliğini yapmış olan Prof.Dr. Robert E. Green Jr., aynı zamanda çok sayıda yabancı ülkede davetli konuşmalar vermiştir. 300'ün üzerinde bilimsel yayını, 11 adet kitap editörlüğü ve 1 adet kitabı bulunmaktadır.

Prof.Dr. Katsuyoshi Kondoh, 29 Eylül Perşembe günü Mekanik Metalurji Oturumunda, “Grain-Refining Process of Magnesium Alloys Via Repeated Plastic Working” başlıklı konuşmasını yapmıştır.

Prof.Dr. Katsuyoshi Kondoh, Osaka Üniversitesi mezuniyetinden sonra, Sumitomo Electric Industries'deki çalışmalarının ardından, Tokyo Üniversitesi RCAST(Research Center for Advanced Science and Technology) araştırma merkezinde Profesör pozisyonu almıştır. Demir dışı malzemelerin Toz metalurjisi ile üretimleri, yüksek performans malzemelerin katı hal reaksiyonu ve sentezi ile üretimleri, kurşunsuz yüksek mukavemetli bakır alaşımları, amorf Mg-Si-X ince filmleri ve atıkların yeniden kullanımı konularında uzman olan sayın Prof. Kondoh'un 60'ın üzerinde yayını, 120'nin üzerinde sunumu, 7 değişik ödülü ve 108 adet patenti bulunmaktadır.

Dr. Mustafa Koçak, 29 Eylül Perşembe günü Demir-Dışı Oturumunda “Trends in Advanced Joining Technologies for Aluminium Alloys” başlıklı konuşmasını yapmıştır.

Dr. Mustafa Koçak, lisans derecesini ODTÜ Makina Mühendisliği Bölümünden almış olup halen çalışmalarını Almanya Hamburg, GKSS Research Center, Geesthacht de Department Joining Technology and Assessment bölüm şefi olarak sürdürmektedir. Sn Koçak'ın 150'nin üzerinde bilimsel yayını ve patentleri bulunmaktadır.

Dr. Ali Erdemir, 30 Eylül Cuma günü Yüzey İşlemleri Oturumunda “Innovative Design Strategies for Superhard and Low Friction Coatings” başlıklı konuşmasını yapmıştır.

Dr. Ali Erdemir, Lisans derecesini İTÜ Metalurji Mühendisliği Bölümünden almış, halen çalışmalarını Argonne National Laboratuvarlarında sürdürmekte olup, 150'nin üzerinde yayını bulunmaktadır. Sayın Erdemirin başta , 1991, 1998, ve 2003 yıllarında 3 defa R&D – 100 Ödülü alan buluşları olmak üzere triboloji ve sürtünmeyi en aza indiren ince filmler konusunda çok sayıda ödülü bulunmaktadır. 11. Metalurji ve Malzeme Kongresinde'de davetli konuşmacımız olan Sayın Erdemir bu kez de davetimizi kabul ederek kongremize iştirak etmiştir.

Prof.Dr. Christos G. Aneziris, 30 Eylül Cuma günü Refrakter Özel Oturumunda “Bridging of Ceramic Disciplines for Refractory Innovation in Steel Applications” başlıklı konuşmasını yapmıştır.

Prof.Dr. Christos G. Aneziris, 2001 yılından buyana Almanya Technische Hochschule Bergakademie Freiberg üniversitesinde tam zamanlı profesör olarak çalışmaktadır. 80 üzerinde uluslararası yayını ve 10 adet patenti bulunmaktadır. Uzmanlık alanlarında yoğunlaştığı malzeme grupları Karbon bağlı refrakterler, zirkonya ve spinel esaslı malzemeler, Alümina-Titanoksit ve Zirkonya esaslı malzemeler, silikat esaslı seramikler, perlit esaslı malzemeler olup, yüksek sıcaklıkta ıslatılabilirlik, filter ve filter teknolojisi, elektrokimyasal sensörler ve mikrodalga destekli üretim süreçleridir.

Doç.Dr. Osamu YAMAMOTO, 30 Eylül Cuma günü Seramik Oturumunda “Development of Antibacterial Ceramics and Its Research Trend” başlıklı konuşmasını yapmıştır.

Doç.Dr. Osamu YAMAMOTO, 2003 yılından beri Japonya, Akita Üniversitesinde akademik çalışmalarını sürdürmektedir. 70'in üzerinde bilimsel makalesi 13 adet tamamlanmış ve süregelen proje yürütücülüğü bulunmaktadır. Doç.Dr. Osamu YAMAMOTO çalışmalarını karbon malzemeler, seramik malzemeler ve metalik malzemelerin mikro ve nano seviyelerde üretimi ve karakterizasyonu üzerine yoğunlaşmıştır.

Kongrenin açılış oturumunda, ilk konuşmacı Kongre Koordinatörü Sn. Yrd.Doç.Dr Burak Özkal, kongrenin tanıtımı ve hazırlık aşamaları hakkında teknik bilgiler sunmuştur. Kongre Yürütme Kurulu Başkanı Sn. Prof.Dr. Mustafa Ürgen,in kongrenin amacı, kapsamı ve

önemi üzerine yaptığı açılış konuşmasının ardından TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası Başkanı Sn Cemalettin Küçük, dünyada ve Türkiye’de gelişmeler, metalurji sektörünün genel değerlendirmesi, özelleştirmeler ve üniversite-sanayi birlikteliğinin sektördeki önemi ve bu kapsamda kongrenin değerlendirmesini içeren konuşmasıyla kongrenin açılışını yapmıştır.

Mesleğin duayenlerinden Sn. Prof.Dr. Ali Fuat Çakır, “Geçmişten Geleceğe Yüzey İşlemleri” isimli Kongre Açılış Bildirisini sunmuştur.

İlgiyle izlenen ve oldukça canlı geçen bu oturumun ardından düzenlenen plaket töreninde, kongre ana sponsorları Çağdaş Mühendislik, Meca- Tech firmalarına ve fuar organizasyon firması ITF Uluslararası Fuarçılık firmasına katkılarından dolayı plaketleri verilmiştir.

Plaket töreninin ardından, Sn Cemalettin Küçük, Sn. Atamer Giyici, Sn. Kerim Dervişoğlu, Sn. M. Suhat Korkmaz tarafından 25 ülkeden 253 firmanın yer aldığı Fuarın açılışı yapılarak, fuara katılan firma standları gezilmiştir.

Açılış günü akşamında düzenlenen kokteylde eski dostlar yeniden buluşmuşlar, yeni katılımcılar ile tanışmışlardır. Gece boyunca hemen her köşede sıcak sohbet ortamında yaşamla ve sektörle ilgili konular paylaşılmıştır.

Aynı gece, düzenlenen plaket töreninde Yürütme Kurulu’na kongre sürecindeki özverili çalışmaları ve katkıları için plaketleri verilmiştir.

1 Ekim Cumartesi günü “**Malzeme Alanındaki Mevcut ve Gelecekteki Gelişmeler ve Modeller**” konusunda, Prof.Dr. Mustafa ÜRGEN başkanlığında, Dr.Ali ERDEMİR, Dr.Mustafa KOÇAK, Doç.Dr. Besim Ben NİSSAN, Prof.Dr. Muharrem TİMUÇİN ve Prof. Dr. Sahir Arıkan alanında uzmanların katıldığı bir panel düzenlenmiştir.

Panelin ilk bölümünde, Amerika, Avrupa, Avustralya ve Türkiye’de malzeme alanında durum tespitinde bulunulmuştur. İkinci bölümde ise Metalurji Malzeme alanındaki gelişmeler ve gelecek öngörülerini paylaşılmıştır. Son bölümde izleyicilerin yoğun katılımıyla oldukça canlı geçen panel sona ermiştir.

Kongre ve fuar etkinliğimizde mesleğimizle ilgili, dünyadaki gelişmeleri, üniversiteler ve diğer kuruluşlarda yapılan araştırmaları ve teknolojik gelişmeleri, yeni ürünleri ve tasarımları katılımcılarla paylaşma fırsatı bulunmuştur.

12.Uluslararası Metalurji Malzeme Kongresi ve Fuarı’nda emekleri geçen Kongre Yürütme Kuruluna, kongre ana sponsorları Çağdaş Mühendislik, Meca- Tech firmalarına, fuar organizasyon firması ITF Uluslararası Fuarçılık firmasına, davetli konuşmacı olarak katılan değerli konuklarımıza, kongremize katılan tüm delegasyon ve değerli katılımcılara TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası olarak teşekkür ediyoruz.

Cemalettin Küçük'ün Kongre Açılış Konuşması;

Sayın hocalarım, değerli meslektaşlarım, sanayimizin temsilcileri, Türkiye dışından gelmiş bilim insanları, sanayiciler, öğrenci arkadaşlarım, değerli konuklar

TMMOB'ye bağlı Metalurji Mühendisleri Odası adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Odamızın 35. kuruluş yılını kutlamanın onurunu yaşarken 12. Metalurji ve Malzeme Kongresi'ni de açmış bulunuyoruz.

Kongrelerimiz yaşamımızda önemli yerlere sahip olmuş durumda. Bilimsel çalışmaları izleme, gelişen teknolojileri, ürün çeşitliliğinin yanında; bir bayram, buluşma, kucaklaşma yeri ve zamanı gibi.

Değerli arkadaşlar, kongremizin katılımcıları, 35. yılında olan odamız, bundan önceki yıllarda, çok zor koşullarda başladığı kongreleri, gelişen, teknolojik koşullara bağlı olarak, iletişim ve ulaşım gibi alanındaki kolaylıkların sağladığı avantajlarla, her geçen sürede daha da geliştirerek, bugüne getirmiş bulunmaktadır. 12.ni yaptığımız kongre dışında, sempozyumlar, paneller, mesleki gelişim kursları, vs gibi bir çok alanda faaliyetlerini artırarak sürdürmüş ve bugünlere gelmiştir.

35 yıllık zaman dilimi içerisinde odamızın ve Türkiye'nin gelişiminde emekleri olan Odamız kurucularına, kurullarımızda yer alanlara, yönetim kurulu başkanlarına, yönetim kurulu üyelerine, kongre sempozyum panel çalışmalarında yer alan meslektaşlara öğretim üyelerine, sanayi çalışanlarına, odamız üyesi tüm meslektaşlarımıza metalurji mühendisleri odası adına ve meslektaşlarım adına; teşekkür ve şükran dileklerimi iletmenin fırsatını yakalamış bulunuyoruz.

Yaşamını yitirmiş meslektaşlarımızın anısı önünde saygıyla eğilirken, yaşamda olanlara uzun, huzurlu ve bir arada olacağımız daha 35 yıllık günler diliyorum.

Değerli katılımcılar,

Yaşamda bazı dönüm noktaları, bazı köşe taşları vardır ki; bunların unutulmaması öne çıkarılması, geçmişi anımsatıp, değerlendirmeyi, geleceği planlamayı sağlar.

Onun için 35. yılında olan odamızın bu dönüm noktasını köşe taşı numarasını, bir ozanımızın söylemi ile “yaş otuzbeş” ön plana çıkarmış bulunuyoruz.

Bu 35. yıllık sürece 1954 yılında kurulan TMMOB bünyesinde yer alan 11 odamızdan Maden Mühendisleri Odamız üyesi metalurji mühendislerinin 1970 yılında TMMOB Genel Kurulu kararıyla Metalurji Mühendisleri Odası çatısında birleşmesi kararıyla, TMMOB birikimlerinin birleştirilmesiyle gelinmiştir.

Odamız kurulduğunda dünyada ve Türkiye’de önemli çalkantılar yaşanmakta, hızlı siyasal gelişmeler olmaktadır. Doğal olarak, bir zanaatkar, bir ekonomist, bir yönetici ve aynı zamanda bir siyasetçi olan mühendislerin, bu siyasal gelişmelere karşı kayıtsız kalması olanaksızdı.

Önemli gelişmelerin olduğu o dönemde de bugünkü kadar olmasa da “oda siyaset yapar mı?” gibi eleştiriler söz konusu olmuştur. Elbetteki her türlü yapılaşmanın altında imzası olan bir yanıyla siyasetçi olan mühendislerin örgütü siyasetin dışında kalamazdı. Nitekim o dönemde kalınmadı da.

Bugün olduğu gibi gündemindeki, sanayi ve siyasal gelişmeler ile ilgili çalışmalarını yapmış, görüşlerini eyleme dökmüş, bunları rapor, yayın olarak belgelemiştir.

Yaşamın kendisinin siyasal olduğu yerde siyaset dışı kalmak, mühendislikle bağdaşmaz olduğu, yılların getirdiği yaşanmışlıkla ortaya konulmuştur. Odamızın kurulduğu günden bugüne odamız siyasetini belirleyen, bunu Türkiye’nin gündemine taşıyarak; mesleğimize, meslektaşlarımıza, Türkiye insanına katkıda bulunan, oda yönetiminde bulunan bizlere de ışık tutan, şu anda da bir çoğunun aramızda olduğu oda kurucularımız, eski yönetici meslektaşlarımıza, TMMOB yönetim kurulu üyelerine saygı sunuyor, aramızda olamayanlar selam gönderiyor, yaşamını yitirenlerin anısı önünde saygıyla tekrar eğilerek, başımızı dik tutacağımız bir meslek alanı, Türkiye ve özgür dünya çalışmalarımızın ışığı olacaklarını anımsatıyorum.

Bu aracılıkla da izninizle dünya ve Türkiye siyasal yapısına değinmek istiyorum.

Odamızın kurulduğu yıllarda, önemli siyasal gelişmeler o günkü koşullarda hızlı idi. Fakat bugün yaşanan ve son 15 yıldır süren gelişmelerin hızında olması söz konusu değildi. Ancak bugün yaşanan olayları hazırlayan koşullar o günlere yaşam bulmaya çalışmıştır. Bugünkü hıza ulaşmanın ivmesi o dönemde kazanılmıştır. Bu nedenle değerlendirmeyi yaparken bu bütünlüğü gözden kaçırmamalıyız.

Odamız kurulduğu 1970’li yıllardan bu yana Dünyada yaşanan olayların çoğunun belirli merkezlerden yönlendirildiği, kontrol edildiği ortaya çıkmıştır.

Askeri darbeler, devlet yönetimlerinin değiştirilmesi, petrol krizi, ekonomik krizler, savaşlar; bütün bunlar dünya ekonomik sistemini elinde bulunduran ve siyasal yapılanmalara yön veren yapılanmalarca organize edilmekte ve uygulamaya sokulmaktadır. Hepimizin günlük yaşamında soframızdaki ekmekte bile gözü olan (IMF, DTÖ, DB, AB, ABD, NATO v.s. ve bunları oluşturan ekonomik siyasal) yapılanmaların istihbarat, askeri, ekonomik, siyasal yapıları iç içe geçmiş, dünyada yaşanan olaylarda, doğrudan rol almaktalar ve sorumludurlar.

Yıllar önce 2. paylaşım savaşında Japon halkının üzerine 50 yıl önce atom bombasını atanlar, Vietnam'ı işgal edenler, Afganistan'a saldıranlar ve bu saldırının altyapısını kuranlar ile bugün komşumuz Irak'ta her gün yüzlerce insanı katledenler aynı kaynaklı olup, apaçık ortadadırlar.

2. paylaşım savaşı sonrası insan yerleşimlerine hiç atom bombası atıldı mı? Diye sorarsak beklide hayır yanıtını alırız. Oysa 1990'lı yıllarda Yugoslavya topraklarında, Irak topraklarında, Afganistan işgalinde ve bugün Irak üzerinde kullanılan seyreltilmiş nükleer silahlardan, bombalardan kimse söz etmemektedir. İnsanlığın üzerine geleceğine her gün yeni nükleer silahlar sıkılmaktadır.

2. paylaşım savaşı ile amacına ulaşan egemen güçler az önce saydığımız askeri siyasal ve ekonomik yapılanmalarını oluşturmuşlardır.

Böylece dünya ekonomik sistemi içerisinde, doğal kaynaklara ulaşım yollarını kolaylaştırmışlar, günümüze kadarda aldıkları siyasal ve buna bağlı ekonomik kararlar ve uygulamalarla kaynakların üzerine direkt olarak oturmuşlardır. Engeller karşısında da askeri saldırılarla bunu gerçekleştirmişlerdir.

Temel sanayi kollarının hammaddesi, doğal kaynaklar, ormanlar, madenler, enerji kaynakları ve tarım ürünlerinin yetiştirildiği topraklar ve bunların işletildiği temel tesisler birkaç büyük yapılanmanın elinde olduğu açıkça bilinmektedir. Aynı zamanda da meşru olduğunu gösterecek çalışmalar, kültür bombardmanı sürdürülmektedir. Bu durum karşısında kayıtsız kalınacak mıdır?

Hayır. Dünyaya bir baktığımızda insanın kayıtsız kalması söz konusu olamaz.

Dünya nüfusunun 2/7'si yani 2.2 milyar insan aç yaşamakta, milyonlarca çocuk açlıktan, yetersiz beslenmekten, susuzluktan yaşamını yitirmektedir. Dünya nüfusunun % 60 kadarı yoksuldur. %85 kadarı da yoksundur. Bu da bir nevi yoksulluk sayılır.

Çünkü yoksulluk mal varlığı ile ilgili olmakla birlikte; yeterli beslenme, sağlıklı besin kaynaklarına ulaşma, iyi bir sağlık hizmetine, sağlıklı barınma koşullarına, eğitime ve güvenlik içerisinde yaşamaya endekslediğimizde, bunlardan yoksun olanlarında yoksul olduğunu görürüz. Böyle bir değerlendirme ile görürüz ki; dünya nüfusu emeği ve kaynakları 100 milyon dolayında bir seçkin kesime akmaktadır. Yani %1.3 tür.

Bu koşulları hazırlayan temel etmen biraz önce saydığımız gibi kaynakların belirli tek elde toplanması ve bunun yanında bilimsel teknik çalışmaların tekelleşmesi, teknolojinin patentle birlikte ticarileşmesidir.

Bir kez daha vurgulamak gerekirse bilim teknolojinin denetiminde, teknoloji ticari meta olarak egemenlerin denetiminde dolayısıyla bilim ve teknoloji tekeldedir.

Böyle bir dünyada Türkiye ne durumdadır.

Kısaca açıklamak gerekirse;

Türkiye siyasal, dolayısıyla ekonomik olarak, IMF, DB,DTÖ,AB,ABD,NATO ve bu yapılanmaların kurucularına ait uluslararası sermayelerin boyunduruğu altındadır. Bu durum giderek daha da ağırlaşmaktadır.

Odamız kurulduğu 1970 yılından bu yana, Türkiye'nin bu boyunduruğa girmemesi için mücadelesini sürdürmüş, bundan sonrada bu boyunduruktan kurtulmak için sürdürecektir.

Eğer bu çalışmalar yapılmıyorsa, Türkiye boyunduruğa daha önce girmiş olacaktı. Bugün hiçbir hareket alanı kalmayacaktı.

Bunca mücadele varken neden bu duruma gelindi? Türkiye'yi bu duruma getiren koşullar nelerdi?

Uygulanan ekonomik politikaların kabul ettirilmesi ve yaşama geçirilmesi için, mücadele içinde olan sendikalar, meslek odaları, demokratik kitle örgütlerine karşı bir bastırma operasyonu gerekiyordu. İşte Türkiye'de 1971 yılında yapılan bir muhtıra adı altındaki askeri darbe ve ardından 1980 12 eylülünde dünyanın bir çok ülkesinde aynı anda gerçekleştirilen darbelerden birisi de Türkiye'de olmuştur. Bu tarihte bir köşe taşı olup 25. yılını geride bıraktığımız askeri faşizan darbe, odamızın 10 yılına rastlamıştır.

1970-80 yılları arasında yükselen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi içerisinde olan odamız, dayatılan politikalara karşı durmuş ve alternatif görüş ve politikaları kamuoyu ile paylaşmaya çalışmıştır.

İşte bu süreçte odamızda diğer örgütlenmeler gibi darbeden payını almıştır. Türkiye top yekun darbeyi yaşamıştır. Türkiye bugün hala oluşan yapılanmalar ve yasalarla yönetilmektedir.

Uygulanmak istenen ekonomik ve sosyal politikaların alt yapısı zorla yaptırılmış, ekonomik uygulamalar egemen güçlerin isteği doğrultusunda dayatılmıştır. Bu dayatmaların karşısında durabilecek, demokratik yapılanmalar yok edilmiştir. Alınan kararlar ve uygulamalarla kamusal alan yok edilmiş ve edilmektedir.

Özelleştirme adı altında üretim tesisleri birer birer yok edilmiş yada tekellerin eline verilmiştir.

Bu yapılırken de bazı alanlar küçümsenmiş "Devlet süt, et, basma, kumaş, ayakkabı," üretir mi? Denilerek toplumun temel gereksinimleri olan sağlıklı beslenme alanı gıda sanayi yabancıların eline terk edilmiş ve ticari meta haline getirilmiştir. Et ve süt kombinaları arzilerinin peşkeş çekilmesi için özelleştirilmiş, köylünün süt ve et üretiminin önu

kesilmiştir. Kırsal alan kentler göç ettirilerek ucuz iş gücü olarak kullanmanın altyapısı hazırlanmıştır.

Diğer yandan temel sanayi kolları KİMYA-METALURJİ sanayi özelleştirmelerden ağır darbeyi almıştır. Bir çok tesis özelleştirme politikalarıyla kapatılmış, son hükümet döneminde hat safhaya ulaşarak, KİMYA-METALURJİ sektörü birkaç tekelin eline geçmiş bir çoğu can çekişir durumdadır.

Özelleştirme ana planında bile özelleştirmelerden gelir elde edilmesi son sıralarda yer alırken. Son günlerde bu kısmı ön plana çıkarılarak özelleştirme uygulamalarından 20 milyar \$ gibi bir gelir elde edildiği vurgulanmaktadır. Oysa giderlerin ve tahsilatı yapılamayan ve “sonrası için göstergesi olan” bu durum göz önüne alındığında elde sıfır var. Geri dönen banka ve tesislerden borçlar var. 20 milyar \$’ın TÜPRAŞ’ın bir yıllık cirosuna karşılık geleceği gözden kaçmamalıdır.

Bir TELEKOM kimlere ve nasıl peşkeş çekildiğini görmeden edemeyiz. Bundan sonra artık yalnızca gelir getirecek bir kuruluşun devri ile hizmet sektörüne nasıl bakıldığını da ortaya koymaktadır.

Özelleştirme ile yok edilen tesislerimizin durumuna bir göz attığımızda Türkiye’nin temel sanayi kollarının nasıl yok olduğunu görmemek mümkün değil.

Metaller alanından söyle bir bakarsak;

Özelleştirilen Elazığ Ferrokrom 58 milyon dolar,

Sahadaki hammadde, ürünler, piyasadan alacaklar 120 milyon dolardan fazla,

Antalya Elektrometalurji 15 milyon dolar,

Ürünler, mal varlığı, tesisler, alacaklar, nakit bu miktardan daha çok,

Karadeniz Bakır öyle,

Kütahya Gümüş öyle,

Seydişehir Alüminyum daha da acıklı. 305 milyon dolar.

Yıllarca enerji sıkıntısı içerisinde boğulan tesislere bağlanmayan Oymapınar Barajı özelleştirme kararı alındıktan sonra Seydişehir Alüminyum tesislerine bağlanmıştır. 170 milyon dolarlık hazır değerleri olan tesisin elektrik getirisi yıllık 60 milyon dolar. Bu koşullarda bir tesisi hem de tekel oluşturacak şekilde devrediyorsun. Övünerek de bunu özelleştirme gelirinde 305 milyon dolar olarak gösteriyorsun.

Oysa bir mülk için değer on yıllık geliri üzerinden hesap edilir. Siz hiçbir işlem yapmazsanız bile tesise bağladığımız santralin değeri 600 milyon dolar. Kaldı ki; kamusal alanda böyle bir değerlendirme yapmak söz konusu olamaz. Ancak açıklık olsun diye tekrara örneklemede yarar vardır. 300 bin tonluk Türkiye Alüminyum pazarını vermiş

bulunuyorsunuz. Yıllık 500-600 milyon dolarlık bir pazar. Bunu on yıllığına ele alın bakalım ne oluyor.

Bitti mi? Hayır. Şimdi sırada ERDEMİR VAR.

Peki durum nedir?

Borsada olan hisselerinin çoğu bir şirket elinde toplandığı söyleniyor. Diğer taraftan çoğunluk hissesi blok olarak satışa sunuluyor. Yani bir tekele devredilmek isteniyor.

Dün açıklandı. ERDEMİR için teklif veren firmalar. Dünyanın devleri. Bu arda öncülüğünü TOBB yaptığı bir girişim gurubu ve yabancı ortaklıklarla teklif veren bir firma. Girişim grubundan aramızda olan varsa söylesin hangi bilgilere ulaşabildiler? Onlardan saklanan bilgiler var mı? Varsa neden saklanıyor. Onlarda açıklasın.

Çünkü bu işler DAVOS ta bitmiş, başbakan ve bakanları açıklamadı mı? “Orada yaptık görüşmelerimizi.” Diyen bunlar

Bu arada ERDEMİR demek ne demek onu da bir söyleyelim.

ERDEMİR yalnızca Ereğli’de kurulu bulunan demir ve çelik tesisi değil.

Ereğli’deki Limanı,

İskenderun Demir Çelik,

İskenderun’daki Liman,

Divriği Hekimhan Madenleri ve İşletmeleri,

ÇELBOR,

Romanya’daki Çelik Tesisi,

BOR ÇELİK Hissedarlığı,

Araştırma geliştirme birimi, mühendislik çalışması,

Danışma merkezi,

15.000 çalışanı,

İki önemli kent olmuş ilçelerimiz,

Bu düzeyde bir kuruluşun hisselerinin özelleştirilmesi gündemde.

Yani sanayinin lokomotifi, olmazsa olmazı, Türkiye demir çelik sektörü birilerinin eline verilmek istenmektedir.

36 milyon ton olan Türkiye çelik kapasitesi AB baskısı ile 30 milyon tona çekilmek isteniyor. Peki 7 milyon tona ulaşacak kapasite ile ERDEMİR ne olacak? Diye sorarım.

Peki durum nedir.

Özelleştirme politikaları ve uygulamaları ile Türkiye’nin temel sanayi kolları yok edildi, Tekellerin eline verildi, Kağıt sektöründen tarım gıda hizmet sektörüne kadar bütün alanlarda yok etme sürdürülmektedir. Bu yolla bir kültür yok edildi edilmektedir.

İnsanların en doğal hakkı olan barınma alanı da; uluslar arası tekelci sermayenin denetimine sokulmak istenmektedir.

Türkiye IMF ye borçlu ülkeler arasında 17.5 milyar dolarla birinci sırada yer almaktadır. İkinci Brezilya, Arjantin, Endonezya, Uruguay sıralanmaktadır.

Bu ülkeleri özellikle saydım. İç karmaşıklıkların ve ekonomik krizlerin IMF ile nasıl yaşandığı görülmesi açısından. Son 5 yıldır bu ülkeler çalkalanmaktadır.

Diğer yandan özelleştirmelerin başlayıp hız kazandığı 1996 yılında iç ve dış borç stoku 29 milyar dolar olan Türkiye'nin bugün iç ve dış borç stoku 235 milyar dolar olmuştur. Yani Türkiye insanı kişi başına 3500 dolar borçlanmıştır.

Maliye bakanı dün yaptığı açıklamada özelleştirme gelirlerini borçlarda kullanılacağını belirtti. Peki soruyorum gerçekten Böyle bir para olmadığı gibi 20 milyar dolar şimdi almış olsanız hangi borcu kapatacaksınız.

Halkı neden kandırmayı sürdürüyorsunuz?

Bu politikaların uygulandığı ülkelerde devlet yönetimleri mafyanın eline geçmiştir. Kendine gelen ülkelerde yeniden kamulaştırmalar başlamış, özelleştirme yolsuzlukları sorgulanır duruma gelmiştir.

Bugün yargı kararlarının hiçe sayıldığı yabancı şirketler için özel kararların alındığı, Türkiye'nin temel sektörlerinin yabancıların eline verildiği bir ortamdayız.

Bu tablo karşısında utanacak mıyız? Susacak mıyız?

Hayır.

35 yıldır ve öncesinde mücadeleyi sürdüren bugüne taşıyanların omuzlarından aldığımız yükü geleceğe taşıyacağız. Bu kötü gidişe elbette dur diyeceğiz. Özelleştirilen yerlerin kamulaştırılmasını savunacağız. Bunun için mücadeleye devam edeceğiz.

İşte bunun için, bilimsel çalışmaların tartışılacağı, politikaların konuşulacağı, teknolojinin tanıtılacağı, kongremizi yapıyoruz.

Buradan çıkacak sonuçların Türkiye'ye ve tüm dünya insanlığına aydınlık getirmesini diliyorum.

Toplumsal dinamiklere, yapacağımız çeşitli etkinliklerle heyecan getireceğimiz bilinci ile nice 35 yıllara diyorum.

Bu kongrenin hazırlanmasında emeği geçen yürütme kurulu başkan ve üyelerine, danışma kurullarına katılıp, açıklık getiren danışmanlara ve arkada gözükmeyen oda çalışanlarımıza teşekkür ediyorum.

Fuar organizasyonunu yapan firma yetkililerine ve çalışanlarına ayrıca teşekkür ederek, hepinizin bir kez daha saygıyla selamlıyorum.

D.3 13.Uluslararası Metalurji ve Malzeme Kongresi

13.Uluslararası Metalurji ve Malzeme Kongresi, 9-11 Kasım 2006 tarihinde TÜYAP Fuar ve Kongre Merkezi-İSTANBUL'da düzenlenecektir.

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası tarafından,

- 13.Uluslararası Metalurji ve Malzeme Kongresi,

Hannover-Messe Ankiros Fuarçılık A.Ş. tarafından,

- ANKIROS 2006–8.Uluslararası Demir-Çelik ve Döküm Tek., Makina ve Ürünleri İht. Fuarı,
- ANNOFER 2006–7.Uluslararası Demirdışı Metaller Tekn., Makina ve Ürünleri İhtisas Fuarı,
- TÜRKCAST 2006–2.Döküm Ürünleri İhtisas Fuarı ve

Türkiye Döküm Sanayicileri Derneği tarafından da

- 3.Uluslararası Ankiros Döküm Kongresi

eş zamanlı olarak düzenlenecektir.

1975 yılından bu yana gerçekleştirilen kongremiz sürekli gelişme göstererek tüm sektörü kucaklayan ve bu alanda ülkemizde yapılan en kapsamlı etkinliktir.

Kongremizde, mesleğimizle ilgili, dünyadaki gelişmeleri, üniversiteler ve diğer kuruluşlarda yapılan araştırmaları, teknolojik gelişmeleri, yeni ürünleri ve tasarımları, katılımcılarla paylaşma fırsatı bulunacaktır.

Teknik oturumlarda, uzmanlar tarafından sunulacak çağrılı bildiriye de yer verilecektir. Bildirilerin yanı sıra, önemli ve güncel konularda paneller düzenlenecektir.

12.Uluslararası Metalurji ve Malzeme Kongresi'nde yurt içinden 200 yurt dışında 20 ülkeden 103 olmak üzere, toplam 303 bildiri sunulmuştur.

Tüm sektörümüzü kucaklayan Kongremize, 2006 yılında katılımın daha da artması beklenmektedir.

E. DİĞER ETKİNLİKLERİMİZ

E.1 Basın Açıklamaları

27 Mayıs 2004 : 3213 sayılı Maden Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı ile ilgili Odamız basın açıklaması yapmıştır. **(Ek-1)**

27 Ağustos 2004 : Mahkeme kararları yok sayılarak, yıllardır faaliyetini sürdüren Bergama-Ovacık Altın Madeni, İzmir 3. İdare Mahkemesi 27.05.2004 gün ve 2004/750 Esas sayılı ve Danıştay 6.Dairesi'nin 23.06.2004 gün ve 2002/2618 Esas sayılı kararlarına istinaden durdurulmasıyla ilgili olarak TMMOB Çevre Mühendisleri Odası, TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası, TMMOB Kimya Mühendisleri Odası, TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası olarak basın açıklaması yapmıştır. **(Ek-2)**

20 Ekim 2004 : Eti Alüminyum A.Ş.'nin özelleştirilmesi hakkında basın açıklaması yapılmıştır. **(Ek-3)**

10 Kasım 2004 : Normandy Madencilik A.Ş.'den eleştirileri nedeniyle işten çıkarılan Hasan Gökvardar'a yapılan saldırıları kınamak amacıyla Dev-Maden Sen, ODTÜ Öğretim Elemanları

Derneği, TMMOB Çevre Mühendisleri Odası, TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası, TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası olarak basın açıklaması yapmıştır. **(Ek-4)**

05 Şubat 2005 : Hükümetin nükleer maceradan biran önce vazgeçmesi, insan ve doğaya duyarlı, temiz enerji kaynaklarına yönelmesini için Nükleer Karşıtı Platform olarak basın açıklaması yapılmıştır. **(Ek-5)**

08 Mart 2005 : Platformu kurulması ile ilgili olarak Beyaz Adımlar Platformu basın açıklaması yapmıştır. **(Ek-6)**

09 Mart 2005 : Bergama'da Normandy Madencilik A.Ş.'nin hisselerini Koza Davetiyelerin alması üzerine Beyaz Adımlar Platformu basın açıklaması yapmıştır. **(Ek-7)**

13 Mart 2005 : ABD Büyükelçisi Eric Edelman'ın Bergama Altın İşletmesinin açılması için Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ve Çevre ve Orman Bakanlığına mektup göndermesi üzerine Beyaz Adımlar Platformu basın açıklaması yapmıştır. **(Ek-8)**

17 Mart 2005 : Ereğli Demir Çelik A.Ş.'nin satılması ile ilgili olarak basın açıklaması yapılmıştır. **(Ek-9)**

07 Mayıs 2005 : Bergama Çamköy'de Bergama Altın İşletmesi hakkında Beyaz Adımlar Platformu ve İzmir Elele Hareketi olarak basın açıklaması yapılmıştır. **(Ek-10)**

02 Haziran 2005 : 23 Mayıs 2005 tarihinde Seydişehir işçisi ve halkının özelleştirme karşıtı eylemi ve kendilerine yapılan coplu, biber gazlı, gözyaşırtıcı bombalı müdahale basında geniş bir şekilde yer almıştır. Akabinde bu mücadeleyi kırmak için yetkililerden Eti Alüminyum A.Ş.'nin özelleştirmesi ve ihale şartnamesi üzerine açıklamalar yapılmıştır.

Sayın Başbakanın ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığı yetkililerinin açıklamaları ve şartname değerlendirilmesi konusunda kamuoyunun bilgilendirilmesi amacıyla Odamız görüşlerinin sunulduğu basın açıklaması yapılmıştır. **(Ek-11)**

09 Haziran 2005 : 05 Haziran Dünya Çevre gününde Bergama'ya gidenlere karşı yapılan saldırı basın açıklaması ile kınanmıştır. **(Ek-12)**

17 Haziran 2005 : Odamız, 17 Haziran 2005 tarihinde Eti Alüminyum A.Ş.'nin özelleştirilme kapsamından çıkarılması mücadelesinin değerlendirildiği basın açıklaması yapmıştır. "Özerkleştirme, Halka Arz Ve Kiralama Da Özelleştirmedir" **(Ek-13)**

13 Ekim 2005 : Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliğinin iptali için açılan davanın duyurulması için TMMOB Çevre, Jeoloji, Ziraat ve Metalurji Mühendisleri Odaları olarak basın açıklaması yapılmıştır. **(Ek-14)**

28 Şubat 2006 : Erdemir konusunda basın açıklaması yapılmıştır. **(Ek-15)**

E.2 Raporlar

Nisan 2004 : Alüminyum Raporu Yayınlandı...

137 no.lu dergimizde Alüminyum Raporumuz yayınlanmıştır. **(Ek-16)**

E.3 Davalar

Dava-01 : Normandy Madencilik A.Ş.'nin 2.ÇED Raporu

İzmir 1.İdare Mahkemesine açılan Normandy Madencilik A.Ş.'nin 2.ÇED Raporu Olumlu Kararının iptal davasına; Çevre, Jeoloji ve Metalurji Mühendisleri Odaları olarak müdahil olunmuştur.

Dava-02 : Normandy Madencilik A.Ş.'nin 2.ÇED Raporu

2000'e yakın köylü, Çevre, Jeoloji, Kimya, Metalurji MO, Dev Maden-Sen olarak Normandy Madencilik A.Ş.'nin 2. ÇED Raporunun iptali için Danıştay'a dava açılmıştır.

Dava-03 : Normandy Madencilik A.Ş.'ye Verilen Birinci Sınıf Gayri Sıhhi Müesseselere Ait Açılma Ruhsatı

18.07.2005 tarihinde Çevre, Jeoloji, Metalurji, Ziraat Mühendisleri Odası ve Dev Maden-Sen olarak; Bergama Ovacık Altın İşletmesi için Normandy Madencilik A.Ş.'ye İzmir Valiliği İl Özel İdare Müdürlüğü tarafından verilen 20.05.2005 tarih ve 02 sayılı Birinci Sınıf Gayri Sıhhi Müesseselere Ait Açılan Ruhsatı'nın yürütmesinin durdurulması ve iptali için İzmir Nöbetçi İdare Mahkemesine dava açılmıştır.

Dava-04 : Tüprag Metal Madencilik Sanayi ve Ticaret Ltd.Şti.'nin ÇED Raporu

29.07.2005 tarihinde Jeoloji ve Metalurji Metalurji Mühendisleri Odası olarak; Uşak İli Eşme-Ulubey İlçeleri mevkiinde Tüprag Metal Madencilik Sanayi ve Ticaret Ltd.Şti. tarafından altın madeni üretimi ve zenginleştirme projesi ile ilgili olarak Çevre ve Orman Bakanlığı'ndan 27.06.2003 tarihinde alınan ÇED olumlu kararının iptal ve yürütmesinin durdurulması davasına müdahil olunmuştur.

Dava-05 : Eti Alüminyum A.Ş.'nin Blok Satış Yöntemi ile Özelleştirilmesi

01.07.2005 tarihinde Atilla Kart ve Metalurji Mühendisleri Odası olarak; Eti Alüminyum A.Ş.'nin blok satış yöntemi ile özelleştirilmesi için yapılan 17.06.2005 tarihli İhale Komisyonu Kararının iptali ve aynı işlem hakkında yürütmenin durdurulması için Ankara İdare Mahkemesine dava açılmıştır.

Dava-06 : Eti Alüminyum A.Ş.'nin Blok Satış Yöntemi ile Özelleştirilmesi

19.07.2005 tarihinde KİGEM ve Metalurji Mühendisleri Odası olarak; Eti Alüminyum A.Ş.'nin blok satış yöntemi ile özelleştirilmesi için yapılan ihalenin iptali ve aynı işlem hakkında yürütmenin durdurulması için Ankara İdare Mahkemesine dava açılmıştır.

Dava-07 : Eti Alüminyum A.Ş.'nin Blok Satış Yöntemi ile Özelleştirilmesi

10.08.2005 tarihinde Kigem ve Metalurji MO olarak; Eti Alüminyum A.Ş.'nin blok satış yöntemi ile özelleştirilmesini onaylayan 25.07.2005 tarih ve 2005/84 sayılı Özelleştirme

Yüksek Kurulu kararının yürütmesinin durdurulması ve iptali için Danıştay 13. İdare Başkanlığına dava açılmıştır.

Dava-08 : Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliği

22.08.2005 tarihinde Çevre, Jeoloji, Metalurji ve Ziraat MO olarak; 3113 Sayılı Maden Yasası'nın 7. maddesine göre, Bakanlar Kurulu tarafından 24.05.2005 tarih ve 2005/9013 sayılı kararı ile kararlaştırılan, Resmi Gazete'nin 21.06.2005 gün ve 25852 sayılı nüshasında yayımlanarak yürürlüğe giren Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliği'nin tamamı hakkında, bu istemimiz yerinde görülmezse, ilgili maddeleri hakkında yürütmesinin durdurulması ve iptali için İzmir Nöbetçi İdare Mahkemesi Başkanlığı kanalıyla Danıştay Başkanlığına dava açılmıştır.

Dava-09 : İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmelik

10.10.2005 tarihinde Jeoloji, Çevre ve Metalurji MO olarak; Bakanlar Kurulu'nca 14.07.2005 tarihinde kararlaştırılan Resmi Gazetenin 10.08.2005 gün ve 25902 sayılı nüshasında yayımlanarak yürürlüğe giren İŞYERİ AÇMA VE ÇALIŞMA RUHSATLARINA İLİŞKİN YÖNETMELİĞİN, tamamının, bu istemimiz yerinde görülmezse, 1.,6/2., 6/5., 9/2., 16., 19., 20., 21., 22., 23., 25., 45., EK-2/A/3.5, EK-2/B/3.5. maddelerinin yürütmelerinin durdurulması ve yargılama sonunda iptali için Danıştay Başkanlığına dava açılmıştır.

Dava-10 : Vergi Mükellefiyetinin İptal Davası

Çankaya Vergi Dairesi Müdürlüğü tarafından; Odamız bünyesinde çıkarılan Metalurji Dergisine reklam alınmasının bir iktisadi işletme oluşturduğu gerekçesi ile 2000, 2001 ve 2002 yılları için Kurumlar Vergisi, Kurum Geçici Vergisi ve Katma Değer Vergisi yönünde Odamıza mükellefiyet tesis edilmiştir. 2000, 2001 ve 2002 yıllarına ait beyanname verilmemesi nedeniyle Odamıza kesilen cezaların iptali için Çankaya Vergi Dairesi Müdürlüğü aleyhine durdurma ve iptal davası açılmıştır.

Dava-11 : Erdemir'in Özelleştirilmesinin İptali İçin Danıştay'a Açılan Davaya Müdahil Olduk...

TMMOB Makina Mühendisleri Odası tarafından Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları T.A.Ş. sermayesindeki %46,12 oranındaki kamu hissesinin, 04.10.2005 tarihinde yapılan ihaleyle blok satışına onay veren, 01.12.2005 tarih ve 2005/140 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu Kararının iptali ve dava sonuna kadar yürütmenin durdurulması davasına davacı yanında müdahil olunmuştur.

E.4 Diğer Çalışmalarımız

06 Mart 2004 : Miting Yapıldı...

Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı'nın geri çekilmesi, bu tasarının yerine halkımızın taleplerini içerecek gerçek bir reformun hazırlanması ve gerçekleştirilmesi için işçi ve kamu çalışanları sendikaları konfederasyonları, meslek kuruluşları ve demokratik kitle örgütlerinden 100 bin dolayında katılımı ile gerçekleşen mitinge TMMOB ve Oda pankartları arkasında yurdun değişik yerlerinden gelen 2000'i aşkın üye katılmıştır.

11 Mart 2004 : Tazminat Davası Müdahil Olundu...

Normandy Madencilik A.Ş. TMMOB Çevre, Jeoloji, Kimya ve Metalurji Mühendisleri Odalarının ortak çalışmalarının sonucunda yayınlanan "TÜBİTAK-YDABÇAG Uzmanlar Komisyonu Raporunun Eleştirisi" kitabı üzerinden; ..."Bergama Ovacık Altın İşletmesi Girişimi konusunda TÜBİTAK-YDABÇAG Uzmanlar Komisyonu Raporunun Eleştirisi adı altında bir kitap yayınlandığı, kitaptaki anlatımları ile davacı şirketin kişiliğine haksız saldırıda bulunma, ticari itibarını sarsma, davacı şirkete zarar verme amacı taşıdığı...", ..."düzgün sürdürülen bir madencilik faaliyeti ile ilgili sırf davacı şirkete zarar vermek için bilinen kurallara aykırı görüş bildirdiği ve kuruluş kanunundaki amacı çok aşarak dava konusu kitabı da davacıya zarar vermek amacı ile hazırlatıp, dağıttığı" iddialarıyla TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası'na 100 milyar TL tutarında manevi tazminat davası açmıştır.

Odamız, ortak sorumluluk anlayışıyla söz konusu davaya müdahil olmuştur.

17 Mart 2004 : Osmangazi ve Anadolu Üniv. Ziyaret Edildi...

Osmangazi Üniversitesi Metalurji ve Malzeme Mühendisliği Bölüm Başkanlığı ve Anadolu Üniversitesi Malzeme Bilimi ve Mühendisliği Bölüm Başkanlığı ve öğretim görevlileri ziyaret edilmiştir. Osmangazi Üniversitesi ve Anadolu Üniversitesi öğrencileri ile tanışma ve Oda'yı tanıtırma toplantısı yapılmıştır.

25 Mart 2004 : Orta Doğu Teknik Üniversitesini Ziyaret Edildi...

Orta Doğu Teknik Üniversitesi öğrencileri ile tanışma ve Oda'yı tanıtırma toplantısı yapılmıştır.

26 Mart 2004 : Kardemir Ziyaret Edildi...

Kardemir A.Ş. genel müdürü Osman Kılavuz ziyaret edilmiştir. Kardemir'deki son gelişmeler değerlendirilmiştir. Kardemir'deki üyelerimiz ile bir toplantı yapılmıştır. İşyeri temsilciliği oluşturma çalışmaları yapılmıştır.

01 Mayıs 2004 : Alanlardaydık...

03 Mayıs 2004 : ODTÜ'de Konferans Yapıldı...

ODTÜ Metalurji ve Malzeme Mühendisliği öğrencilerine yönelik Enerji Kaynakları ve Politikaları ve Bor konularında Sayın Necdet Pamir'in ve Sayın Ümit Üncü'nün konuşmacı olarak katıldığı bir konferans yapılmıştır.

04 Mayıs 2004 : Eti Krom A.Ş. İşçileriyle Birlikteydik...

Eti Krom A.Ş.'de bulunan %100 oranındaki İdare hissesinin blok satış yöntemiyle özelleştirilmesi amacıyla 3 üncü kez açılan ihalede son teklif verme tarihi olan 26 Nisan 2004 itibariyle 10 teklif alınmıştır. Nihai pazarlık görüşmeleri 4 Mayıs 2004 tarihinde tamamlanmış en yüksek teklifi 58.100.000 ABD doları ile Yıltaş İnşaat Ticaret Ltd. Şti vermiştir.

Sendika tarafından yapılan açıklamada, tesisin stoklarında halihazırda 124 milyon dolarlık malzeme bulunduğu belirtilmiştir.

22 Temmuz 2004 : Hızlandırılmış Tren, Hızlandırılmış Kaza...

Hızlandırılmış tren seferleri olarak İstanbul Ankara arasında başlatılan yolcu taşıması sırasında, 22 Temmuz 2004 Perşembe günü saat 19.40 sularında yaşanan ve Türkiye'nin gündemine oturan kaza ile ilgili olarak kaza anından başlayarak, İstanbul Barosu'nun tespit bilirkişiliği çalışmaları sonuçlanana kadar kaza ile ilgili teknik yönetsel incelemeler sürdürülmüştür. Kazanın yaşandığı andan sonra bilirkişi raporunun mahkemeye sunulduğu, 6 Kasım 2004 tarihine kadar, olay yerinde ve çeşitli yerlerde 10'dan fazla inceleme çalışması yapılmıştır.

14 Ağustos 2004 : Artvin Kemalpaşa'da Halkevleri Şenliğine Katıldık...

Artvin ili Kemalpaşa ilçesinde geleneksel olarak yapılan ağustos ayı şenliklerinde Türkiye doğal kaynakları ve doğu Karadeniz özelinde metalurji sanayinin ham maddesini oluşturan metalsel madenler ile ilgili olarak açık alan konferansında oda başkanımızca sunum yapılmıştır.

20 Eylül 2004 : Demir Çelik Sempozyumunun İptali

TMMOB Makina Mühendisleri Odası Zonguldak Şubesi tarafından yapılması planlanan Demir Çelik Sempozyumunun Odamızın ana faaliyet alanına girmesi nedeniyle, iptal edilmesi TMMOB Makina Mühendisleri Odası'ndan istenmiştir.

01 Ekim 2004 : Demir Çelik Sempozyumunun İptali

TMMOB Makina Mühendisleri Odası Zonguldak Şubesi tarafından yapılması planlanan Demir Çelik Sempozyumunun Odamızın ana faaliyet alanına girmesi nedeniyle, iptal edilmesi için TMMOB Yönetim Kurulu'na başvuru yapılmıştır.

12 Ekim 2004 : Odamız Seydişehir’de...

Odamız, Eti Alüminyum A.Ş.’nin Ağustos 2003 tarihinde Özelleştirme Kapsam ve Programına alınması üzerine Seydişehir’de etkinliklerini sürdürmeye devam etmektedir. Bu kapsamda 12 Ekim 2004 tarihinde Sn Aziz Konukman (Gazi Üniv. Öğrt. Üyesi) ve Sn Ayfer Eğilmez’in (Petrol İş Sen. Uzmanı) konuşmacı olarak katıldığı “Özelleştirmeler ve Seydişehir” konferansı yapılmıştır.

İlginin yoğun olduğu bu etkinliğimiz, Genelde özelleştirmelerin, özelde Eti Alüminyum’un tartışıldığı bölümünde izleyicilerinde katılımıyla gerçekleşmiştir.

18 Ekim 2004 : Hasan Balıkcı’yı Anma Etkinliklerine Katıldık..

Hasan Balıkcı’nın katledilmesinin 2. yıldönümü kapsamında Adana’da yapılan etkinliklere katılım sağlanmıştır.

06 Kasım 2004 : Beyaz Adımlar Platform Çağrısı Yapıldı...

Ankara Barosu, Dev-Maden Sen, Ekoloji Kolektifi, ESM, ODTÜ Öğretim Elemanları Derneği, TMMOB Çevre Mühendisleri Odası, TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası, TMMOB Kimya Mühendisleri Odası, TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası, Türk Tabipler Birliği olarak toprağımızın, sağlığımızın, hukuk sistemimizin, çocuklarımızın geleceğinin kirletilmesinin önüne geçmek için hukuk ve bilim çevrelerini, meslek odaları ve sendikaları başta olmak üzere tüm demokratik kurum, kuruluş ve kişileri platforma davet ettik.

23 Aralık 2004 : Nükeer Karşıtı Platformda Yer Alındı...

Nükleer Karşıtı Platform’da yer alınmıştır.

14 Ocak 2005 : 35.Yıl Komisyonu

2005 yılının Odamızın kurulmasının 35.yılı olması nedeniyle Süleyman Sami Altun, Sinan Kalyoncu, Hikmet Bilge, Mahmut Kiper, Şefik Doğan, Murat Can Ocaktan ve Hüseyin Savaş’tan oluşan 35.Yıl Komisyonu kurulmuştur.

22 Ocak 2005 : Seka İşçileriyle Birlikteydik...

6 Kasım 1936 tarihinde işletmeye alınan İzmit Müessesesi, Türkiye’de kurulan ilk kağıt fabrikasıdır. Türkiye’de kağıt sanayiinin gelişiminde ve diğer müesseselerin kurulmasında temel taşı olan ve ülke kağıt sektörüne okul görevi yapmıştır. Ancak, Kağıdın hammaddesi olan selüloz ve odun hamurunu kendi üreten tek kuruluş olan Seka İzmit İşletmesi Özelleştirme Yüksek Kurulu 4 Kasım 2004’te aldığı kararla 27 Ocak’ta kapatılıyor.

Bu gelişmeler üzerine 734 Seka işçisi karar geri alınana kadar çıkmamak üzere kendilerini fabrikaya hapsedme kararı alarak 19 Ocak’tan beri fabrikada kalmaktadır. Oda

Yönetim Kurulumuz 22 Ocak'ta fabrikayı ziyaret etmiş ve Oda Başkanımız tarafından yapılan konuşmada, Odamızın Seka çalışanlarının kapatma karşıtı mücadelelerinde yanlarında olduğu bir kez daha belirtilmiştir.

14 Şubat 2005 : Ana Yönetmeliğimiz Resmi Gazetede Yayınlandı...

Odamız Ana Yönetmeliği 14 Şubat 2005 tarih ve 25727 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

02 Nisan 2005 : Uşak-Eşme'ye Gittik...

Uşak İli Eşme-Ulubey İlçeleri mevkiinde Tüprag Metal Madencilik Sanayi ve Ticaret Ltd.Şti. tarafından altın madeni üretimi ve zenginleştirme projesi ile ilgili olarak köylülere destek vermek amacıyla Eşme'ye gidilmiştir.

05 Nisan 2005 : Seydişehir'e Gittik...

Odamız, Eti Alüminyum A.Ş. ihale şartnamesi ve son gelişmeleri değerlendirmek amacıyla Seydişehir'e gitmiştir.

22 Nisan 2005 : Seydişehir'e Gittik...

Sayın Mümtaz Soysal ve Sayın Aziz Konukman'ın konuşmacı olarak katıldığı "Özelleştirmeler ve Seydişehir II" konferansını Seydişehir'de düzenlenmiştir.

1 Mayıs 2005 : Alanlardaydık...

Ankara ve İstanbul'da yapılan merkezi 1 mayıs emek gününde alanlara çıktık. Aynı zamanda Trabzon'da yaşanan olayların arkasından düzenlenen Trabzon 1 mayıs mitinginde TMMOB Pankartının arkasındaydık.

3 Mayıs 2005 : Hopa'daydık...

Doğu Karadeniz bölgesinde yapılması planlanan siyanürlü altın işletmeleri hakkında bilgilendirme yapmak için belediye toplantı salonunda yapılan panelde oda başkanımız Cemalettin Küçük panelist olarak katılmıştır.

7 Mayıs 2005 : Tunceli-Ovacık'taydık...

Bölge derneklerinin düzenlediği Munzur Vadisinde yapılmaya çalışılan siyanürlü altın işletmesi ve tekeli sermayenin bakır işletmesi çalışmalarının halka anlatıldığı panele katıldık.

8 Mayıs 2005 : Elazığ-Maden'deydik...

Elazığ-Maden kasabasında bulunan bakır madeni işletmesinin son durumunu yerinde incelemek üzere maden ve kasaba gezildi. Kasaba halkı ile çeşitli konularda bilgilendirme konuşmalarının yanında madende yaşanan uzun süreli olaylar hakkında bütünlüklü gelişmeler yerinde incelenmesi sağlanmıştır.

24 Mayıs 2005 : Odamız Seydişehir’deydi...

Odamız, 23 Mayıs 2005 günü Eti Alüminyum çalışanlarının ve Seydişehir halkının iş-aş kapısı olan fabrikalarını satturmamak ve özelleştirme kapsamından çıkarmak için verdiği mücadele sırasında yaralananlara geçmiş olsun dileklerini iletmek ve bu onurlu mücadeleye destek vermek amacıyla yine Seydişehir’deydi.

Şehir Meclisi bileşenleri ile yapılan toplantıda, Seydişehirliiler, mücadelenin fabrikalarının özelleştirme kapsamından çıkarılıncaya kadar devam edeceğini belirttiler.

28 Temmuz 2005 : Odamıza Hırsız Girdi...

Oda merkezimize giren hırsızlar 3 adet bilgisayarımızı çaldı.

Ekim-Kasım-Aralık’da Kurşun Tesisleri Çalışması

Çevre ve Orman Bakanlığı’nca çıkarılan yeni yönetmelikle, kurşun geri kazanım tesislerinin, çalışma koşullarının tespiti için TMMOB Kimya, Metalurji, Çevre ve Makina Mühendisleri Odası heyetlerince oluşturulan heyetle birlikte 18 tesisi incelenmesi çalışmalarına Odamız adına Cemalettin Küçük katılmıştır.

18-19 Şubat 2006 : İstanbul Şube Genel Kurulu yapılmıştır.

25 Şubat 2006 : İstanbul’da 35. Yıl Yemeği yapmıştır.

25 Şubat 2006 : 13. Kongre 1. Danışma Kurulu toplantısını yapmıştır.

E.5 Metalurji Sektörü ve Özelleştirmeler

Giriş

Türkiye özelleştirmeyle yoğun olarak 1980’lerde Özal döneminde tanıştı. Cumhuriyetin ilk yıllarında kurulan ve ülkenin yeniden inşasına harç taşıyan her biri çok değerli işleve sahip kamu kuruluşları, devletin sırtında kambur söylemleriyle ekonomik çöküşün nedeni olarak gösterildi.

KİT’ler özelleştirilirse, yani satılırsa devlet yükten kurtulacak, bütçe açığı sona erecek, daha da önemlisi bu satışlar sayesinde ülkenin biriken iç ve dış borçlarını ödemek için kaynak yaratılacaktı. Özelleştirmeyle gelecek olan demokratikleşme, girişimcilik ruhu, servetin geniş kitlelere dağılımı da bu ideolojinin halkı aldatmak için kullanılan yaldızlı yüzüydü.

Yaratılan krizlerle tartışma fazla uzamadı. "Satalım kurtulalım" çözüm olarak sunularak KİT’lerin özelleştirilmesine 1985 yılında başlandı.

Bu süreçte ülke sanayisinin lokomotifi olan metalurji sektöründe de sektöre yön verecek kadar büyük olan kamu kuruluşları özelleştirildi. Ve büyük satış hala sürüyor.

Diğer sektörlerde olduğu gibi Metalurji sektöründe de, kasasındaki nakitleri, stoklarında ürünleri, maden ruhsatları ve değerli arsaları ile hemen hemen her tesisin haraç-mezat değerlerinin çok altında satılmaları bir suç belgesi oldu.

Her biri ülke sanayisinin lokomotifi olan bu tesisler, satışlarının cazip hale getirebilmesi amacıyla üzerlerinde halkın payı olan maden sahalarının ruhsatlarıyla birlikte değerlerinin çok altında ihale ediliyorlar.

Sadece arsalarının, taşınmazlarının ve bazılarının yanında promosyon niteliğindeki barajlarının da olduğu bu kelepik mallar yerli yabancı firmaların iştahını kabartmakta ve bu rantı kapabilmek iştiğal konularıyla ilgili-ilgisiz firmalar bir gecede şirketler ve ortaklıklar oluşturulmakta, olmayan finanslarıyla ihaleler alınmaktadır. Ödeme zamanı geldiğinde ise kredi bulamadıkları için, borç öteleme talepleri gelmekte sonrasında ihale iptalleri yapılmaktadır.

İktidarın bu “yangından mal kaçırıcısına, sat da nasıl satarsan sat” telaşı, IMF’ye verilen diyet mektuplarının gözden geçirilmesine yetiştirilmesi, hatta daha da ileriye giderek IMF’nin şerefine kurtarılması (Abdullah Gül Kayseri; “...Gidişat ortada. IMF’nin neredeyse şerefine biz kurtarıyoruz. Açık konuşalım öyle. Eldeki tek success story (başarı hikayesi) Türkiye” 17 11 2003 Star) ve özellikle YASED gibi adına sanayici kelimesi eklenmiş yerli ve yabancı kuruluşların da yoğun baskısından kaynaklanmaktadır.

Sektörde Özelleştirmeler

Bilindiği gibi, IMF ve Dünya Bankası güdümünde dönemin hükümeti tarafından 1985 yılında Morgan Bank’a Türkiye Özelleştirme Ana Planını hazırlattırılmıştır. O tarihten günümüze, Morgan Bank’ın raporunda belirtildiği şekilde, ülkemizin sanayi tesisleri, kârlı kuruluşları hatta toprakları Yabancı Sermayeyi çekme adına, kaynak yaratma adına söz konusu plan çerçevesinde, IMF ve Dünya Bankasının kredi verme şartı kapsamındaki dayatmalarıyla Özelleştirme adı altında kamunun elinden alınarak ülke sanayisi çökertilmektedir.

1980 yılında Turgut Özal’ın KİT’ler devletin sırtında kamburdur ifadesi KİT’lerin sonunu hazırlayın demekle aynı şeydi. Çünkü o tarihten itibaren KİT’lere yatırım yapılmamaya, bütçeden pay ayrılmayarak KİT’leri finans sorunlarını çözmek için yüksek faizli kredilere mahkum ettiler.

Morgan Bank’ın hazırladığı plan, Metalurji tesislerinin ağırlıklı olduğu ETİBANK’ın kuruluşlarının özelleştirilmesini kapsıyordu.

ETİBANK

Etibank 23 Ekim 1935’de doğal kaynaklarımızın çıkarılarak işlenmesi amacıyla kurulmuştur. Bankacılık bölümü ise, sektörün finans kaynağı olarak planlanmıştır.

ETİBANK'ta Özelleştirme uygulamasına sektörün finans kaynağını kesmek amacıyla bankacılık bölümünden başlanmıştır. 1993 yılında özelleştirilme gündemine getirilen Etibank Bankacılık 1998'de satılmıştır.

Skandala dönüşen bu satışın öyküsü kısaca şöyledir.

Etibank Bankacılık önce 155 milyon dolara Cavit Çağlar ve Dinç Bilgin ortaklığına satılmıştır. Cavit Çağlar'ın hisselerini devretmesiyle Bilgin Grubunun kontrolüne geçen Etibank neden, niçin, nasıl olduğu bir kenara, iki buçuk yıl sonra içi boşaltılmış olarak tekrar kamuya dönmüştür. 2000 yılında BDDK tarafından el konulan Banka Bayındırbank'la birleştirilmiştir.

Başlı başına bir ibret öyküsü olan bu özelleştirme işlemi 2001 yılı sonunda Etibank Bankacılığın kapanmasıyla sonuçlanmıştır. O tarihteki zararı (daha küçük olan BANK KAPİTAL ile birlikte) 600 milyon dolardır. Nereden bakılırsa bakılsın, satıldığı fiyatın iki katı kadar bir zarar ile geri dönmüştür.

Metalleri Sektöründe Yapılan Özelleştirmelerin her biri bir destandır. Zamanın çok sınırlı olması nedeniyle birkaç değişik özelleştirme örneği ve henüz satılmamış ve de özelleştirilmemesi için direnilen son iki metalurji tesisimiz hakkında biraz bilgi verebilmeyi umuyorum.

ÇİNKUR A.Ş.

Teknolojinin yokedilerek arsasının mobilya üretimine terk edildiği tesis.

Kuruluş Yılı ve Amacı: ÇİNKUR, 1976 yılında karbonatlı cevherlerin işlenerek metalik çinkoya dönüştürülmesi amacıyla kurulmuştur.

Proje : Yılda 40 bin ton çinko, 6 bin ton kurşun, 125 ton kadmiyum ve 4.5 ton gümüş üretmek için Türkiye-Kanada teknik işbirliği çerçevesinde gerçekleştirilmiştir.

Kamuda Çalıştırılma Süreci: Kuruluşunun ilk yıllarında 500 kişilik istihdam, yıllık 60 milyon dolar ciroyla sürekli kâr edenken, 1980'li yıllardan itibaren zarar eden bir kuruluş haline getirilmiştir.

Kime-Kaç Satıldı : 1996 yılında özelleştirme kapsamına alınan tesis yine 1996 yılında 14 milyon dolara, yüzde 1,5'lik hissesi İstanbul Menkul Madencilik ve geriye kalan yüzde 98,5'lik hissesi İran-Tahran menşeli firmaların oluşturduğu Kayseri Maden Metal Ticaret Anonim Şirketine satılmıştır.

Özelleştirildikten Sonra Neler Oldu?

- İranlı şirketin fabrikayı çalıştırdığı dönemde, fiyatı 100 dolar olan İran menşeli hammadde 300 dolar fiyatla Türkiye'ye ithal edilmiş ve bu suretle yaklaşık 38 milyon doların yurtdışına çıkarıldığı kamuoyuna yansımıştır.

- Şirket, zarar ettiği gerekçesiyle önce üretime ara vermiştir. 1999 yılında ise alacaklı Glencore firmasının müracatı sonucu icra yoluyla satışına karar verilmiştir. (30 Ekim 2000 tarihi itibarıyla Japon firması Moribeni'ye 12 milyon dolar, İş Bankası'na 6 milyon dolar, İngiliz Ballı kuruluşuna 56 milyon dolar, İsviçre'nin Glencore şirketine 3 milyon dolar, öteki 6 banka ve kuruluşlara 14 milyon dolar).
- Bu arada, işçilerin iş akitleri askıya alınarak hiçbir alacakları ödenmemiş, bu süreçte başka bir yerde çalışmalarına izin verilmeyen işçiler daha sonra sokağa bırakılmışlardır.
- 1999 yılında kapatılan 14 kez satışa çıkarılan Çinkur, 2004 yılında 4 trilyon 605 milyon liraya İpek Mobilya AŞ'ye satılmıştır.
- İpek Mobilyanın sahibi, Çinkur'u sahip olduğu arazi nedeni ile satın aldığını isteyenlere mevcut ekipmanları satabileceğini ve araziyi kendi uğraş alanı olan mobilya sektörünün gelişmesinde kullanacağını söylemiştir.

Sonuç : Türkiye'nin tek çinko üreten tesisi teknoloji ve bilgi birikimi ile birlikte yok edilmiştir. Çinko cevherinin ham olarak ihraç edilmesinin önü açılmış, Türkiye çinko ihtiyacı açısından tamamen dışa bağımlı kılınmış, ekonomimiz her yıl milyonlarca dolar ithalat yüküyle karşı karşıya kalmıştır.

ETİ KROM A.Ş.

Özelleştirme İdaresine devredilince üretimi durdurulan tesis

Kuruluş Yılı ve Amacı: 1972 yılında Elazığ ili kromit cevherlerimizi işleyerek, ham cevher ihracatı yerine katma değeri daha yüksek ferrokrom üretmek amacıyla projelendirilen tesis 1977 yılında üretime başlamıştır.

Proje: 150 000 ton/yıl Yüksek Karbonlu Ferrokrom üretimi için Japonya'dan temin edilen kredi ve Japon teknolojisi ile gerçekleştirilmiştir.

Kamuda Çalıştırılma Süreci: Tesis 2000 yılında özelleştirilme kapsamına alınana kadar yılda ortalama 50 milyon dolar ihracat gerçekleştirmiştir.

Kime-Kaçı Satıldı: Özelleştirme İdaresinin ihracat yapamaması nedeniyle stokları artan tesis daha ihaleye bile çıkılmadan finans sorunu gerekçesiyle durdurulmuştur.

2002 yılında başlayan ihale süreci Mayıs 2004'de sonuçlanmış ve Eti Krom A.Ş 58 milyon 100 bin dolara Elazığlı Yıltaş firmasına (Keban Plastik) satılmıştır.

Satış esnasında tesisin varlığı şöyle idi:

- 150 000 ton/yıl kapasiteli yüksek karbonlu ferrokrom üretim fabrikası.
- Elazığ ili Maden, Palu ve Dicle ilçelerinde toplam 11 adet yaklaşık 7 milyon ton rezervli kromit cevheri.

- Elazığ ili Sivrice ilçesinde 1 adet 1 milyon 600 bin ton rezervli kuvarsit sahası.
- Fabrika kasasında 8.5 milyon dolar nakit para.
- Stoklarında 124 milyon dolarlık ürün.
- Lojmanlar v.b diğer müstemilat.

Özelleştirildikten sonra neler oldu?

Tesisi satın alan şirket ilk günden itibaren enerji fiyatlarının yüksekliği nedeniyle fabrikayı çalıştırmayacağını açıklamıştır. “Madem çalıştırmayacaktın niye aldın?” Diye sormak gerekiyor mu?

Enerjiye sübvansiyon sağlatabilmek için deyim yerindeyse Meclisin önünde yatmıştır. Sonunda Elazığ İli Teşvik Kapsamına alınmıştır.

Son gelen haberlere göre tek fırınla üretime başlama gayreti içindedir.

Sonuç : Tam kapasitede çalıştırılması ve yatırım yapılması hayalden öte görünmemektedir. Sadece kromit cevherleri çıkarılarak ihraç edilecektir.

Kromit rezervlerimizin yüksek karbonlu ferro krom ve paslanmaz çelik üretimini kapsayan bir politika ile değerlendirilmesi gerekirken, maalesef cevherlerimiz başka ülkelerde ferrokrom ve paslanmaz çeliğe dönüştürülmektedir. Ülkemiz de her yıl ortalama 200 milyon dolar paslanmaz çelik ithalatı yapmakta ve 50 milyon dolarlık ferrokrom ihracatından da mahrum kalmaktadır.

ETİ GÜMÜŞ A.Ş.

“**insana olmaz böyle şey**” dedirten bir örnek.

Kuruluş Yılı ve Amacı: 1 milyon ton tüvenan cevherin işlenerek gümüş elde edilmesi amacıyla 1977 yılında projelendirilen tesis 1987’de üretime başlamıştır.

Proje : 122.4 ton gümüş üretimi için Alman firmasından know-how teknoloji satın alınmak suretiyle gerçekleştirilmiştir.

Kamuda Çalıştırılması Süreci: Tesisler 2000 tarihinde özelleştirme kapsamına alınana kadar her yıl ülke gümüş ihtiyacının yaklaşık %45’ini sağlamıştır.

Kime-Kaç Satıldı: Eti Gümüş Mayıs 2003 tarihinde, 3S Madencilik Seramik İnşaat Yapı Malzemeleri Dış Tic. A.Ş.’ne 40 milyon dolar bedelle satılmıştır. Ancak firma taahhüt ettiği ödemeyi yapamayınca satış iptal edilmiştir.

6 Mayıs 2004 tarihinde 2 inci kez açılan ihalede 41 milyon 200 bin dolara Söğütsen Seramik Sanayi İnşaat Madencilik İthalat İhracat A.Ş firmasına satılmıştır.

Eti Gümüş’ün satışı “**insana olmaz böyle bir şey**” dedirten bir örnektir. Şöyle ki:

Eti Gümüş’ü satın alan Söğütsen Seramik Şirketi uçan kuşa borçlu, iflası istenmiş, daha da önemlisi devlete borçlu bir şirkettir.

İlk ihaleyi kazanan ve parasını ödeyemeyen 3S Madencilik şirketiyle Söğütseramik Seramik şirketinin sahibi aynı kişidir. Bu durum piyasada herkes tarafından bilinmesine rağmen Özelleştirme İdaresi tarafından bilinmemiştir. Ben nasıl açıklayacağımı bilemedim, takdir sizlerindir.

Nitekim, şirket daha sonra parayı ödeyebilmek için şirket Koza Davetiye firmasıyla ortaklık kurmuştur. Fakat geçtiğimiz günlerde Koza Davetiye bu ortaklığı bozmuş, Altın İşletmeciliğini daha karlı bulduğunu açıklayarak Bergama-Ovacıktaki Normandy Madencilik A.Ş şirketini satın almıştır.

Satış esnasında tesisin varlığı şöyle idi:

- İşletmenin kasasında nakit 16,5 milyon dolar.
- Stoklarında 10 milyon dolarlık ürün.
- Kütahya şehir merkezinde 3 milyon dolar değerinde lojman ve sosyal tesisler.

Sonuç : Eti Gümüş Tesisleri özelleştirilene kadar cevherlerimizin maksimum fayda ile değerlendirilmesi için düşük ve yüksek tenörlü cevheri paçal yaparak ülkemiz gümüş ihtiyacının %45'ini sağlayan bir tesis olmuştur. Özelleştirme sonrasında şirket bu uygulamadan vazgeçmiş ve sadece yüksek tenörlü cevher kullanma yolunu tercih etmiştir. Ayrıca paralı ortağın ayrılması ile Eti Gümüş'ün ne olacağı da belirsiz hale gelmiştir.

Bir değişik örnek de ASİL ÇELİK'tir. Türkiye'de özelleştirmeler sadece kamunun elindeki satılması şeklinde olmamaktadır. Bazen de özel sektörün işletmeyi beceremediği ve batırdığı tesisleri kurtarmak için önce Kamulaştırma ve zararın devlet tarafından karşılanması sonra yeniden özelleştirme yapılmaktadır.

ASİL ÇELİK A.Ş.

Özel Sektörden satın alınıp, kurtarılan ve sonra yeniden özelleştirilen tesis

1974 yılında otomotiv ve makina imalatı için kaliteli ve alışımlı çelik üretmek amacıyla KOÇ GRUBU tarafından projelendirilen Asil Çelik 1979 yılında üretime başlamıştır.

1982 yılında fabrikanın borçları nedeniyle yaşadığı zorluk üzerine kamulaştırılarak borçları ödenmiş, MKE'ne bağlı bir kuruluş haline getirilmiştir. Yatırımlar kamu tarafından gerçekleştirildikten sonra, şirket 1998 yılında en karlı döneminde özelleştirme programına alınmıştır.

2000 yılında Yazıcı-Gür-İş-Parsan Ortak Girişim Grubuna 131 milyon dolara satılmıştır.

Her biri değişik öyküleri olan diğer metalurji tesislerimiz
ETİ ELEKTROMETALURJİ A.Ş.
ETİ BAKIR A.Ş.
KBİ (Samsun İşletmesi).
ÇAYELİ BAKIR İŞLETMELERİ A.Ş.
GERKONSAN,
TAKSAN,
TÜMOSAN,
İSKENDERUN DEMİR ÇELİK,
KARDEMİR ve
SİVAS DEMİR ÇELİK A.Ş. dir.

Bugünlerde özelleştirilmeleri gündemde olan son iki metalurji tesisimiz ise Eti Alüminyum ve ERDEMİR'dir.

ETİ ALÜMİNYUM A.Ş.

Kuruluş Yılı ve Amacı : 1969 yılında Toroslardaki boksit cevherinin işlenerek metalik alüminyum üretimi amacıyla projelendirilen tesis 1974 yılında alüminyum üretimine başlamıştır.

Proje : 200 bin ton alümina, 35 bin ton alüminyum sülfat ve 60 bin ton sıvı alüminyum üretimi için Rusya tarafından anahtar teslimi (Mal mübadelesi) yoluyla gerçekleştirilmiştir.

Özelleştirilmesi : 18.Ağustos.2003 tarihinde özelleştirme kapsamına alınan tesisler Antalya'da bir liman, 9 adet 35 milyon ton görünür rezervli boksit sahası, tüm yedek parçasını ve yeni bir alüminyum fabrikası kurabilecek kapasiteye sahip atölyelerle birlikte entegre tesis ve tesisin enerji ihtiyacını karşılayabilecek bir hidroelektrik santral olan Oymapınar barajı ile birlikte özelleştirilecektir.

Seydişehir Alüminyum Tesisleri Hakkında Özet Bilgi

Seydişehir Alüminyum Tesisleri yurtiçi yıllık alüminyum tüketimi 18.000 ton civarında iken 60 bin ton/yıl kapasite ile kurulmuştur. Fizibilite raporunda sadece tesislerin ihtiyacını karşılamak üzere alüminyum tesisleri ile birlikte Oymapınar Hidroelektrik Santralının da kurulması ve aynı anda işletmeye alınması projelendirilmiştir.

Ancak 1970'li yıllarda enerji üretim görevinin Etibank'tan TEK'e geçmesi nedeniyle Seydişehir Alüminyum Tesisleri ve Oymapınar Santrali ayrı ayrı inşa edilmiştir. 1984 yılında devreye alınan baraj enterkonnekte sisteme bağlanmış dolayısıyla fizibilite etüdünün gereği

yerine getirilmemiştir. Oymapınar'ın Seydişehir'e bağlanması ile ilgili tüm girişimlerden, tesisler Özelleştirme İdaresi Başkanlığına devredilinceye kadar, sonuç alınamamıştır.

Bugün yurtiçi alüminyum tüketimi 300.000 ton/yıl düzeyine ulaşmıştır. Ve Seydişehir Alüminyum Tesisleri mevcut kapasitesi ile ülke ihtiyacının sadece yaklaşık 60.000 tonunu (%20'sini) karşılayabilmektedir.

Türkiye alüminyum tüketimi yıllık ortalama %10 artış göstermektedir. Buna rağmen Seydişehir Alüminyum Tesisleri dışında birincil alüminyum üretimine yönelik ikinci bir yatırım yapılmamıştır. Alüminyum sektörümüzün işleme kapasitesi 600-700 Bin ton/yıl dır. Ve bu sektör her yıl ithal edilen alüminyum işleyerek yaklaşık %15 artış hızıyla dış satış gerçekleştirmektedir.

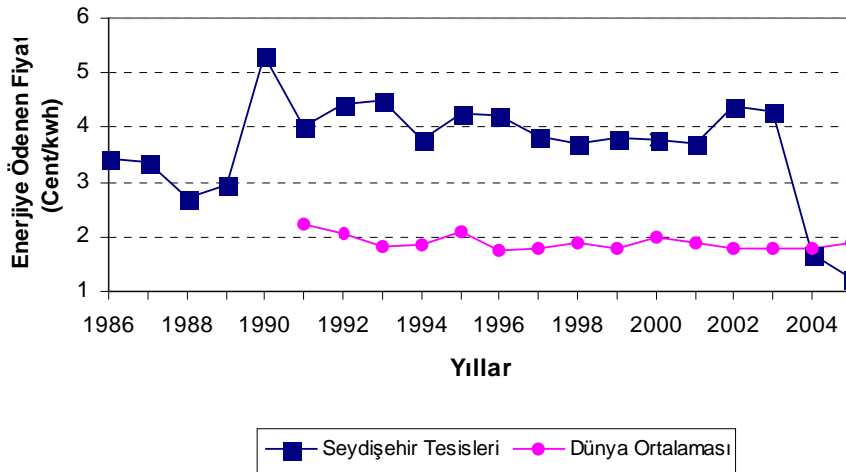
Tesislerin Özelleştirme Süreci

Eti Alüminyum A.Ş Özelleştirme İdaresine devredildikten 15 gün sonra alıcının kar etmesi gerekçelendirmesiyle Oymapınar HES Seydişehir Alüminyum Tesislerine devredilmiş ve özelleştirme santralle birlikte planlanmıştır.

Santralin bağlanmasıyla 2004 yılında Seydişehir Alüminyum Tesisleri 27.6 milyon dolar kar etmiştir.

Grafik'den açıkça görüleceği gibi yıllardır zarar gerekçesi olan enerji sorunu bir barajın tahsisi ile son bulmuştur.

Grafik Seydişehir Enerji Fiyatının Dünya Ortalaması ile Karşılaştırması

Ve bugün Seydişehir Alüminyum Tesisleri en ucuz alüminyum üreten tesis durumuna gelmiştir. İşte özelleştirme bu noktada yapılmaktadır.

Eğer Seydişehir Alüminyum Tesisleri yıllardır enerjisini kendi kaynağından sağlayan bir tesis olarak çalıştırılrsa idi; yenileştirme çalışmalarını ve ülke ihtiyacına yönelik kapasite

artırımını herhangi bir dış kaynak ihtiyacına gerek kalmadan kendi imkanları ile gerçekleştirmiş olacaktı.

Türkiye Alüminyum Sektöründe hâlâ önemli bir yeri olan tesisler, entegre yapısı ve ürettiği katma değer ile ülke ölçeğinde de vazgeçilmez bir sanayi kompleksi niteliğindedir. Özellikle yöreye getirdiği ekonomik canlılığı başka bir kaynakla sağlamak mümkün görülmemektedir.

İşte bu gerçeklerin bilincinde olan Seydişehir Alüminyum Çalışanları ve yöre halkı 13 Ağustos 2003 tarihinden bu yana fabrikalarını sattırmamak için mücadele vermektedirler. TMMOB ve bağlı odaları ilk günden itibaren Seydişehir'in yanında yer almıştır.

Seydişehirliilerin bu onurlu mücadelesi ne yazık ki düne kadar basın ve kamuoyunun gündemine gelememi. Ancak fabrikayı satın almak isteyen şirketlerin sanki orada bir savaş varmışçasına can güvenliği talepleri üzerine 23 Mayıs günü yaklaşık 2500 kişilik polis ve jandarma halkın üzerine cop, biber gazı, göz yaşartıcı bomba ve panzerle saldırarak bu yağmacılara fabrikayı gezdirmek istemişlerdir. İşine ve aşına sahip çıkmak isteyen Seydişehirliilerin kararlı direnişi karşısında fabrikaya girememişler ve geri dönmek zorunda kalmışlardır.

Bu olayları bizler oturduğumuz rahat koltuklarda televizyonlardan izledik. Ve yine bu rahat koltuklarda bir kez daha anıyoruz. 24 Mayıs'ta Seydişehir'e geçmiş olsuna gittiğimizde; işçilerin ve halkın kendilerini daha zor günlerin beklediğini ve mücadelenin daha da sertleşeceğinin farkında olduklarını, ancak biz her şeye hazırız yeter ki sizler desteğinizi eksik etmeyin dediklerinde verdiğimiz desteğin onların yaptıklarının yanında ne denli az olduğunu görmek içimizi acıttı.

Ben Mayıs ve Haziran aylarının bu ülkenin kaderiyle ilgili ilklerin yaşandığı aylar olduğuna inanırım. Kurtuluş savaşının başlaması, ilk işçi hareketleri, ilk grevler hep bu aylarda olmuştur.

Ve işte yıl 2005, aylardan Mayıs, önümüz Haziran ve ülkenin sanayisinde iki önemli kuruluşu yani Seydişehir, yani Erdemir. Ve oralarda özelleştirmeye karşı verilen mücadeleler. Ve ben inanıyorum ki bu aylarda hep birlikte rahat koltuklarımızdan kalkıp mücadeleyi yerinde desteklediğimizde elimizde kalan bu son iki tesisin özelleştirilmesini durdurarak bir ilki gerçekleştirebiliriz.

ERDEMİR A.Ş.

Önümüzdeki günlerde sıra ERDEMİR’dedir

“Parayı veren düdüğü çalar, paranın rengi olmaz.” anlayışı ile ülkenin stratejik konumdaki entegre (madenden uç ürün üreten) tesisi ERDEMİR kamuya ait hisselerinin, önümüzdeki günlerde satılması planlanmaktadır.

Dünya demir-çelik devleri nefeslerini tutmuş bekliyorlar. Özelleştirmede uzmanlaştığı söylenen ÖİB, büyük bir acemilik (!) örneği göstererek, özelleştirmelerin yapıldığı ülkelerde danışmanlığını yaptığı birçok demir-çelik tesisine bu yolla sahip olduğu bilinen dünyanın en büyük demir-çelik üreticisi olma yolundaki İngiliz Mittal firmasını Erdemir’in satışı için kendine danışman olarak seçmiştir.

Özelleştirmeden sorumlu Bakan Kemal Unakıtan Meclis Soru önermesine verdiği yazılı cevapta, ERDEMİR’in Özelleştirmesi başlığı altında ERDEMİR’in özelleştirilmesinin nedenleri özelleştirme felsefesini; “...ERDEMİR’in dünya piyasalarına tam entegrasyonun sağlanması. Türk demir çelik sektöründe kalitenin artırılması ve uygun ürün yelpazesinin oluşturulması yoluyla verimli çalışacak pazar ortamlarının yaratılması. ERDEMİR’in stratejik faaliyetlerinin ve modern üretimin devamı için gerekli olacak yatırımın sağlanması ve garanti altına alınması. Uygun istihdamın garanti altına alınması ve sosyal normlara uygun çalışma ortamının sağlanması. Çevre standartlarına uygun olarak ERDEMİR’in verimli ve karlı olarak faaliyetlerini sürdürmesi,” diye açıklamaktadır.

Oysa bu felsefe ve nedenlerin ERDEMİR’İN gerçeğiyle ilgisi yoktur; ERDEMİR Grubu bünyesinde, ERDEMİR ve İSDEMİR’le birlikte toplam 9 bağlı şirket bulunuyor. Grubun lokomotifi olan Ereğli Demir Çelik (ERDEMİR)’in geçen yılki net dönem kârı ise 463 milyon dolar olduğu. Grubun, geçen yıl ham çelikte yakaladığı üretim artış hızı ile dünya sıralamasında Çin’den sonra ikinci olduğu ve 2004 yılında 6,8 milyon ton üretim ve 3,2 milyar dolar satış geliri elde ettiğini beyan etmiştir. 2004 yılında 333 milyon dolar yatırım yaparken kapasite ve ürün çeşitliliğini artırarak Ülke ihtiyacını karşılamak amacıyla devam eden yatırımların değerini 1,1 milyar dolar olarak açıklamıştır. ERDEMİR, yarattığı kaynaklarla yatırımlarını finanse etmiş, maliyet açısından sektördeki diğer üreticilerle rahatça rekabet edebilir konuma gelmiştir.

ERDEMİR’in yönetiminin de belirttiği gibi bu başarıyı yakalamasında en önemli payın istihdam ettiği (15.000çalışan) çalışanları ve onların üretime verdikleri katkı ve çalışma barışıdır. Bu da uygun istihdam ve sosyal normlara uygun çalışma ortamının sağlanmasıyla başarılabilir. Oysa, özelleştirilen tüm tesislerde satın alan şirketin daha düşük ücretli işçi çalıştırılması için tesis işçileri kapının önüne konulmaktadır.

Çevre yaptırımları nedeniyle kendi ülkelerindeki tesislerini çevre yaptırımlarının olmadığı yada yabancı şirketlerce kolayca aşılacağı ülkelere taşıyan veya o ülkelerdeki tesisleri ele geçiren çok uluslu şirketlerin ülkemizin çevre sorunlarına ne kadar hassas olduğu bilinmez değildir. Kamuoyu buna Cargill örneğinde yaşananlarla tanık olmuştur.

Bugün sahip olduğu; İSDEMİR, ERDEMİR-Maden (Ülkemizin en önemli demir cevheri ve tek pelet üreticisi konumunda olan DİVHAN A.Ş), ERDEMİR-Lojistik, ERDEMİR-Romanya, EÇSM, Erenco ve Çelbor (Türkiye'nin tek dikişsiz boru üretim tesisi) ürettiği kaliteli ürünleri, tesislerinin kapasitesi ve konumu, Ereğli ve İskenderun'da sahip olduğu liman tesisleri ile önemli bir bölgesel güç olma özelliğine ve ülke sanayisi için stratejik bir konuma sahiptir.

ERDEMİR' in ürettiği ürünleri kullanarak (inşaat, otomotiv, demiryolu, gemi, ziraat-tarım makineleri, beyaz eşya ve daha pek çok cihaz ve eşya üretiminde) ülkede bu sektördeki kuruluşlara hammadde sağlayan ve dünya fiyat dalgalanmaları karşısında satış fiyat ve şekillerini yerli sanayici lehine kullanabilen bu şirket yabancı tekellerin eline geçtiğinde, şirket kendi politikalarını ve stratejilerini uygulayacağından ERDEMİR' in bugüne kadar uyguladığı bu belirleyici özelliği ortadan kalkacaktır.

ERDEMİR'in gerçek satış nedeni ve felsefesi iktifanın sıcak para ihtiyacının karşılanması amacıyla halkın %46,12 hissini satmak istemesidir.

Erdemir'in özelleştirilmesi ile sadece Erdemir değil, Erdemir'e bağlı İsdemir, Erdemir- Maden, Erdemir-Lojistik, Erdemir-Romanya, EÇSM, Erenco ve Çelbor'da yok pahasına satılarak ülkenin ulusal demir çelik sanayisi ve demir madenleri de çokuluslu tekellerin eline geçeceği,

Ülke demir çelik sanayisi, planlaması ve stratejisinin, çok uluslu tekellerin kendi kar polikalarına terk edilmiş olunacağı,

Erdemir'in ürettiği ürünleri kullanan yerli sanayimizin yabancı şirketin insafına bırakılacağı,

Erdemir'de istihdam edilen 15.000 çalışanın işine son verileceği,

Erdemir Tesisleri'ne bağlı olarak iş yeri kuran ve geçimlerini temin eden Ereğli esnafı ve halkının bu olanaklarını kaybedeceği,

İşten çıkarma dalgasının başlamasıyla Ereğli'den göçün başlayacağı,

Ülkenin bu sektörde de dışa bağımlılığının artacağı,

bu sonuçlar ülkede satılan diğer sanayi tesislerimizde yaşanmıştır. Erdemir'de de bunlar yaşanacaktır.

İşte bu nedenlerle, ülkemizin Çelik üreticisi ülkeleri arasında 12. sırada bulunan önümüzdeki dönemde Avrupa'da 3. sıraya yükseleceği öngörülen demir-çelik sanayinin ve buna bağlı alt sektörlerin yaşaması için, halkın sahibi olduğu hisselerin hiçbir şekilde doğası gereği maksimum kar anlayışı temelinde çalışan yerli-yabancı şirketlerin eline geçmemesi, blok veya piyasaya arz yöntemleriyle satılmaması gerekmektedir.

Özelleştirme İdaresi Blok satışta muhalefetle karşılaşınca, “halka arz” yöntemine başvurmaktadır. Bugün de Erdemir’de muhalefeti kırmak için “altın hisse” yöntemini formüle etme uğraşısı içindedir.

İster blok, ister halka arz, isterse altın hisseli satış olsun hepsi halkı kandırabilmek amacıyla yapılan hileler olup, hepsinin sonucu aynıdır. Toplumu yanıltmak için kullanılan bu hile yani halka arz, son aylarda yapılan TÜPRAŞ ve PETKİM özelleştirmelerinde açıkça ortaya çıkmıştır.

Altın hisse uygulamasının nasıl bir hile olduğunu bizim söylememize gerek kalmadan Avrupalı çelik devi Arcelor'un CEO'su Guy Dolle açıklamıştır.

“Türkiye hükümeti tarafından koyulabileceği belirtilen "altın hisse" uygulamasına, zaman sınırı konulması ve açıkça belirlenmiş konuları içermesi koşuluyla karşı olmadıklarını” söylemiştir.

Bu cümleden satış şartlarının yabancı şirketlerin isteklerine göre belirleneceğini görmemek ve özelleştirme idaresinin söylediklerine kanmak için artık kör ve bir o kadar saf olmak gerekir.

Kaldı ki, İngiltere'deki özelleştirmelerde de altın hisse uygulaması yapılmıştı. Daha sonra hükümetin şirketlerin yeni sahipleriyle uyum içinde olduğu ve kimi kez bunun baypas edildiği yaşanmış gerçeklerdir.

Ayrıca, Türkiye’de Alcatel-Teletaş özelleştirmesinde var olan altın hisselerin sonradan kaldırıldığı da bilinmektedir.

Sonuçta, ver-kurtul mantığı ile yapılan özelleştirmelerde olduğu gibi şartnameye konulan maddeler ne olursa olsun sadece kamuoyunun gözünü boyamaktan başka bir şey değildir. Erdemir’in geleceği, dünya çelik devlerinden biri tarafından ele geçirilerek ülke çıkarı için değil satın alan şirketin stratejisi ve politikalarına hizmet etmek olacaktır.

Eti Alüminyum A.Ş.’nin Özelleştirme Karşıtı Çalışmaları

ÖİB’nin Eti Alüminyum A.Ş. nin Özelleştirme kapsam ve programına alındığına dair kararının 13 Ağustos 2003 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanması üzerine Odamız 14 Ağustos 2003 tarihinde Seydişehir’deydi. Eti Alüminyum çalışanları, demokratik kitle örgütleri ve

Seydişehir halkıyla yapılan bu ilk toplantıda, özelleştirmeler, sonuçları ve özelleştirme karşıtı mücadelenin önemi anlatılarak bu mücadele yanlarında olacağımız anlatıldı.

Türkiye'deki özelleştirme uygulamalarına karşı verilen mücadeleler arasında Seydişehir'in onurlu direnişi her zaman hatırlanacaktır.

2003 yılında başlatılan bu süreçte Odamız ile Seydişehir arasında oluşturulan canlı ve organik bağ bugün de devam etmektedir.

Odamız, Eti Alüminyum A.Ş.'nin Ağustos 2003 tarihinde Özelleştirme Kapsam ve Programına alınması üzerine Seydişehir'de etkinliklerini sürdürmeye devam etmektedir. Bu kapsamda 12 Ekim 2004 tarihinde Sn Aziz Konukman (Gazi Üniv. Öğrt. Üyesi) ve Sn Ayfer Eğilmez'in (Petrol İş Sen. Uzmanı) konuşmacı olarak katıldığı "Özelleştirmeler ve Seydişehir" konferansı yapılmıştır.

İlginin yoğun olduğu bu etkinliğimiz, Genelde özelleştirmelerin, özelde Eti Alüminyum'un tartışıldığı bölümünde izleyicilerinde katılımıyla gerçekleşmiştir.

Odamız 20 Ekim 2004 tarihinde düzenlediği basın toplantısında, Türkiye'de maden ve metal olarak stratejik konumdaki ve Oymapınar Barajının bağlanmasıyla şu anda dünyada en ucuz birincil alüminyum üreten ve tam kapasite, yüksek verimle çalışan, kendi kaynaklarıyla tesisi kapasite artırımı bağlamında modernize edebilecek güce erişen Eti Alüminyum A.Ş.'nin özelleştirilmesinden derhal vazgeçilmesi ve sonucu Çinkur akıbetine uğrayacak Eti Krom, Eti Gümüş, Eti Bakır ile birlikte eski konumuna Eti Maden İşletmeleri Genel Müdürlüğü'ne iade edilmesi hususunda yetkilileri bir kez daha uyarmıştır.

Seydişehir Eti Alüminyum Tesislerinin ihale şartnamesi ve son gelişmeleri değerlendirmek amacıyla davet edilen Odamız 5 Nisan 2005 tarihinde Seydişehir'deydi.

Çelik-İş Sendikasına yapılan ziyarette, Şb. Başkanı Sn. Muharrem Oğuz, Alüminyum Tesislerinin satılmaması için direniş kararı aldıklarını ve mücadeleye devam edeceklerini bildirdi.

Şehirde fabrika çalışanları ve şehir bileşenleriyle de bir toplantı yapıldı. Toplantıda çalışanların ve Seydişehir halkının bugüne kadar uyutulduğunu ihale şartnamesini görünce anladıklarını ve mücadeleye devam edeceklerini belirttiler. Verilecek bu mücadelede Odamızın bugüne kadar verdiği desteğin bundan sonra da devam edeceğinden kuşku olmadığını belirttiler. Yoğun ilginin olduğu toplantıda yapılması gerekenler hakkında görüşmelerde bulunuldu.

5 Nisan'da Seydişehir ziyaretimiz sırasında Seydişehir Şehir Meclisi ve Eti Alüminyum çalışanlarından gelen talep üzerine Odamız, Sn Mümtaz Soysal ve Sn Aziz

Konukman'ın konuşmacı olarak katılacağı "Özelleştirmeler ve Seydişehir II" konferansı düzenlenmesi kararı aldı.

Yoğun katılımın olduğu kapalı spor salonunun yetersiz kalması nedeniyle yaklaşık 2500 kişinin izleyebildiği etkinlikte, Seydişehirli fabrikalarına sahip çıkacaklarını bir kez daha dile getirdiler.

23 Mayıs 2005 tarihinde Seydişehir işçisi ve halkının özelleştirme karşıtı eylemi ve kendilerine yapılan coplu, biber gazlı, gözyaşartıcı bombalı müdahale basında geniş bir şekilde yer almıştır. Akabinde bu mücadeleyi kırmak için yetkililerden Eti Alüminyum A.Ş'nin özelleştirmesi ve ihale şartnamesi üzerine açıklamalar yapılmıştır.

Sayın Başbakanın ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığı yetkililerinin açıklamaları ve şartname değerlendirilmesi konusunda kamuoyunun bilgilendirilmesi amacıyla 02 Haziran 2005 tarihinde Odamız görüşlerinin sunulduğu basın açıklaması yapılmıştır.

Odamız, 23 Mayıs 2005 günü Eti Alüminyum çalışanlarının ve Seydişehir halkının iş-aş kapısı olan fabrikalarını sattırmamak ve özelleştirme kapsamından çıkarmak için verdiği mücadele sırasında yaralananlara geçmiş olsun dileklerini iletmek ve bu onurlu mücadeleye destek vermek amacıyla yine Seydişehir'deydi.

Şehir Meclisi bileşenleri ile yapılan toplantıda, Seydişehirli, mücadelenin fabrikalarının özelleştirme kapsamından çıkarılıncaya kadar devam edeceğini belirttiler.

DENETLEME RAPORU

BİLANÇO

GELİRLER

GİDERLER

H. EKLER

Ek-1. 3213 sayılı Maden Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı ile ilgili Odamız basın açıklaması

Ek-2. Mahkeme kararları yok sayılarak, yıllardır faaliyetini sürdüren Bergama-Ovacık Altın Madeni'nde çalışmaların durdurulmasıyla ilgili olarak TMMOB Çevre Müh. Odası, TMMOB Jeoloji Müh. Odası, TMMOB Kimya Müh. Odası, TMMOB Metalurji Müh. Odası olarak basın açıklaması

Ek-3. Eti Alüminyum A.Ş.'nin özelleştirilmesi hakkında basın açıklaması

Ek-4. Normandy Madencilik A.Ş.'den eleştirileri nedeniyle işten çıkarılan Hasan Gökvardar'a yapılan saldırıları kınamak amacıyla Dev-Maden Sen, ODTÜ Öğretim Elemanları Derneği, TMMOB Çevre Müh. Odası, TMMOB Jeoloji Müh. Odası, TMMOB Metalurji Müh. Odası olarak basın açıklaması

Ek-5. Hükümetin nükleer maceradan biran önce vazgeçmesi, insan ve doğaya duyarlı, temiz enerji kaynaklarına yönelmesini için Nükleer Karşıtı Platform olarak basın açıklaması

Ek-6. Platformu kurulması ile ilgili olarak Beyaz Adımlar Platformu basın açıklaması

Ek-7. Bergama'da Normandy Madencilik A.Ş.'nin hisselerini Koza Davetiyelerin alması üzerine Beyaz Adımlar Platformu basın açıklaması

Ek-8. ABD Büyükelçisi Eric Edelman'ın Bergama Altın İşletmesinin açılması için Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ve Çevre ve Orman Bakanlığına mektup göndermesi üzerine Beyaz Adımlar Platformu basın açıklaması

Ek-9. Ereğli Demir Çelik A.Ş.'nin satılması ile ilgili olarak basın açıklaması

Ek-10. Bergama Çamköy'de Bergama Altın İşletmesi hakkında Beyaz Adımlar Platformu ve İzmir Elele Hareketi olarak basın açıklaması

Ek-11. Sayın Başbakanın ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığı yetkililerinin açıklamaları ve şartname değerlendirilmesi konusunda kamuoyunun bilgilendirilmesi amacıyla Odamız görüşlerinin sunulduğu basın açıklaması

Ek-12. 05 Haziran Dünya Çevre gününde Bergama'ya gidenlere karşı yapılan saldırı kınayan basın açıklaması

Ek-13. Eti Alüminyum A.Ş.'nin özelleştirilme kapsamından çıkarılması mücadelesinin değerlendirildiği basın açıklaması

Ek-14. Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliğinin iptali için açılan davanın duyurulması için TMMOB Çevre, Jeoloji, Ziraat ve Metalurji Mühendisleri Odaları olarak basın açıklaması

Ek-15. Erdemir konusunda basın açıklaması

Ek-16. Alüminyum Raporu

EK-1

BASINA VE KAMUOYUNA

27 Mayıs 2004

3213 Sayılı Maden Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı 26.05 2004 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Meclis Genel Kurulu'nda görüşülmeye başlanacaktır. Tasarının genel değerlendirmesi aşağıda verilmektedir.

3213 Sayılı Maden Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı Dünya tarihi hammadde kaynaklarının bölüşülmesi kavgalarıyla doludur. Günümüzde teknolojinin ihtiyacı olan hammadde kaynaklarının paylaşılması öncelikle uluslar arası şirketler vasıtasıyla yürütülmekte olup , bu yolla elde edilemeyenler ise bilindiği gibi ülkeleri demokratikleştirme gibi ulvi ! nedenlere dayandırılan savaş yolu ile elde edilmektedir.

Özet olarak tasarı ile;

Kamuoyunda bor madenlerimizin devlet eliyle işletilmesi konusunda mutabakat sağlanmış olmasına rağmen yasanın ilgili maddesinde açıklık yaratılarak borların uluslar arası şirketlerin eline geçmesinin yolu açılmaktadır.

Bazı madencilik şirketlerinin hukuki aşamada olan sorunları dikkate alınarak verilen izinlerin ruhsat hukuku süresince geçerli olduğu ifadesiyle, idari yargının işlevi ortadan kaldırılmaktadır. Bu haliyle Anayasa'nın temel hak olarak belirttiği yaşama hakkına aykırıdır.

Madenlerimizin rasyonel ve verimli bir şekilde işletilmesi için bilimsel ve objektif kriterler içermemekte olup gerekli mühendislik tekniğinden de uzaktır. Tasarı yönetmeliklere atıf yapan bir manzume görünümündedir.

Aşırı ruhsat güvencesi verilerek, madenlerimizin değerlendirilmeden atıl bırakılmasının yolu açılmaktadır.

Ülke madenciliğinin gelişmemesine, atıl kalmasına, madencilik mevzuatı dışındaki bazı yasaların engel teşkil ettiği gerekçesi öne sürülerek, ülkenin diğer doğal kaynaklarının korunması amacıyla varolan 6831 sayılı Orman Kanunu, 4122 sayılı Milli Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü ve Seferberlik Kanunu, 2872 sayılı Çevre Kanunu, 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu, 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu, 2560 sayılı İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun gibi birçok kanun ve yönetmelik devre dışı bırakılmaktadır.

Bu değişiklikler gerçekleşirse,

Devlet ormanları hudutları içerisinde maden aranması ve işletilmesi her tür maden için serbest olacak.

Yeni bir milli park oluşturabilmek için Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nı da razı edilmesi gerekecek.

Petrol, jeotermal kaynak ve maden arama faaliyetlerinde ÇED aranmayacak, Çevre ve Orman Bakanlığı'nın bu alanda yetkisi olmayacak.

Korunması gerekli taşınmaz ve tabiat varlıklarının ve doğal sit alanlarının tespiti, madencilik şirketlerinin görüşü alınarak yapılacak. Koruma Yüksek Kurulu'na kültürel varlıklarla ilgisi olmayan Maden İşleri Genel Müdür veya Yardımcısı üye olarak katılacak.

Kazı yapılamayan, yapı yapılamayan, atık dökülemeyen kıyılarda artık maden, petrol ve jeotermal enerji işletilebilecek;

Madencilik yapılabilsin diye İstanbul'a içme ve kullanma suyu sağlamada yararlanılan barajların korunma kurallarını belirleyen yönetmeliğini artık İSKİ Çevre ve Orman Bakanlığı'nın uygun görüşünü alarak düzenleyebilecek.

Bu ve benzeri uygulamalar gelişmiş ve dünyada doğal kaynakların önemini kavramış hiçbir ülkede yok. Dünyadaki gelişmelere bütünü ile ters olan bu yaklaşıma her ne ad altında olursa olsun razı olunamaz. Gelişmiş ya da az gelişmiş ülkelerin hemen hepsinde, madencilik giderek artan kısıtlamalarla, toplumsal, doğal ve kültürel çevreyi giderek daha sıkı korumaya yönelik önlemlerle yapılıyor. Ancak, uluslararası madencilik tekelleri kendi ülkelerindeki bu kısıtlamalardan kaçarak, henüz bu uygulamaların yapılmadığı veya daha gevşek uygulamaları olan az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde faaliyetlerini sürdürmektedirler. Ancak, yer altı ve yerüstü doğal kaynaklarını bugüne kadar temel kanunlarla koruma altına almış bizim gibi ülkelerde ise, bu temel kanunlarda yapılması istenen değişikliklerle aşmaya çalışmaktadırlar.

İşte, 3213 Sayılı Maden Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı madenciliğin önünü açmak, ülkeye yabancı sermaye çekmek adına halkın malı olan bu kaynakların talanını ne yazık ki halkın temsilcisi olan milletvekilleri aracılığıyla yaptırılmaktadır.

Bu kapsamıyla tasarının kabul edilmesi; kabul edilirse rahatlıkla uygulanması; uygulanırsa sonuçlarının ülke yararına olması olanaksızdır.

Her ne pahasına olursa olsun madenciliği hedefleyen tasarı ne yazık ki ülkemizin madencilik kesiminin sorunlarına da çözüm getiremiyor. Tasarı yalnızca ülkenin yer altı kaynaklarının hiçbir kayıt ve kısıtlamaya uyulmaksızın yeraltından çıkarılması ve işlenmeden yurtdışına satılmasını sağlamaya yöneliktir. Verilen maden işletme ruhsatlarına adeta kutsallık ve dokunulmazlık tanıyarak, kamu elindeki kaynakları üstü örtülü maddelerle çokuluslu şirketlere açarak, yabana şirketlerin üretimlerini gizleyerek verecekleri sınırlı vergilerden de kurtulmalarının koşulları yaratılmaktadır.

Tasarının bu durumu ile yasalaşması, madenciliğin içinde bulunduğu bunalıma bir çözüm getiremeyeceği gibi, tarımsal, çevresel, doğal ve kültürel varlıklarımız için de bir yıkımın başlangıcı olacaktır. Bu özellikleri ile yasalaşmaması tek doğru çözüm olacak tasarının yasalaşmasına karşı çıkmak yurtseverliğin gerektirdiği en doğru tavır olacaktır.

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası olarak,

Yapılacak değişikliklerin madencilik kesiminin içinde bulunduğu bunalımın aşılmasına yarayacak hükümlerden yoksun olduğu,

Ülke madenlerinin yurtiçinde sanayi tesislerinde işlenerek katma değeri yüksek uç ürünlerin üretiminde kullanılması yerine ham cevher olarak yurt dışına satılmasını teşvik edeceği,

Anayasaya aykırı hükümler içerdiği, için, tasarının olduğu gibi geri çekilmesi yurt çıkarlarının ışığında yeniden hazırlanmasını gerekli ve zorunlu görüyoruz.

TMMOB METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

EK-2

BASINA VE KAMUOYUNA

27 Ağustos 2004

Mahkeme kararları yok sayılarak, yıllardır faaliyetini sürdüren Bergama-Ovacık Altın Madeni, İzmir 3. İdare Mahkemesi 27.05.2004 gün ve 2004/750 Esas sayılı ve Danıştay 6.Dairesi'nin 23.06.2004 gün ve 2002/2618 Esas sayılı kararlarına istinaden durdurulmuştur.

Danıştay 1997 yılında, Bergama Ovacık Altın Madeni'nin işletilmesinde kamu yararı bulunmadığı ve projenin çevresel riskler taşıdığı yönünde karar vermiştir. Kararın gereği, Newmont Normandy Madencilik A.Ş.'nin faaliyetlerini sonlandırması gerekirdi. Ancak yargı kararına karşın şirketin faaliyetleri durmamış, aksine 57. Hükümet tarafından 29.03.2002 tarihinde alınan P.2002/4 sayılı Bakanlar Kurulu gizli Prensip Kararı ile tesisin faaliyetine devam etmesine olanak sağlanmıştır. Gizli Prensip Kararı ise, Resmi Gazete'de yayınlanmadığı ve Cumhurbaşkanı'nın onayına sunulmadığı gerekçesiyle Danıştay tarafından iptal edilmiş ve yürütmeyi durdurma kararı alınmıştır.

Ancak, son günlerde yeni oyunlar oynandığı ve Mahkeme Kararlarının arkasından dolanılmaya çalışıldığı görülmektedir. Şirket bu sefer, Bayram çavuşun torunu Günay Candan üzerinden kamuoyunu yanlış yönlendirmektedir. Yapılan açıklamalarda; şirketin yörede istihdam yarattığı, kapanması halinde insanların aç kalacağı gibi, bilimsel temelleri olmayan mesnetsiz olgular ön plana çıkartılarak, duygu sömürüsü yapılmaktadır. Yörede yaşayan insanlarımız, maden açılmadan da bu bölgede yaşamlarını sürdürmekteydi. 3-5 yıl içinde madenin kapanmasıyla birlikte, insanlarımız yine işsiz kalacaklar ve hatta milyonlarca ton maden atığıyla yan yana yaşamak zorunda kalacaklardır. Bu nedenle herhangi bir faaliyetin yapılıp yapılmaması hususunda kamu yararı her zaman önde tutulmalıdır.

Diğer taraftan, ÇED Raporunun yeniden hazırlanacağı ve Mahkeme çekincelerinin bu raporla giderileceği duyumları alınmaktadır. Başka bir deyişle yeni bir TÜBİTAK Raporu benzeri sürecin işletileceği anlaşılmaktadır. 16 Aralık 2003 tarihli ÇED Yönetmeliğinde; "**Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED): Gerçekleştirilmesi planlanan projelerin çevreye olabilecek olumlu ya da olumsuz etkilerinin belirlenmesinde, olumsuz yöndeki etkilerin önlenmesi ya da çevreye zarar vermeyecek ölçüde en aza indirilmesi için alınacak önlemlerin, seçilen yer ile teknoloji alternatiflerinin belirlenerek değerlendirilmesinde ve projelerin uygulanmasının izlenmesi ve kontrolünde sürdürülecek çalışmalar**" olarak tanımlanmaktadır. Mahkeme kararlarına rağmen yıllardır faaliyetini sürdüren Bergama için ÇED Raporu hazırlanmasının bilimsel olarak hiçbir anlamı bulunmamaktadır. ÇED Raporu ancak **planlanan faaliyetler** için hazırlanan ve faaliyetin sağlıklı olarak sürdürülmesini sağlayan araçlardan biridir.

Firmanın yapmak istediği, ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik koşulları fırsat bilerek, toprağımızı, suyumuzu, havamızı geri dönülemeyecek boyutta tahrip edecek bir talanın sevimli gösterilmesi çabasıdır.

Şu anda yapılması gerekenler ise;

1. Yörede bozulan doğal denge, zaman geçirilmeden onarılmalı, onarım için yapılacak harcamalar ve doğan zararlar doğal dengeyi bozana, kirletene ya da kirlenmesine göz yumana ödetilmelidir.
2. Hukuk devletine güvenleri sarsılan, yargı kararlarına güven duygusunu yitiren yurttaşlarımızın, güvenlerinin yerine gelmesi için hükümet, sosyal-hukuk devleti olmanın gereğini yapılmalıdır.

TMMOB'ye bağlı Meslek Odaları olarak Çevre ve Orman Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığını verilen izinlerin iptal edilmesi için girişimlerde bulunulmuştur. Bundan önce olduğu gibi bundan sonra da sürecin takipçisi ve tarafı olmayı sürdüreceğiz.

TMMOB Çevre Mühendisleri Odası

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası

TMMOB Kimya Mühendisleri Odası

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası

EK-3

BASINA VE KAMUOYUNA

20 Ekim 2004

Yıllardır ekonomik kalkınmanın lokomotifini olan ve ülkemizdeki sanayinin bugünkü seviyelere erişmesine önemli katkılar sağlayan KİT'ler, çalışma alanlarının özellikleri nedeniyle, sadece doğal kaynaklarımızın değerlendirilmesi fonksiyonunu yüklenmekle kalmamış, sanayileşme, istihdam, bölgesel kalkınma, gelir dağılım dengesi, kaynak yaratma ve belli sektörleri destekleyen görevleri de üstlenmiş ve bu görevlerini başarıyla sürdürmekteydiler.

Ancak, küreselleşme ve liberal politikaların sonucu olarak, tasfiye edilerek yok pahasına yerli-yabancı şirketlere rant yaratma ve vurgun mekanizmalarını çalıştırmaları için, özellikle imalat sanayi, madencilik, metalurji, kimya ve tarım sektörlerinde faaliyet gösteren KİT'lere sadece üretimlerini devam ettirebilecek yatırım izni verilmiş, fakat rekabet koşullarını iyileştirecek yeni teknolojilere adaptasyon için gereken yenileme ve modernizasyon yatırımları yaptırılmamıştır. Sonuçta KİT'ler bir taraftan kaçınılmaz olarak yüksek maliyet-düşük gelir kısılacısına sokulmuş ve bilinçli olarak ağır borç batağına itilmişlerdir. Böylelikle özelleştirmelerin alt yapısını oluşturulmuş propaganda malzemesi olarak kullanılacak olan “devletin sırtında kambur” oldukları imajı yaratılmıştır.

Bu amaçla, ülkemizin maden- metalurji- kimya sektörlerinde özelleştirmelerin başlatılması için dönemin hükümeti tarafından, Rio Tinto'nun kurumsal yatırımcılarından Morgan Bank'a “Özelleştirme Master Planı” hazırlattırılmıştır.

İşte 1986 yılında başlatılan bu süreçte, her iktidar döneminde özelleştirme uygulamaları yapılmıştır. Ancak, acil eylem planında “özelleştirmeye çok önem verdiklerini” açıklayan AKP iktidarı ve uygulayıcı bakanı, kamunun ortak malı olan ve üretim alanlarında tek ve herşeye rağmen ayakta kalan ve kâr etmeye devam eden bu tesislerimizi “Babalar gibi satarım” sloganlarıyla babalarının malıymış (!) gibi uluslararası ve kendi yandaş şirketlerine arsa değerlerinin bile altında ve kamunun kendi parasıyla peşkeş çekmeye devam etmektedir.

İşte bugün buradan bir kez daha, kamunun elinde kalan son ve konumu itibarıyla stratejik metal olan birincil alüminyum üreten, satılma ve sonrası diğerleri gibi kapatılacak olacak Seydişehir Eti Alüminyum Tesislerinin en kısa zamanda Özelleştirme kapsamından çıkarılmasını, bu talan ve peşkeş son verilmesi talebimizi hükümete iletiyoruz.

Bilindiği üzere, Seydişehir Eti Alüminyum Tesisleri **13.08.2003** tarihinde Özelleştirme Kapsam ve Programına alınmıştır. Ancak iktidar aldığı talimatlar doğrultusunda (Tesislerin özelleştirilmesi ancak enerji konumunun çözümünden sonra mümkün olabilir), satışın kolay yapılabilmesi ve tesisleri alanın kâr etmesi gerektiği ve bu nedenle (yıllardır tesislerle projelendirilen ancak tesislere hiçbir zaman verilmeyen) Oymapınar Barajını birlikte satmak üzere tesislere bağlandığını açıklamıştır.

O tarihten günümüze kadar ki sürede iktidar ve yöre milletvekilleri, çalışanların ve yöre halkının özelleştirmeye karşı direncini kırmak için; “Seydişehir Alüminyum Tesisleri kapanmayacak”, “Özelleştireceğiz, güzelleştireceğiz”, “Tesisleri alanlara yatırım ve istihdam şartı getireceğiz”, “Tesisleri alanlar fabrikayı sizlerle çalıştıracak”..... gibi argümanlarını kullanmaktadır. Ancak bu sözlerin birer

kandırmacadan ibaret olduğu, Eti Gümüş, Eti Elektrometalurji, Eti Krom işletmelerinde yaşanan özelleştirme uygulamaları ve sonuçlarıyla kanıtlanmıştır.

Aşağıda son bir yıl içinde ve sadece üç kuruluşumuzdaki özelleştirme uygulamaları ve tesislerde yaşananlar kısaca özetlenmiştir.

ETİ ELEKTROMETALURJİ A.Ş.

30.000 ton/yıl karpit, 11.500 ton/yıl ferrokrom, 7.300 ton/yıl silikoferrokrom, 5.000 ton/yıl ferrosilisyum ve 9.500 ton/yıl kapasiteli söderberg tesislerine sahip olan Eti Elektrometalurji A.Ş.'de bulunan %100 oranlarındaki İdare hissesinin özelleştirme ihalesi 29 Temmuz 2004 tarihinde sonuçlandırıldı. Karar Özelleştirme Yüksek Kurulu onayına sunuldu.

İhale Kayseri kökenli Aksu firmasında kaldı. Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun da onaylamasıyla yüzde 40'ı peşin, kalanı 40 ayda ödenmek üzere 15 milyon 320 bin ADB dolarına özelleştirilen tesislere ilişkin satış sözleşmesi imzalanacak.

Fabrika ve yan ünitelerinin yanı sıra 6 blok halinde 48 dairelik ve müstakil 9 dairelik lojman binaları, sosyal tesisleri, elektrik dağıtımını sağlayan yüksek gerilimli trafo merkezleri, su arıtma üniteleri ve onlarca araçtan oluşan makine parkı bulunmaktadır. Bunun dışında Antalya merkezde 355 bin 650 metrekarelik, Antalya merkez Kovanlık mevkiinde 17 bin 40 metrekarelik, Fethiye'ye yaklaşık 10 km. mesafedeki Karagedik mevkiinde de denize sıfır 373 bin 506 metrekarelik tapulu arazi de satış fiyatının içerisinde yer alıyor.

Tesisler satıldığında 24 Temmuz tarihi itibarıyla fabrikanın 12 trilyon TL civarında mal stoğu ve 9 trilyon alacağı (yaklaşık 14 milyon ABD \$) mevcuttur. Diğer özelleştirmelerdeki gibi tesisleri alanların kasasından bir şey çıkmamakta, üretim yapan bu tesisimiz de kısa bir süre sonra kapatılacak, 408 çalışanı kapı önüne konulacak, arsaları üzerinden rant elde edilecek ve madenlerimiz ham olarak ihraç edilecektir.

ETİ GÜMÜŞ A.Ş.

1977 yılında 1 milyon ton tüvenan cevher işleyerek yılda 122.4 ton gümüş üretimi esasına göre projelendirilen ve ülke gümüş ihtiyacının %45'ini karşılayan tesisler, Özelleştirme İdaresince, ETİ Gümüş A.Ş.'de bulunan %100 oranındaki kamu hissesinin blok satış yöntemiyle özelleştirilmesi amacıyla açılan ihalede yapılan 8 Mayıs 2003 tarihinde nihai görüşmeler sonucunda en yüksek teklifi 40 milyon ABD doları bedelle 3S Madencilik Seramik İnşaat Yapı Malzemeleri Dış Tic. A.Ş.'ne satılmıştır.

Ancak alıcı firmanın sözleşme yükümlülüklerini yerine getirmemesi nedeniyle ihale iptal edilmiştir.

2 inci kez açılan ihale, 6 Mayıs 2004 tarihinde tamamlanmış ve en yüksek teklifi 41.200.000 ABD doları veren Söğütsen Seramik Sanayi İnşaat Madencilik İthalat İhracat A.Ş firmasında kalmıştır.

“...Eti Gümüş'ün ihalesini kazanan Söğütsen Seramik Şirketinin daha önce iflası istenmiş, uçan kuşa borçlu, daha önemlisi devlete borçlu bir şirket olduğu belirtilerek, önceki ihaleyi alan 3S Madencilik Şirketiyle Söğütsen Seramik Şirketinin Yönetim Kurulu Başkanı Sabahattin Yıldız adında aynı kişi” olduğu belirtilmektedir.

Daha sonra 15.06.2004 tarihinde yapılan açıklamada;

Söğütsen Seramik Sanayi İnşaat Madencilik İthalat İhracat A.Ş. firmasının ATP İnşaat ve Ticaret A.Ş. firması birlikte Eti Gümüş A.Ş.'yi satın aldığı bildirilmiştir.

Devletin sırtında yük olduğu söylenen KİT'lerden biri olan ve granüle gümüş üreten Eti Gümüş, Özelleştirme İdaresi verilerine göre de kârlı bir şirkettir. Eti Gümüş 2002 yılını 17 trilyon lira net satış ve 782 milyar lira net kârla kapatmış. 2003 ilk üç ayında net satışlar 9 trilyon 590, net kâr ise 497 milyar lira olarak gerçekleşmiştir.

Tesisler satıldığında, 18 trilyon lirayı aşkın nakit parası, 19 ton satışa hazır gümüşü, şehir merkezinde yaklaşık hizmet binaları (4 milyon ABD Doları) ve 356 çalışanı bulunmaktadır. Tesisleri satın alan şirket çalışanları kapının önüne koymuş ve yerine asgari ücretten yeni işçiler almıştır.

ETİ KROM A.Ş.

1977 yılında üretime başlamış 150.000 ton/yıl yüksek karbonlu ferrokrom üretim kapasiteli, Elazığ ili Maden, Palu ve Dicle ilçelerinde toplam 11 adet kromit cevheri ve Elazığ ili Sivrice ilçesinde kuvarsit sahasına sahip olan tesisler Özelleştirme İdaresince, ETİ Krom A.Ş.'de bulunan %100 oranındaki kamu hissesinin blok satış yöntemiyle özelleştirilmesi amacıyla Nisan 2003 tarihinde başlayan ihale sürecinde üç kez ihaleye çıkılmış, 4 Mayıs 2004 tarihinde 58 milyon 100 bin ABD Doları teklif veren işğal konusu PVC olan Elazığlı Yıltaş firması (Keban Plastik) kazanmış ancak şirket ÖİB tarafından verilen uzatmalara rağmen Eylül ayına kadar ilk taksidini bile ödeyememiş, 14 Eylül 2004 tarihinde 2004/52 Sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu (ÖYK) Kararı gereğince, ihalede 58.050.000-ABD Doları bedelle en yüksek ikinci teklifi vermiş olan ve maden-metalurji sektörleriyle ilişkisi Rusya'dan ithal ettiği kömürü paketleyerek satmaktan öteye gitmeyen Yıldırım Dış Ticaret ve Pazarlama A.Ş. ile satış sözleşmesi imzalamıştır.

Tesisler satıldığında stoklarında 400.000 ton ham cevher (işlenmeden 130 \$/ton fiyatla satılsa 52 milyon ABD \$), 20.000 ton yüksek karbonlu ferrokrom (30 milyon ABD \$ yaklaşık 1500 ABD\$Ton,,) ve kasasında nakit 2.1 trilyon TL mevcuttur. Kısaca, burayı satın alan şirket elini cebine atmadığı gibi üstüne para da kalmıştır.

Özelleştirme öncesi yaklaşık 1500 çalışanıyla tam kapasitede üretim yapan tesisler, özelleştirme sürecinde kapatılmış, bir süre %30 kapasiteyle çalıştırılmış, çalışan sayısı 450 işçiye düşürülmüştür. Son olarak, tesisleri satın alan şirket çalışanları işten çıkarmış ve bu enerji fiyatlarıyla tesisleri çalıştıramayacağını kamuoyuna açıklamıştır.

ETİ ALÜMİNYUM A.Ş.

Bugüne kadar Seydişehir Alüminyum Tesislerine de kapasite artırımına yönelik hiçbir yatırım yaptırılmamıştır (Tesisler kurulduğunda 60.000 ton/yıl ile o zamanlar 18.000 ton/yıl olan ülkemiz alüminyum ihtiyacının 3,3 katı fazla üretim kapasitesine sahipti, bugün ise ülke ihtiyacı 200 000 tonun üzerindedir). Tesisler, günümüze kadar sadece kapanma ve özelleştirme konuları sözkonusu olduğunda gündeme getirilmiş, hükümetler bugüne kadar aldığı özelleştirme kararlarından çalışanların ve kamuoyunun baskısı nedeniyle geri adım atmak zorunda kalmışlardır.

Eti Holding uhdesinde 7 adet ruhsatlı maden sahası bulunmaktadır. Bu sahalarda halen 36 milyon ton civarında boksit rezervinin var olduğu bilinmektedir. Yılda yaklaşık 400.000 ton boksit üretimi mevcut

kapasite için yeterli olmaktadır. Boksit cevheri Bayer Prosesi olarak adlandırılan kimyasal esaslı bir teknikle işlenerek önce hidrat ve bundan da alüminyumun asıl hammaddesi olan alümina üretilmektedir. Mevcut kurulu alümina üretim kapasitesi 200.000 ton/yıl seviyesindedir. Elde edilen alüminanın büyük bir bölümünden (120.000 ton) elektroliz yöntemiyle 60.000 ton sıvı alüminyum üretilmektedir. Bu yöntemin uygulanmasında ihtiyaç duyulan yardımcı hammadde niteliğindeki anot pasta üretimi de yine tesislerde yapılmaktadır. Üretilen bu 60.000 ton alüminyum, çeşitli alaşım metalleri ile işlenerek yaklaşık 65.000 ton külçe ve ingot üretilmekte ve ülke alüminyum sektörüne satılmaktadır. Üretilen döküm ürünlerinin bir kısmı, mevcut haddehanelerde, piyasa talepleri doğrultusunda, profil, levha, rulo, şerit ve folyo şeklinde işlenerek piyasaya satılmaktadır. Kaldı ki, uçak sanayi, roket sanayi, silah sanayi,.. vb sahalarda vazgeçilmez bir metal olan Alüminyumun stratejik özelliği nedeniyle, bizim gibi ülkelerde birincil alüminyum üretiminin mutlaka devlet elinde olması gerekmektedir.

Alüminyum üretiminde enerji yoğun teknoloji kullanılmaktadır. Tesislerin projelendirilmesinde tüketilecek toplam elektrik miktarının 1,2 milyar kWh/yıl ve Sıvı Alüminyum üretim maliyeti içindeki payının da %19,2 olacağı öngörülmüş ve tesislerin enerji gereksinimini karşılamak amacıyla, Oymapınar Barajı ile birlikte projelendirilmiştir. Ne yazık ki, bu baraj tesislere verilmemiş ve Eti Alüminyum'un kullandığı enerji fiyatı ülkedeki artışa paralel olarak artmıştır. Tesis dünyada bu sektörde en pahalı enerji kullanan üreticidir. Dünyada sektörün kullandığı enerji fiyatı ortalama 2 Cent/kwh iken devlet bugüne kadar Seydişehir'e enerjii sübvansiyonlu halde 5.9 cent/kwh vermektedir. (50 milyon \$/yıl ile Enerji giderinin toplam giderler içindeki payı % 49'dur)

Oymapınar Barajının Eti Alüminyuma bağlanmasıyla enerji maliyeti 0,2 cent olmuştur. Bugün itibarıyla tesisler dünya da en ucuz birincil alüminyum üreten fabrika olmuştur.

Yukarıda örneklediğimiz ve ülkede yapılan benzeri özelleştirmeler sonucunda;

- ✓ Özelleştirilen işletmeler, değerlerinin çok altında hatta arsa bedellerinin de altında satılmıştır.
- ✓ Özelleştirilen işletmelerin satışa hazır stokları ve kasasındaki mevcut nakitleri satış bedelinden fazladır.
- ✓ Özelleştirilen işletmelerde üye işçiler işten çıkarılarak buralarda sendikasılaştırma gerçekleştirilmekte ve yerlerine asgari ücret ve daha kötü çalışma koşulları ile çok az sayıda yeni işçi alınmaktadır.
- ✓ Özelleştirilen işletmelerde yıllardır çalışan bilgi birikimli teknik elemanlar ya emekliye zorlanmakta, ilgisiz kurumlara gönderilmekte ya da devletin havuzuna atılmaktadır.
- ✓ Özelleştirilen işletmelerde işletmeleri alan firmaların iştiğal konuları bile araştırılmamıştır.
- ✓ Özelleştirilen işletmelerin İhale Şartnamelerinde **üretim, yatırım, istihdam şartı** getirileceği söylenmesine rağmen, tüm şartnamelerde üretim için işletmelerin bir yıllık üretimi olan miktarın üç yılda üretilmesi şartı getirilmiş, bunun sağlanmaması halinde sadece 1 milyon ABD Doları ceza alınacağı, istihdam için ise şirket yapacağı istihdamda daha önce işletmeye çalışanlara öncelik vermeye çalışacaktır ibaresi yer almakta, yatırımlardan ise hiçbir ifadeye rastlanmamaktadır.
- ✓ Özelleştirilen işletmeler bakım, onarım gerekçeleriyle üretimlerini durdurmuşlardır.

- ✓ Özelleştirilen işletmelerde fabrikaları alanların sadece maden sahalarından ham cevher çıkararak ihraç etmeyi hedefledikleri anlaşılmaktadır.

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası olarak hükümeti ve yetkilileri bir kez daha uyarıyoruz;

Türkiye’de maden ve metal olarak stratejik konumdaki ve şu anda dünyada en ucuz birincil alüminyum üreten ve tam kapasite, yüksek verimle çalışan, kendi kaynaklarıyla tesisi kapasite artırımı bağlamında modernize edebilecek güce erişen Eti Alüminyum A.Ş.’nin özelleştirilmesinden derhal vazgeçilmeli ve sonucu Çinkur akıbetine uğrayacak Eti Krom, Eti Gümüş, Eti Bakır ile birlikte eski konumuna Eti Maden İşletmeleri Genel Müdürlüğü’ne iade edilmelidir.

Bilinmelidir ki; TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası, Seydişehir Alüminyum Tesisleri’nin özelleştirilmesine karşı, işçiler, diğer çalışanlar ve tüm Seydişehir halkı ile bu haklı ve onurlu mücadeleyi birlikte vermeye devam edecektir.

TMMOB METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

EK-4
BASINA VE KAMUOYUNA
10 Kasım 2004

1999-2002 yılları arasında çalıştığı Eurogold-Normandy şirketinin Bergama-Ovacık Altın işletmesinden eleştirileri nedeniyle işten çıkartılan Maden Yüksek Mühendisi Hasan Gökvardar ve ailesi tehdit ediliyor.

Bilindiği gibi, Hasan Gökvardar, mühendislik mesleğinin ülkenin ve halkın yararına hizmet anlayışından hareketle, işyerindeki ve altın madenciliği konusundaki bilgilerini, gördüğü yanlışları kamuoyuyla ve sivil toplum kuruluşlarıyla paylaşmıştır.

Bunun üzerine altıncı şirket Eurogold- Normandy- Newmont Sn Gökvardar'ı susturabilmek, yıldırabilmek amacıyla şahsına yüksek miktarlı tazminat davası açmış ayrıca Ankara savcılığına başvurarak cezalandırılmasını talep etmiştir. Bilindiği gibi aynı şirket Jeoloji-Kimya-Metalurji Mühendisleri Odalarının ortaklaşa çıkardığı "Bergama-Ovacık Altın İşletmesi Girişimi Konusunda TÜBİTAK-YDABÇAG Uzmanlar Komisyonu Raporu'nun Eleştirisi" kitabı hakkında Jeoloji Mühendisleri Odasına 100 milyarlık tazminat davası açmış ancak mahkemeyi kaybetmiştir.

Ancak, son günlerde Hasan Gökvardar "mafyavari tehditler" almaktadır.

İsimsiz tehdit mektuplarında "Ovacık Altın Madeniyle ilgili açıklamalar yapmaması, yapması halinde zarar göreceği"nden bahsedilmekte, ayrıca araba kullanırken, aile bireylerinin evinin balkonunda, evin girişinde çekilmiş fotoğrafları da gönderilerek kendisine ve ailesine kolaylıkla ulaşabileceği ve zarar verebileceği ima edilmektedir. Son olarak sabaha karşı Hasan Gökvardar'ın evinin önündeki arabasının altındaki bir kişinin komşular tarafından farkedilip polisin aranması ve bu girişimin soruşturulmaya başlanması olayı yaşanmıştır.

Hasan Gökvardar, tüm bu yaşananların kendisini bildiklerini ve doğruları söylemekten vazgeçiremeyeceğini ve adaletin bunu yapanları bulacağı inancında olduğunu belirtmektedir.

Bizler aşağıda imzası bulunan kuruluşlar olarak;

Yetkililerden bu saldırıları girişimlerinin kaynağının ve amaçlarının bulunarak, Hasan Gökvardar ve ailesine yönelik tehditlerin ortadan kaldırılmasını talep etmekteyiz.

Ve; "kamuunun ve ülkenin çıkarlarının korunmasında, yurdun doğal kaynaklarının bulunmasında, korunmasında ve işletilmesinde, çevre ve tarihi değerlerin ve kültürel mirasın korunmasında, tarımsal ve sınai üretimin artırılmasında, ülkenin ve toplumun erinç ve gönencinin temel alınması" ilkesiyle çalışan ve bu süreçte her türlü baskı, tehdit, kıyım hatta cinayete varan uygulamalarla karşı karşıya kalan tüm çalışanların yanında olduğumuzu, bu çerçevede Hasan Gökvardar'a yönelik tehdidin kaynağını ortaya çıkarma ve hesabını sorma doğrultusundaki sürecin takipçisi olduğumuzu kamuoyuna bildiririz.

DİSK-Dev Maden Sen (Devrimci Maden İşçileri Sendikası) , TMMOB Çevre Mühendisleri Odası, TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası, TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası, ODTÜ Öğretim Elemanları Derneği

EK-5

BASINA VE KAMUOYUNA

05 Şubat 2005

Türkiye yeni bir nükleer maceraya sürüklenmek üzeredir. Enerji Bakanı Hilmi Gülerin açıklamalarıyla birlikte, hükümetin 2011 yılından itibaren peşpeşe devreye girecek 3 nükleer santral yapma girişimi başlatılmıştır.

Bilimsel, teknik ve ekonomik gerekçelerle birlikte, dünyada yaşanan deneyimleri dikkate almayan AKP hükümeti, nükleer lobinin baskısıyla ülkemizi uçuruma doğru sürüklemektedir.

Pahalı Bir Tuzak

Nükleer santrallerin, tüm dünyada getirdiği mali külfetler ve göze alınamaz riskler yüzünden terk edilen bir "*çöp teknoloji*" olduğunu ve nükleer lobinin 37 yıldır Türkiye'yi bu batağın içine çekmek için gece gündüz çalıştığını çok iyi biliyoruz. Nükleer santraller, kuruluş maliyetleri en pahalı seçenek olmasının yanı sıra, lisanslama ve yüksek güvenlik giderleri, işletme ömürleri sonunda bırakılan binlerce ton atığın getirdiği mali ve çözümsüz teknik sorunlarla da hedeflenen bütçeleri altüst eden, çok pahalı yatırımlardır. Ülkemizde kurulması düşünülen toplam 4500 megavattlık (MW) üç santralin maliyeti 15 milyar doları bulurken, 30 yıl sonraki söküm ve depolama maliyetleri de yine on milyarlarca doları bulacaktır. Nükleer enerji; tüm sanayi alanlarında en pahalı ve en az yerli istihdam yaratan sektörlerden biridir. Ayrıca diğer ülkelerde standart dışı kalan ve pazarı olmayan bu santrallerin ülkemizde kurulması, diğer ülkelerde daha önce ödenen bedelleri halkımızın sırtına yükleyecektir.

Büyük Tehlike: Nükleer Atıklar ve Kazalar

Nükleer santrallerin en önemli sorunlarından biri olan radyoaktif atıklar, çözümsüz ve yalnızca bu günü değil, geleceğimizi de tehdit eden en önemli sorunlardan biridir. Henüz dünyanın hiçbir bölgesinde, nükleer atıkların saklanması için lisanslı, son depolama alanı bulunmamaktadır. Bu atıkların getireceği milyarlarca dolarlık ek maliyetler, nükleer taraftarlarınca hiç dile getirilmemektedir. Sadece Çernobil'de değil, Japonya'da da son 9 yılda meydana gelen kazalar, nükleer santrallerin güvenlik sorununun "*eski teknoloji*" masalıyla açıklanamayacağının en açık göstergesidir.

Temiz Enerji ve Verimlilik

Türkiye'de özellikle son 20 yılda, ülke çıkarları doğrultusunda enerji sektörü karar-destek sistemleri oluşturulmayarak, rant üzerine kurulu kısa vadeli enerji yatırımları desteklenerek, büyük potansiyeli olan rüzgar, jeotermal, biyokütle ve güneş gibi yenilenebilir ve temiz enerji seçenekleri görmezden gelinmiştir.

Üretim ve tüketimde enerjinin etkin kullanılması ile yenilenebilir enerji kaynaklarının değerlendirilmesi, uzun vadeli stratejik enerji planlarının hazırlanması ve çevresel güvenliğin tehdit edilmemesi öncelikle dikkate alınmalıdır.

Sonuç olarak, aşağıda imzası olan bizler; hükümetin nükleer maceradan biran önce vazgeçerek, insan ve doğaya duyarlı, temiz enerji kaynaklarına yönelmesini istiyoruz.

NÜKLEER KARŞITI PLATFORM

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO), Çevre Mühendisleri Odası (ÇMO), Jeoloji Mühendisleri Odası (JMO), Metalurji Mühendisleri Odası (Metalurji MO), İnşaat Mühendisleri Odası (İMO), Kimya Mühendisleri Odası (KMO), Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası (HKMO), Ziraat Mühendisleri Odası (ZMO), Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), Türkiye Devrimci İşçi-Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), Enerji Sanayi ve Maden Kamu Emekçileri Sendikası (ESM), Yol Yapı Altyapı Bayındırlık ve Tapu Kadastro Kamu Emekçileri Sendikası (Yapı Yol Sen), Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES), Türkiye Ticaret, Kooperatif, Eğitim, Büro ve Güzel Sanatlar İşçileri Sendikası (Tez Koop İş), Türkiye Yazarlar Sendikası İzmir Temsilciliği, Türk Tabipleri Birliği (TTB), Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD), Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Genel Merkezi (ÇYDD), Mülkiyeliler Birliği, Tüketici Hakları Derneği (THD), Tüketici Dernekleri Federasyonu (TÜDEF), Tunceli Dernekleri Federasyonu, ODTÜ Öğretim Elemanları Derneği, Türk Mühendisler Birliği Derneği (TMBD), Hasta Hakları Platformu, Muğla Kadın Dayanışma Platformu, Greenpeace Akdeniz, Avrupa Yenilenebilir Enerji Birliği Türkiye Bölümü (EUROSOLAR Türkiye), Doğu Akdeniz Çevre Dernekleri (DAÇE) Ortak Sekreterliği, Marmara Çevre Platformu (MARÇEP), Yeşiller, Gümüş-Çevre Derneği, Gökova Sürekli Eylem Kurulu, Anadolu Güneşi Kooperatifi, Çevre İçin Hekimler Derneği, Ekoloji Kolektifi, YAYÇED-Alanyayla Çevre Derneği, Muğla Çevre Geliştirme Derneği, Zonguldak Çevre Koruma Derneği, Ekolojik Yaşam Derneği (EKODER), Bodrum Habitat Çevre Kozası, Bodrumlu Gönüllüler Derneği, Sinop Çevre Dostları Derneği, İskenderun Çevre Koruma Derneği, Adana Çevre ve Tüketici Koruma Derneği (ÇETKO), Alanya Çevre Gönüllüleri, Antakya Çevre Koruma Derneği, Arkadaş Çevre Gurubu, Ceyhan Çevre Koruma Derneği, Diyarbakır Çevre Gönüllüleri Derneği (ÇEVGÖN), Erzin Çevre Koruma Derneği, İçel Çevre Dostları Derneği, İskenderun Çevre Koruma Derneği, Osmaniye Çevre Dostları Derneği, Samandağ Çevre Koruma ve Turizm Derneği, Tarsus Çevre Koruma Kültür ve Sanat Merkezi (ÇEKSAM), Batman Çevre Dostları Derneği, Toplumsal Ekoloji Grubu, Biga Çevre Derneği, Edirne Çevre Gönüllüleri Derneği, Kadıköyü Bilim Kültür ve Dostları Derneği (KADOS), Babaeski Yerel Gündem 21 Kent Konseyi, Denizli Çevre Meclisi, Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP), Demokratik Halk Partisi (DEHAP), Devrimci Sosyalist İşçi Partisi (DSİP), Bağımsız Cumhuriyet Partisi Adana İl Örgütü, Adana SHP İl Gençlik Meclisi, Özgürlük Dayanışma-Almanya, Cezmi Ersöz, Prof. Dr. Türkel Minibaş, Av. Senih Özay, Av. Noyan Özkan, Av. Aysen Erdoğan, Melda Keskin, Ceylan Özerengin, Doç. Dr. Tanay Sıdkı Uyar, Doç. Dr. Ergin Duygu, Hasan Ertuğrul Akçaoğlu, Fatma Özdemir Yılmaz, Turgut Okkaya, Leziz Onaran, Erhan Gürsel Ersoy, Umur Gürsoy, Murat Atakan Çapan, Serap Sayın, Nihat Çavdar, Hilmi Çamurdan, Ruken Kızıler, Fahrettin Erdoğan, Ayşe Tosuner, Savaş Emek, Mustafa Sütlaş, Tamer Yılmaz, Mustafa Coşkun, Merthan Özcan, Solmaz Karabaşa, Emel Al.

EK-6

BASINA VE KAMUOYUNA

08 Mart 2005

toprağımızın, sağlığımızın, hukuk sistemimizin, çocuklarımızın geleceğinin kirletilmesinin önüne geçmek için!...

Bergama'da yaşanan çevresel-bilimsel-hukuksal kirlenme artarak devam ederken, geride bıraktığımız on yıl içerisinde başta Bergama köylülerinin toprağına ve geleceğine sahip çıkmaları adına yılmadan verdikleri onurlu mücadele Bergama yerelinden çıkıp tüm ülkede örnek bir hareket olmuştur. Ancak, bugün gelinen noktada büyük mücadele ve fedakarlıklarla elde edilen bu kazanım ve birikimi daha ileri, daha geniş ve yeni mücadele alanlarına taşımak bir ihtiyaç olmaktan çıkıp zorunluluk haline gelmiştir.

Bergama'da kesinleşmiş yargı kararlarıyla faaliyeti durdurulan işletmeci firmanın, AİHM tarafından verilen ve yakında verilecek diğer tazminat kararlarına da rağmen, faaliyetlerine yeniden başlayabilmek için, yargı kararlarını yok saymanın yollarını denemesi, Anayasa'da teminat altına alınan "sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkı"nızı elimizden almanın ısrarlı bir çabasıdır.

Toplumsal muhalefetin deneyim havuzuna bakıldığında, süreci engellemek isteyenlerin daha politik müdahalelerde bulunmasını, bakanlık ve hükümet düzeyinde daha doğrudan ve etkili mücadeleler verilmesini, siyasal karar alma süreçlerine müdahil olunmasını gerekli kılmaktadır. Çünkü Bergama'da hukukun üstünlüğü, yöre insanının kendi yaşamsal çevresi üzerindeki karar verme hakları çiğnenmektedir. Aralanan bu kapıdan girecek yeni çevre felaketlerinin başlangıç olarak gideceği adresler bugünden belli olmuştur: Tunceli, Erzincan, Uşak-Eşme, İzmir-Efemçukuru, Ordu-Ünye, Artvin, Tokat... ve yabancı şirketlerin binlerce kilometrekarelik ruhsatlar kapatarak şimdiden üşütükleri ülke sathı!

Ülkemizin sahip olduğu doğal kaynakların, sağlıklı bir çevrede yaşama hakkımızın, emeğimizin, insan-yurttaş olarak onurumuzun; piyasanın, ulus ötesi tekellerin kar güdüsüne terk edilmesinin, yargı kararlarının hiçe sayılmasının önüne geçelim.

Biz aşağıda isimleri bulunan kurum ve kuruluşlar olarak önümüzdeki dönemde yukarıda açıklanan nedenlerle ülkemizin tümü için önemli riskler içerecek gelişmelere karşı birlikte omuz vermeye, deneyim ve birikimlerimizi ortaklaştırmaya yarayacak Beyaz Adımlar Platformunu oluşturduk, bir platform oluşturmak fikrini savunuyoruz. Soruna sahip çıkan hukuk ve bilim çevrelerini, meslek odaları ve sendikalar başta olmak üzere tüm demokratik kurum, kuruluş ve kişileri çağırıyoruz.

BEYAZ ADIMLAR PLATFORMU

Ankara 78'liler Derneği, DİSK Genel-İş, DİSK-Dev -Maden Sen, Ekoloji Kolektifi, Halkevleri, İnsan Hakları Derneği, KESK-ESM, ODTÜ Öğretim Elemanları Derneği, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, TMMOB Çevre Mühendisleri Odası, TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası, TMMOB Kimya Mühendisleri Odası, TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası, Türk Tabipler Birliği

EK-7

BASINA VE KAMUOYUNA

09 Mart 2005

Bergama Ovacık'ta siyanürle altın üretimi yapan ve şuanda yargı kararıyla kapalı olan Normandy Madencilik A.Ş'nin hisselerinin Koza Davetiye Mağaza İşletmeleri ve İhracat A.Ş. tarafından 2 Mart 2005 tarihinde satın alındığı açıklanmıştır.

Altıncı şirket Bergama Ovacık köylülerinin ve yöre insanlarının demokratik ve anayasal hakları için yıllardır verdikleri mücadelenin önünü kesmek amacıyla her yolu denemiştir. İnsanların temiz çevrede yaşama gibi en doğal talepleri, vatan hainliği suçlamasıyla mahkemelere dava konusu edilmiştir. Şirketin bu girişimleri her defasında hukuk duvarına toslamış ve şirket aleyhine, kamu yararına sonuçlanmıştır. Zaten kurulduğu günden beri hukuk dışı çalışan ve hukuki yönden bir kazanım elde edemeyeceğini kavrayan şirket mahkemelerin kapatma kararından sonra hukukun arkasına dolanma yolunu seçmiştir. Zamanın Ecevit iktidarı döneminde Avustralya Başbakanı yolladığı mektupta siyanürle altın işletmeciliği yapan tesislerinin açılması için ricalarını (!) bildirmişlerdir. Aynı içerikli mektup ilgili Bakanlıklar tarafından dönemin milletvekillerine de gönderilmiştir. Bu ricayı (!) kıramayan dönemin iktidarı, ülkesinin mahkeme kararlarını ve hukukun üstünlüğü ilkesini hiçe sayarak ülke menfaatleri (!) gerekçelendirilmesiyle "Bakanlar Kurulu Kararı" çıkararak işletmenin açılması ve siyanürle altın üretimine devam etmesi için izin vermiştir.

Şirket, hukuk kararlarını hiçe sayan bu izinle üretime başlamış ve bir daha ne zaman kapanırız endişesiyle üretim projelerindeki bildirimlerinin üzerinde üretim yapmıştır. Bu süreçte şirket el değiştirerek Amerikan kökenli Newmont Gold Company'ye satılmıştır. Nitekim "Keser döner sap döner, gün gelir hesap döner" misali 18 Ağustos 2004 tarihinde yine mahkeme kararı ile şirketin üretimi durdurulmuş ve işletme mühürlenmiştir (İşletme halen kapalıdır).

Normandy Madencilik A.Ş, Türkiye'deki insanların bu kararlı, büyüyen mücadelesinden ve kendilerinin kazanamama ihtimalinin ağır basması ve dünya piyasalarında durumlarını zayıflatacağı düşüncesinden olacak ki, onur meselesi yaptıklarını söyledikleri mücadelesinden vazgeçerek 24 Haziran 2004 tarihinde, Bergama Ovacık'taki %100 hissesini Kanada'lı madenci (vancouver kökenli) Frontier Pacific Mining Corporation şirketine 30 milyon AB Dolarına sattığını açıklamıştır.

Kapanmanın akabinde firma işletmeyi yeniden açtırabilmek amacıyla yeni bir Çevre Durum Raporu hazırlanmış ve bu raporu Çevre ve Orman Bakanlığı'na onaylattırmayı başarmıştır. Sıra imar izinlerin alınmasına gelmiştir. Şirket bu noktada tıkanmış ve bir ilerleme sağlayamamıştır. İşte bu noktada, o eski bildik ve denenmiş metodunun uygulamasına geçmiş ve bu defa Amerikanın Türkiye büyük elçisi Eric Edelman devreye sokulmuştur. Öyle ya Türkiye'nin bu tür davranışlara alışkın ve kabullenmiş olduğu bilinmektedir. Başbakanları Bush'ta Cargill'in probleminin çözülmesini Başbakanımızdan istemiş ve milletvekillerimiz de mecliste bu konuyu çıkarılacak yasaya (Endüstri Bölgeleri Yasasında Yapılacak Değişikler) monte etmeye çalışmışlardı. İşte buradan aldıkları cesaretle

Edelman 17 Eylül 2004 tarihli Bayındırlık ve İskan Bakanı Zeki Ergezen'e yolladığı dilekçesinde yazdığı gibi; "... Size, ABD'li Nevvmont Madencilik Şirketi'nin bir kolu olan Normandy Madencilik ile ilgili olarak yazıyorum. Normandy, İzmir yakınlarındaki Bergama'da bulunan Ovacık Altın Madeni'ni işletmektedir. Maden, 19 Ağustos 2004 tarihinde mühürlenmiştir. Normandy'nin bana verdiği bilgiye göre, şirket, Türk kanunlarının gerektirdiği üzere, 27 Ağustos 2004'te bir çevre izni almıştır. Görünüşe göre şimdi de, Sağlık Bakanlığı'ndan "Gayri Sıhhi Müesseseler Açılış İzni" gerekmektedir. Ancak Sağlık Bakanlığı'nın izin vermesi için ön şart, bakanlığınız tarafından bir "Toprak Kullanım Alan Planı'nın (İmar Planı) onaylanmasıdır. Bakanlığınız ise, 1998'de, İzmir Valiliği'ne, Ovacık Madeni'nin İmar Planını iptal etme talimatı vermiştir. İmar Planı iptal etme kararının gerekçesi çevre kaygılarıdır; ancak Ovacık Madeni bu kaygıları çoktan gidermiştir. Madenin açılması için tüm yasal zorunluluklar yerine getirildiğine göre, sizden istediğim, İzmir Valiliği'ne, iptal edilmiş İmar Planını tekrar yürürlüğe sokmasını tavsiye etmenizdir... Konuyla ilgili desteğiniz için teşekkürler." denilerek yine iktidarın desteği istenmiştir. ABD Büyükelçisi'nin bu küçük ricasını adeta emir telakki eden bakanımız Sn Ergezen, DOSYA : 350937804, SAYI: B.09.0.TAU.0.17.00.00 /2479 yazı ile İzmir Valiliği'nden " yapılan işlem hakkında dilekçe sahibine (ABD Büyükelçisi) bilgi verilmesini " istemiştir.

Ancak, bu defa işler şirketin isteği gibi olmamış, süreci yakından takip eden duyarlı kesimler tarafından Edelman'ın bu girişimi ortaya çıkarılarak, kamuoyuna yansıtılmış ve konu Sn Cumhurbaşkanı'na kadar iletilerek "Hukukun Üstünlüğü İlkesi"nin bir kez daha çiğnenmesine müsaade edilmemesini, Edelman'ın Persona non grata (istenmeyen şahıs) ilan edilmesi talep edilmiştir.

Şirketin her türlü girişime rağmen işletmeyi açtıramaması ve ülkede gelişen toplumsal muhalefet üzerine, satış anlaşması yapıldığı açıklanan Frontier Pacific Mining Corporation firması anlaşmadan vazgeçmiş olacak ki Nevvmont yeniden satış için arayışlara girmiştir.

Nihayet Koza Davetiye Mağaza İşletmeleri ve İhracat A.Ş., Mart ayında Bergama'da altın işletmeciliği yapan Normandy Madencilik A.Ş. firması ile yapılan görüşmeleri sonuçlandırdığını ve 40.000.000 USD Normandy Madencilik A.Ş. firması hisseleri ile 4.500.000 USD Gümüşhane'de altın üretmek amacıyla faaliyette bulunan Dedeman Madencilik A.Ş. ile Normandy Madencilik A.Ş.'nin müşterek ortaklığı Mastra A.Ş. firmasının Normandy Madencilik A.Ş.'ye ait %50 oranındaki hisselerini; 20.000.000 USD'lik kısmın peşin ödendiğini, vadeli kısmın toplam tutarı 24.500.000 USD olup ödeme zamanları, 10.000.000 USD üretimin başlama tarihinden itibaren 6 ay sonra defaten, 10.000.000 USD üretimin başlamasını takip eden 18. aydan başlayarak her üç ayda bir 1.000.000 USD ödenmek üzere 10 taksit, 4.500.000 USD onbeş ay sonra başlayarak her üç ayda bir 450.000 USD ödenmek üzere 10 taksit üzerinden %60 oranındaki kısmı sermayesine %99.04 oranındaki iştirak ettikleri ATP İnşaat ve Ticaret A.Ş. firması, %40 oranındaki kısmı Koza/İpek Holding A.Ş. tarafından toplam 44.500.000 USD'a satın aldıklarını İMKB'na bildirmiştir. Normandy Madencilik A.Ş., 100 milyon USD yatırım yaptıklarını söyledikleri bu tesisi önce 30 milyon USD'a Frontier Pacific Mining Corporation şirketine sonra da 40.5 milyon USD'a Koza Davetiye'ye satarak kirlettiği çevrenin

sorumluluklarından ve kapatma masraflarından kurtulduğunu zannetmektedir. Yeni madenci Koza Davetiye işletmeyi satın alır almaz;

- Türkiye'de 6 bin tonun üzerinde altın potansiyelinin bulunduğu,
- Atık barajında su ve doğal çamurdan başka bir şey depolanmadığı,
- Bunun yanı sıra iddia edildiği gibi Bergama Altın Madeni siyanürle altın aranmadığı,
- Tesisin yaptığı yatırımlarla bir zarar vermediğinin görüldüğü,
- Devletin onayını görüp, daha sonra bu tesise talip oldukları,

şeklindeki açıklamalarından da anlaşılacağı üzere Koza Davetiye, işletmeyi açtırabilmek için Normandy Madencilik A.Ş'nin bıraktığı noktadan ve aynı metotlarla halkı yanıltmaya ve yetkilileri baskı altına almaya çalışacağını sinyallerini vermektedir.

Ancak, Koza Davetiye bilmelidir ki, yıllardan beri Bergama'daki siyanürle altın üretimi yapan Normandy Madencilik A.Ş bu argümanları kullanarak halkı ve yetkilileri kandırmaya çalışmış ancak başarılı olamayınca şirketi satmak zorunda kalmıştır. İşte bu nedenle Koza Davetiye bu tesisi almakla Normandy Madencilik A.Ş'nin kirli mirasını almıştır.

Bu durum Normandy Madencilik A.Ş'nin ve sorumluların yükümlülüklerini ortadan kaldırmamaktadır. Yörede bozulan doğal denge, zaman geçirilmeden onarılmak, onarım için yapılacak harcamalar ve doğan zararlar doğal dengeyi bozana, kirletene ya da kirlenmesine göz yumanlara ödetilmelidir.

Ve bilinmelidir ki; Siyanürle altın üretimi yaparak çevreyi kirleten yabancı şirketin yerini yerli bir şirketin alması bu gerçeği değiştiremeyeceği gibi üretim yapılması için izin verilmesinin de bir kılıfı olamaz.

Bu karar ancak orada yaşayan ve o toprakların asıl sahibi olan Bergama köylüleri tarafından verilir. Onların kararı ise bugüne kadar verdikleri onurlu mücadelelerine devam etmektir.

Bugüne kadar, Bergama'ya gelen Avustralya, Amerika kökenli şirketler halka rağmen siyanürlü altın üretimi işletmeciliğini her türlü yolu deneyerek yapmayı denemişler ancak "geldikleri gibi gitmişlerdir". Bugün de KOZA DAVETİYE gelmiştir. Ancak bilinmelidir ki, onun da gidiş davetiyesini, Bergama'nın kirlenmemiş toprakları üzerinde yaşamak isteyen insanları ve hukuk çıkaracaktır. Biz aşağıda imzalan bulunan Beyaz Adımlar Platformu bileşenleri, yaşam alanlarını ve geleceklerini korumak için bugüne kadar çokuluslu dünya şirketleriyle her platformda mücadele eden Bergamalıların verdikleri bu onurlu mücadelenin yanında olduğumuzu ve birlikte yürüteceğimizi bildiriyoruz.

BEYAZ ADIMLAR PLATFORMU

EK-8

BASINA VE KAMUOYUNA

13 Mart 2005

Bergama'da/Türkiye'de Neler Oluyor ???

Bergama köylüsünün işletmenin çevresel riskler taşıdığı yönündeki tepkileri ve kendi yaşam alanlarına sahip çıkma bilinci, dünyaya örnek gösterilen bir çevre hareketini yaratmıştır. 15 yıldır devam eden direniş sürecinde TTB, Barolar Birliği, Sendikalar, TMMOB ve bağlı Odalar ile Bilim İnsanları, çalışmalarıyla yer almıştır. Bu ortak mücadele ile konunun ulusal ve uluslararası kamuoyunda tüm ayrıntılarıyla yer alması sağlanmıştır.

Danıştay 1997 yılında, Bergama Ovacık Altın Madeni'nin işletilmesinde kamu yararı bulunmadığı ve projenin çevresel riskler taşıdığı yönünde karar vermiştir. Kararın gereği, Newmont Normandy Madencilik A.Ş.'nin faaliyetlerini sonlandırmasıdır. Ancak yargı kararına karşın şirketin faaliyetleri durmamış, aksine 57. Hükümet tarafından 29.03.2002 tarihinde alınan P.2002/4 sayılı Prensip Kararı ile tesisin faaliyetine devam etmesine olanak sağlanmıştır.

Bu noktada, şirket tesis inşaatına usulsüz bir şekilde devam etmiş, bir yıllık deneme üretimi adı altında başlayan üretim çalışmaları, uluslararası altın tekellerinin ve yerli ortaklarının hukuk dışı bir dizi işlem ve çabalarının sonucu olarak bugün için kaçak üretim yapma iznine dönüştürülmüştür.

Ancak, mahkeme kararlarını aşmak amacıyla alınmış olan gizli Prensip kararı ile ilgili olarak açılan dava sonucunda Danıştay 6. ve 8. Dairelerinin ortak heyetince verilen 23 Haziran 2004 tarihli yürütmeyi durdurma kararı vermiş ve bunun üzerine, madenin faaliyeti 19 Ağustos günü durdurulmuştur. .

Yörede bozulan doğal dengenin zaman geçirilmeden onarılması, onarım için yapılacak harcamaların ve doğan zararların doğal dengeyi bozana, kirletene ya da kirlenmesine göz yumana ödetilmesi ve yıllardır sürdürülen mücadelede sürekli olarak mahkeme kararlarının aşılarak madenin faaliyetine izin verilmesi nedeniyle hukuk devletine güvenleri sarsılan, hukuksal güvenlik duygusunu yitiren yurttaşlarımızın, güvenlerinin yerine gelmesi için çalışmalar yapılması gerekirken tam da “Bu ülkeyi kim yönetiyor?” dedirtecek bir olay yaşanmıştır. ABD Büyükelçisi Eric Edelman, Bayındırlık ve İskan Bakanı Zeki Ergezen'e gönderilen 17 Eylül 2004 tarihli resmi yazıda mahkeme kararlarıyla kapatılan madenin yeniden açılması için gerekli imar planı izninin yeniden verilmesi amacıyla İzmir Valiliği'ne tavsiyede bulunulmasını istemiştir.

Ne ironiktir ki, tüm dünyaya örnek bir demokratik toplumsal mücadele yaşatan Bergama Köylüleri'nin “Alman Vakıfları tarafından kışkırtıldığı” söylendi ve yazıldı, hatta bu yüzden casusluk suçlaması ile Devlet Güvenlik Mahkemesinde yargıldılar ve beraat ettiler.

- Şimdi ABD Büyükelçisi ne yapıyor ?
- ABD Büyükelçisinin ricası ile verilmeye başlayan izinler ile Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ve Çevre ve Orman Bakanlığı neyi ispat etmeye çalışıyor ?

Yaşanan tüm bu süreçler “ışığında”;

1. Bayındırlık ve İskan Bakanı'na tavsiye mektubu gönderen Büyükelçi Edelman, 18 Nisan 1961 tarihli Birleşmiş Milletler-Diplomatik İlişkiler Hakkında Viyana Sözleşmesi'ni açıkça ihlal etmiştir. Bu bakımdan anılan sözleşmenin 9/1 maddesi uyarınca Bay Edelman'ın Persona non grata (istenmeyen şahıs) ilan edilmesi,
2. Şu ana kadar verilmiş olan izinlerin iptal edilmesi,
3. Yörede bozulan doğal denge, zaman geçirilmeden onarılmalı, onarım için yapılacak harcamalar ve doğan zararlar doğal dengeyi bozana, kirletene ya da kirlenmesine göz yumana ödetilmesi,
4. Hukuk devletine güvenleri sarsılan, hukuksal güvenlik duygusunu yitiren yurttaşlarımızın, güvenlerinin yerine gelmesi için çalışmalar yapılması gerekmektedir.

BEYAZ ADIMLAR PLATFORMU

Ankara 78'liler Derneği, DİSK Genel-İş, DİSK-Dev -Maden Sen, Ekoloji Kolektifi, Halkevleri, İnsan Hakları Derneği, KESK-ESM, ODTÜ Öğretim Elemanları Derneği, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, TMMOB Çevre Mühendisleri Odası, TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası, TMMOB Kimya Mühendisleri Odası, TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası, Türk Tabipler Birliği

EK-9

BASINA VE KAMUOYUNA

17 Mart 2005

Hükümeti Uyarıyoruz! ERDEMİR'den Elini Çek

Demir-çelik sektörü, dünyada olduğu gibi Türkiye ekonomisinde ve sanayisinde lokomotif sektör olma özelliğine sahiptir. Ülkelerin demir-çelik sanayinde gözlenen gelişmeleri ile kalkınma süreçleri arasındaki bu yakın ilişki, demir-çelik ürünlerinin hemen hemen bütün endüstriyel alanlara (inşaat, otomotiv, demiryolu, gemi, tarım aleti, beyaz eşya ve daha pek çok cihaz ve eşya üretimine) girdi vermesinden kaynaklanmaktadır.

Kurtuluş Savaşı sonrası ülkenin ulusal sanayisinin kurulması ülkenin inşası ve dışa bağımlılıktan kurtarılması amacıyla, 26 Mart 1926 da "Demir Sanayiinin Tesisine Dair 786 Sayılı Kanun" çıkarılmıştır. Ve altı yıl sonra ilk çelik fabrikası, 1932 yılında Kırıkkale'de Askeri Fabrikalar Genel Müdürlüğü bünyesinde kurularak, her türlü takım çelikleri, makine yapı çelikleri ve az miktarda inşaat çelikleri üretimine başlamıştır.

İlk ağır demir sanayinin temeli ise, maden kömürü havzasına yakın oluşu, demir yolu güzergahında bulunuşu ve jeolojik konumu nedeniyle, 3 Nisan 1937'de Karabük'te kurulmuş ve işletme üniteleri, 1 Haziran 1939 tarihinden itibaren, 150.000 ton çelik kapasitesi ile faaliyete geçmiştir. Gelişmeye paralel olarak artan talep nedeniyle Karabük Demir-Çelik Tesisleri, 1950 yılından sonra yurtiçi talebi karşılayamaz olmuş ve tüketiciler bu açığı ithalat yoluyla karşılamak zorunda kalmışlardır.

Ülkenin yeniden çokuluslu çelik tekellerine bağımlı hale gelmesi ve büyük miktarda dövizin yurtdışına aktarılmasını önlemek için ikinci demir-çelik tesisi kurulması gündeme gelmiştir. Ancak, ülkede yeterli yerli sermayenin olmaması nedeniyle %50 den fazla hissesi kamu ait olmak üzere "Özel Statü"de yeni bir entegre demir-çelik tesisi kurulması için 28 Şubat 1960 tarihinde 7462 sayılı özel bir Kanun çıkarılarak Ereğli Demir-Çelik Tesislerinin özel bir şirket olarak kurulması sağlanmıştır. Eylül 1961'de tesisin yapımına başlanmış ve tesis çok kısa bir sürede 1965 yılının Mayıs ayında, 470 bin ton kapasite ile faaliyete geçmiştir.

Ülkenin gelişimine paralel olarak, sanayileşmenin artan çelik talebini karşılayabilmek için 3. bir entegre demir-çelik tesisinin daha kurulması gündeme gelmiş ve 3 Ekim 1970'te; İskenderun Demir-Çelik Fabrikalarının temeli atılarak, 1975'ten itibaren kademeli bir şekilde işletmeye alınmıştır.

Zaman içinde dönemin iktidarları ülke sanayisinin lokomotifi olan bu güzide tesisleri yandaşlarının rant kapısı ve siyasi emellerinin arka bahçeleri olarak kullanmışlar ve IMF ve Dünya Bankasının Özelleştirme Politikalarının alt yapısını oluşturan KİT'ler devletin sırtında kamburdur imajının yaratılması içinde tesislerin yenileme-kapasite arttırma yatırımları için kaynak vermemişlerdir. Yıllardır bu tesisleri zarar etmeye mecbur bırakmışlardır.

İşte bugünkü iktidar tarafından; Babalar gibi satarım, satılmayacak hiçbir şey yok... gibisinden sloganlarla ve anlayışla, içindeki stok ve nakitleriyle "Özelleştirme" yapıyor aldatmacası ile alana adeta hediye edilen sanayi tesislerimiz bir bir kapanmaktadır.

Bu gidişle çıkarılan madenleri katma değeri yüksek ara veya uç ürünler üreterek ülke sanayisine hammadde verecek tesislerimiz kalmayacaktır. İktidarın “Madencilerin önünü açacağız” diye övünerek çıkarttığı yeni Maden Yasasıyla da madenlerimizin ham olarak yurt dışına satışının önü iyice açılmıştır. Türkiye çok yakında tamamen çok uluslu şirketlere hammadde veren ve yine onlardan ara veya son ürün alan bir ülke haline gelecektir. İthal edilen malzemelere bakıldığında bu gerçek açıkça görülmektedir.

Önümüzdeki günlerde sıra ERDEMİR’dedir

“Parayı veren düdüğü çalar, paranın rengi olmaz.” anlayışı ile ülkenin stratejik konumdaki entegre (madenden uç ürün üreten) tesisi ERDEMİR kamuya ait hisselerinin, önümüzdeki günlerde satılması planlanmaktadır.

Dünya demir-çelik devleri nefeslerini tutmuş bekliyorlar. Özelleştirmede uzmanlaştığı söylenen ÖİB, büyük bir acemilik (!) örneği göstererek, özelleştirmelerin yapıldığı ülkelerde danışmanlığını yaptığı birçok demir-çelik tesisine bu yolla sahip olduğu bilinen dünyanın en büyük demir-çelik üreticisi olma yolundaki İngiliz Mittal firmasını Erdemir’in satışı için kendine danışman olarak seçmiştir.

Özelleştirmeden sorumlu Bakan Kemal Unakıtan Meclis Soru önermesine verdiği yazılı cevapta, ERDEMİR’in Özelleştirilmesi başlığı altında ERDEMİR’in özelleştirilmesinin nedenleri özelleştirme felsefesini; “...ERDEMİR’in dünya piyasalarına tam entegrasyonun sağlanması. Türk demir çelik sektöründe kalitenin artırılması ve uygun ürün yelpazesinin oluşturulması yoluyla verimli çalışacak pazar ortamlarının yaratılması. ERDEMİR’in stratejik faaliyetlerinin ve modern üretimin devamı için gerekli olacak yatırımın sağlanması ve garanti altına alınması. Uygun istihdamın garanti altına alınması ve sosyal normlara uygun çalışma ortamının sağlanması. Çevre standartlarına uygun olarak ERDEMİR’in verimli ve karlı olarak faaliyetlerini sürdürmesi,” diye açıklamaktadır.

Oysa bu felsefe ve nedenlerin ERDEMİR’İN gerçeğiyle ilgisi yoktur;

ERDEMİR Grubu bünyesinde, ERDEMİR ve İSDEMİR’le birlikte toplam 9 bağlı şirket bulunuyor. Grubun lokomotifi olan Ereğli Demir Çelik (ERDEMİR)’in geçen yılki net dönem kârı ise 463 milyon dolar olduğu. Grubun, geçen yıl ham çelikte yakaladığı üretim artış hızı ile dünya sıralamasında Çin’den sonra ikinci olduğu ve 2004 yılında 6,8 milyon ton üretim ve 3,2 milyar dolar satış geliri elde ettiğini beyan etmiştir. 2004 yılında 333 milyon dolar yatırım yaparken kapasite ve ürün çeşitliliğini artırarak Ülke ihtiyacını karşılamak amacıyla devam eden yatırımların değerini 1,1 milyar dolar olarak açıklamıştır. ERDEMİR, yarattığı kaynaklarla yatırımlarını finanse etmiş, maliyet açısından sektördeki diğer üreticilerle rahatça rekabet edebilir konuma gelmiştir.

ERDEMİR’in yönetiminin de belirttiği gibi bu başarıyı yakalamasında en önemli payın istihdam ettiği (15.000 çalışan) çalışanları ve onların üretime verdikleri katkı ve çalışma barışdır. Bu da uygun istihdam ve sosyal normlara uygun çalışma ortamının sağlanmasıyla başarılabilir. Oysa, özelleştirilen tüm tesislerde satın alan şirketin daha düşük ücretli işçi çalıştırılması için tesis işçileri kapının önüne konulmaktadır.

Çevre yaptırımları nedeniyle kendi ülkelerindeki tesislerini çevre yaptırımlarının olmadığı yada yabancı şirketlerce kolayca aşılacağı ülkelere taşıyan veya o ülkelerdeki tesisleri ele geçiren çok uluslu

şirketlerin ülkemizin çevre sorunlarına ne kadar hassas olduğu bilinmez değildir. Kamuoyu buna Cargill örneğinde yaşananlarla tanık olmuştur.

Bugün sahip olduğu; İSDEMİR, ERDEMİR-Maden (Ülkemizin en önemli demir cevheri ve tek pelet üreticisi konumunda olan DİVHAN A.Ş.), ERDEMİR-Lojistik, ERDEMİR-Romanya, EÇSM, Erenco ve Çelbor (Türkiye'nin tek dikişsiz boru üretim tesisi) ürettiği kaliteli ürünleri, tesislerinin kapasitesi ve konumu, Ereğli ve İskenderun'da sahip olduğu liman tesisleri ile önemli bir bölgesel güç olma özelliğine ve ülke sanayisi için stratejik bir konuma sahiptir.

ERDEMİR' in ürettiği ürünleri kullanarak (inşaat, otomotiv, demiryolu, gemi, ziraat-tarım makineleri, beyaz eşya ve daha pek çok cihaz ve eşya üretiminde) ülkede bu sektördeki kuruluşlara hammadde sağlayan ve dünya fiyat dalgalanmaları karşısında satış fiyat ve şekillerini yerli sanayici lehine kullanabilen bu şirket yabancı tekellerin eline geçtiğinde, şirket kendi politikalarını ve stratejilerini uygulayacağından ERDEMİR' in bugüne kadar uyguladığı bu belirleyici özelliği ortadan kalkacaktır.

ERDEMİR'in gerçek satış nedeni ve felsefesi iktidarın sıcak para ihtiyacının karşılanması amacıyla halkın %46,12 hisseni satmak istemesidir.

Bu satışı yapmaya çalışan iktidarı bir kez daha uyarıyoruz

- Erdemir'in özelleştirilmesi ile sadece Erdemir değil, Erdemir'e bağlı İsdemir, Erdemir-Maden, Erdemir-Lojistik, Erdemir-Romanya, EÇSM, Erenco ve Çelbor'da yok pahasına satılarak ülkenin ulusal demir çelik sanayisi ve demir madenleri de çokuluslu tekellerin eline geçeceği,
- Ülke demir çelik sanayisi, planlaması ve stratejisinin, çok uluslu tekellerin kendi kar politikalarına terk edilmiş olunacağı,
- Erdemir'in ürettiği ürünleri kullanan yerli sanayimizin yabancı şirketin insafına bırakılacağı,
- Erdemir'de istihdam edilen 15.000 çalışanın işine son verileceği,
- Erdemir Tesisleri'ne bağlı olarak iş yeri kuran ve geçimlerini temin eden Ereğli esnafı ve halkının bu olanaklarını kaybedeceği,
- İşten çıkarılma dalgasının başlamasıyla Ereğli'den göçün başlayacağı,
- Ülkenin bu sektörde de dışa bağımlılığının artacağı,

bu sonuçlar ülkede satılan diğer sanayi tesislerimizde yaşanmıştır. Erdemir'de de bunlar yaşanacaktır.

İşte bu nedenlerle, ülkemizin Çelik üreticisi ülkeleri arasında 12. sırada bulunan önümüzdeki dönemde Avrupa'da 3. sıraya yükseleceği öngörülen demir-çelik sanayinin ve buna bağlı alt sektörlerin yaşaması için, halkın sahibi olduğu hisselerin hiçbir şekilde doğası gereği maksimum kar anlayışı temelinde çalışan yerli-yabancı şirketlerin eline geçmemesi, blok veya piyasaya arz yöntemleriyle satılmaması gerekmektedir.

İktidarı bu satıştan vazgeçmeye, demir çelik sanayimizin çokuluslu tekellerin eline geçmemesi için mücadelemize devam edeceğimize ve Ereğli'den yükselen bu satışa karşı çıkan yerel güçlerin verdikleri mücadelede yanlarında olduğumuzu bildiririz.

TMMOB METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

EK-10

BASINA VE KAMUOYUNA

07 Mayıs 2005

Bergama'da yaşanan çevresel, bilimsel, hukuksal kirlenme artarak devam ederken, geride bıraktığımız on yıl içerisinde başta Bergama köylülerinin toprağına ve geleceğine sahip çıkmaları adına yılmadan verdikleri onurlu mücadele Bergama yerelinden çıkıp tüm ülkede hatta dünyada örnek bir hareket olmuştur. Bergamalıların bu örnek direniş i bugün Uşak-Eşme, Artvin-Cerattepe, Çanakkale-Kazdağı, Tunceli-Ovacık, İzmir-Efemçukuru bölgelerindeki insanların direnişlerine bayrak olmuştur. Bergama'da atılan ilk adımlar, ülke genelinde yaşam hakkına, toprağına ve geleceğine sahip çıkan insanlar için örnek olmuştur.

Ancak bugün gelinen noktada büyük mücadele ve fedakarlıklarla elde edilen kazanımlar ve yargı kararları yerli bir şirket aracılığı ile çiğnenmek istenmektedir.

Yargı kararlarının hiçe sayılarak verilen izinle Normandy Madencilik A.Ş. (18 Ağustos 2004 tarihinde tekrar kapanıncaya kadar) iki yıl içinde geceli-gündüzlü çalışarak bir anlamda madenin kaymağını yurtdışına götürmüştür. Yabancı şirket, 18 Ağustos sonrası Bergamalıların kararlı mücadelesi sonucu yön değiştirerek hisselerini ve yarattığı kirliliğı yerli bir firma olan Koza Davetiye'ye devretmiştir. Nitekim, Koza Davetiyenin ilk iş i kamuoyunu yanıltıp ilgili kurum ve kuruluşları baskı altına alabilmek amacıyla bugüne kadar söylenen yalanlara Normandy Madencilik A.Ş.'nin bıraktığı yerden devam etmek olmuştur.

Koza Davetiye'nin bu girişimi yabancı şirketin başlattığı, AİHM tarafından verilen karara da rağmen, faaliyetlerine yeniden başlayabilmek için, yargı kararlarını yok sayma çabalarının devamıdır. Ve Anayasa'da teminat altına alınan, halkın "sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkı"nı ellerinden alma çabasıdır.

Hukuk dışı yollarla siyanürle altın işletmeciliğı yapan bu işletmeyi yerli paravan bir şirkete devrederek mücadeleyi kendilerince saptırmak istemektedirler. Ülkenin dört bir yanında siyanürle altın işletmeciliğı yapacak diğer yabancı şirketler, çalışmalarına başlayabilmek için bu mücadelenin sonucunu dört gözle beklemektedirler.

"Beyaz Adımlar Platformu" ve "İzmir-Bergama, Eşme, Sivrihisar Havran / Küçükdere Elele Hareketi" olarak bugün buradan yetkilileri bir kez daha uyarıyoruz!

Toprağı kirletenin, "sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkı"nı gasp etmek isteyen, yerli bir firma olması, bu gerçeklerin üstünü örtemeyecektir.

Biz aşağıda imzalan bulunan "Beyaz Adımlar Platformu" ve "İzmir-Bergama, Eşme, Sivrihisar Havran / Küçükdere Elele Hareketi" bileşenleri, yaşam alanlarını ve geleceklarini korumak için bugüne kadar çokuluslu dünya şirketleriyle her platformda mücadele eden Bergamalıların ve ülkenin diğer yörelerinde verilen bu onurlu mücadelelerin yanlarında olduğumuzu ve birlikte yürüteceğimizi bildiriyoruz.

BEYAZ ADIMLAR PLATFORMU

İZMİR-BERGAMA, EŞME, SİVRİHİSAR HAVRAN / KÜÇÜKDERE ELELE HAREKETİ

EK-11
BASINA VE KAMUOYUNA
02 Haziran 2005

13 Ağustos 2003 tarihinde Özelleştirme kapsamına alınan 60.000 ton/yıl kapasiteli Seydişehir Eti Alüminyum tesisleri için son teklif verme süresi 10 Haziran 2005 tarihinde sona ermektedir. Tesislerin enerji gereksinimini karşılaması amacıyla birlikte projelendirilen Oymapınar Barajı Eti Alüminyum alan firmanın kâr etmesi gerekçelendirilmesiyle Eti Alüminyuma devredilerek tesisler satışa çıkarılmıştır. Oymapınar'ın bağlanmasıyla bugün Eti Alüminyum, dünyada en ucuz birincil alüminyum üreten entegre (madenden katma değeri yüksek uç ürünler üreten) tesis olma özelliğine sahip olmuştur.

Eti Alüminyum çalışanları, fabrikadan ayrılan önemli sayıda personel nedeniyle canlarını dişlerine takıp izinlerini bile kullanmayarak üretim yapmaktadırlar. Özelleştirme kapsamındaki fabrika, 2004 yılında inadına 64.200 ton üretim yaparak üretim rekoru kırmış ve 26.7 milyon US Dolar kâr etmiştir. Aynı zamanda 2003 yılından bugüne Seydişehir çalışanları ve halkı iş-aş kapısı fabrikalarını özelleştirme kapsamından çıkartma mücadelesi de vermektedirler.

Seydişehirliilerin bu onurlu mücadelesi ne yazık ki düne kadar basın ve kamuoyunun gündemine gelememiştir. Ta ki Fabrikayı satın almak isteyen şirketler fabrikayı gezmek isteyinceye kadar. Firmalar sanki orada bir savaş varmışçasına can güvenliği talebinde bulunmuşlardır. 30 kişinin güvenliğini sağlamak üzere Konya'dan getirilen polis ve jandarma bir gün öncesinden fabrikaya yerleştirilmiştir. 23 Mayıs günü yaklaşık 2500 kişilik polis ve jandarma fabrika içinde işçinin, fabrika dışında halkın üzerine cop, biber gazı, göz yaşartıcı bomba ve panzerle saldırarak firmalara fabrikayı gezdirmek istemişlerdir. Ancak, işine ve aşına sahip çıkmak isteyen Seydişehirliilerin kararlı direnişi karşısında fabrikayı gezememişler ve geri dönmek zorunda kalmışlardır. Ve o gün Seydişehir ilk defa medyada geniş bir şekilde yer almıştır.

Seydişehirliilerin bu onurlu özelleştirme karşıtı örnek direnişi Türkiye'de yankılanmış ve Seydişehirliilere ülkenin her kesiminden dayanışma mesajları gelmiştir.

Seydişehir'den çıkarak dalga dalga yükselen bu hareketi engellemek için ertesi gün 24 Mayıs tarihinde Başbakan; "Tesisler modern değildir. Tesisler tamamen ilkelleşmiştir. Modern teknolojiden uzaktır." diyerek aslında alüminyum üretim teknolojisini bilmediğini açıklamıştır. Çünkü, bugün dünyada alüminyum üretimi "Soderberg veya pre-baked" anodlu hücrelerle yapılmaktadır. Yine bugün dünyada alüminyum üretiminin % 40'ı Başbakanın ilkel dediği Seydişehir'deki teknoloji ile yapılmaktadır.

"Komünist rejimler bunu yapmış, başarmış. Bunlar bile bu işi başarmışlar, biz şimdi bunun karşısına dikiliyoruz." demesini ise, oralarda Yeltsin döneminde yapılan özelleştirmelerin mafyavari yöntemlerle nasıl talana dönüştüğünü ve adına Oligark denilen zenginlerin yaratıldığını ve bugün hepsinin yurtdışına kaçarak oralarda yaşadığını bilmediğinden veya bilgilendirilmediğinden

kaynaklandığını düşünmekteyiz. Putin'in 11 Mayıs 2005 tarihinde ülke doğal kaynaklarının ve stratejik sektörlerinin yabancı yatırımlardan yasal olarak korunmasına karar vererek yasa taslaklarının 1 Kasım 2005 tarihine kadar hazırlanması emrini verdiğini hatırlatırız.

Başbakan'ın Seydişehir'deki direnişi muhalefet partilerine ve marjinal gruplara yüklemesi Seydişehir çalışanlarının ve halkının verdiği iş-aş mücadelesini saptırma gayretidir. Doktorlar ve sağlık görevlilerinin insanca yaşam için verdikleri demokratik hakları çerçevesindeki mücadelelerine de "marjinal bir grubun yaptığı gösterilerdir" dememiş miydi?

Bugün Eti Alüminyum'da yarın Erdemir'de, Tüpraş'ta, Petkim'de verilen mücadelenin yanında olmak söylendiği gibi marjinallik değil, ülkeye sahip çıkmak ve yurtseverlik görevidir. "Bu iş sadece ideolojiktir" diyenler bilsin ki, evet bu bizim ideolojimizdir.

Başbakanın açıklamalarına destek vermek amacıyla Özelleştirme İdaresi Başkanı Metin Kilci, 26 Mayıs 2005 tarihinde Eti Alüminyum özelleştirme stratejisinde kamuoyunda tartışılan kaygıları ortadan kaldıran düzenlemeler yapıldığını, ancak, tartışmaların bu düzenlemelerin kamuoyunun yeterince bilgilendirilmemesinden kaynaklandığını ifade ederek basını ve kamuoyunu kendince bilgilendirmiştir.

Oysa şartnamenin, ÖİB'nin biran önce sat-kurtul mantığıyla yapılmış diğer özelleştirme şartnamelerinden hiçbir farkı yoktur. Seydişehir'den yükselen ve Türkiye ile bütünleşen direnişi kırmak için, şartlar konuldu şeklinde yapılan açıklamalarla üstü örtülmeye çalışılan gerçekler ise şöyledir;

Yatırım Şartı

Yatırım şartı da koyduk diyebilmek için öylesine konmuş bir maddedir. Çünkü, yatırımın ne için (üretimi arttırmak için mi?) yapılacağı bile belirtilmemiştir. Yani, Antalya'daki liman tesislerine yatırım yapılırsa, bu da bir yatırım olup, üretim ve kapasite artırımıyla ilgili olmayacaktır. Bu konuda şartnamede hiçbir açıklayıcı ve de bağlayıcı madde bulunmamaktadır. Üretim şartı maddesinde de üretimin 60.000 ton/yıl üzerinden belirlenmesi yatırımın üretimi arttırmaya yönelik olmadığını kanıtlar.

Maden İhracatı

Maden ihracatına görünürde bir kısıtlama getirilmiştir. Ancak, Türkiye'nin gerek ikili anlaşmalar gerekse çok taraflı uluslararası anlaşmalar kapsamında verdiği taahhütler dikkate alındığında, bu türden hammadde ihracatının kısıtlamasına yönelik bir düzenlemenin uygulanabilirliği mümkün değildir.

Şartnamenin bu maddesinde en önemli husus **ALÜMİNA İHRACATI** unutulmuş (!) yada konmamıştır. Alüminyum üretiminin ana hammaddesi olan alüminanın ne kadarının ihraç edileceğini belirten bir madde yoktur. Tesisleri alan şirket, elektrolizhaneleri modernize edeceğim gerekçesiyle kapatarak, sadece alümina üretebilir, ve ürettiği alüminayı kendine ait diğer tesislerinde alüminyum üretimi için kullanabilir veya yine Seydişehir'de ürettiği alüminanın tamamını ihraç edebilir. Şartnamede bunu önleyici madde yoktur. Gelecekte bunun böyle yapılacağından kimsenin kuşkusu olmamalıdır.

Üretim Şartı

Bu madde, alanın herhangi bir yatırım yapmadan 49 yıl süreyle bu fabrikayı kendi çıkarları doğrultusunda kullanmasının önünü açmaktadır. İlginçtir ki, şartnamede üretimin eksik yapılması veya yapılmaması halinde ceza maddesi bulunmamaktadır.

Peki o zaman kapasite artırılmayacaksa, istihdam yaratılmayacaksa biz bu fabrikayı niye satıyoruz?

Oymapınar Hes'in Kullanımı

Şartnamede “Elektrik üretim lisansını almasını gerektirecek şekilde bir takvim yılı içerisinde Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu tarafından belirlenen orandan daha fazla elektrik enerjisini satmayacağımı kabul, beyan ve taahhüt eder.” şeklindedir.

Alıcı şirketin Oymapınar'ın enerjisini satılabilmesi için konulmuş bir madde olup, miktar konusu her zaman değişebilir izlenimi açıkça görülmektedir.

Nitekim şartnamede olmamasına rağmen ÖİB Daire Başkanı Arzu Akın'ın KİT Komisyonu'nda “Otoprodüktör lisansı uyarınca, şirketin, kendi ihtiyacı dışında kalan elektriği, üretimin yüzde 25'ini aşmamak şartı ile satabilecek” şeklinde bir açıklamada bulunması haklılığımızın göstergesidir.

KİT Komisyonu üyeleri de, söz konusu elektrik satış hakkının bile şirketi alacak firmalar açısından son derece kârlı bir alan olduğuna işaret etmiştir.

Çalışanlara İlişkin Hükümler

ÖİB Başkanının, “Çalışanlara ilişkin olarak yapılan düzenleme ile hiç kimsenin özelleştirme nedeniyle iş akdi feshi sözkonusu olmayacaktır. Bu hususun şartnamede açık olarak düzenlenmiş olduğunu düşünüyoruz..” şeklindeki açıklaması ise, kamuoyunu yanlış bilgilendirmenin ötesinde fabrikalarını sattırmamak için mücadele veren Seydişehir çalışanlarının ve halkının kararlı mücadelesini kırmak için söylenen bir kandırmacadan ibarettir.

Şartnameye sonradan eklenen “İhalenin KURUL tarafından onaylanmasını müteakip 4857 Sayılı İş Kanununa tabi olarak ŞİRKET'te çalışan mevcut daimi işçilerin istihdamına ilişkin hususlar ALICI ve İDARE arasında imzalanacak HİSSE SATIŞ SÖZLEŞMESİ'nde belirlenecektir.” maddesi ile sanki mevcut işçiler korunacakmış izlenimi verilmeye çalışılmaktadır.

Bu madde, alıcı şirketin işe alacağı yeni işçilerin işi öğrenmeleri için Alüminyum üretiminin özel durumu nedeniyle eski işçilerin bir süre istihdamına devam etme mecburiyetinden dolayı konmuştur. Şartnamede bu süre en fazla 6 (altı) ay olarak düşünülmüştür.

Çünkü ÖİB'nın fabrikanın işleyişinden habersiz olduğunu gösteren şartnamenin ilk halinde “çalışanların hizmet akitleri HİSSE SATIŞ SÖZLEŞMESİ'nin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, ŞİRKET'in kamu tüzel kişiliği sona ermeden önce feshedilecektir. Ve “ŞİRKET hisse satış sözleşmesinin yürürlüğe girmesinden sonra yapacağı istihdamda daha önce ŞİRKET'te çalışanlara öncelik vermeye çalışacaktır.” şeklinde yer almaktaydı.

Bu madde “fabrikanın şalteri indirilince durdurulacak” ve “işçisi kapının önüne konulacak” düşüncesiyle hazırlanmıştı. Oysa Eti Alüminyum tesisleri durdurulamaz-sürekli

çalışması gereken bir teknolojiye sahip bir tesistir. Ve tesisi alacak şirketin fabrikaları işletecek elemanları temin edebilmesi için zamana ihtiyacı vardır.

Bu nedenle yapılan uyarı üzerine ÖİB 15 Mart 2005 tarihinde açtığı ihaleyi üretimin kesintiye uğramadan satış yapılabilmesi için 7 Nisan 2005 tarihinde iptal etmiş ve kandırma maddesini eklemiştir.

Eğer denildiği gibi “iş akdi feshi söz konusu olmayacak” ise şartnameye neden açık hüküm olarak konmamakta ve “İş Sözleşmelerinin HİSSE SATIŞ SÖZLEŞMESİ imza tarihini müteakip 6 (altı) ay içerisinde kıdem tazminatına hak kazanacak şekilde sona ermesi halinde” tazminatlar alıcı şirket tarafından değil de devlet tarafından ödenmektedir?

Seydişehir Alüminyum Tesisleri, şartname maddelerinden açıkça görüldüğü gibi özelleştirme adına kasasındaki nakiti, stoklarında paraya çevrilebilir ürünleri, maden sahaları, Antalya’da limanı, sosyal tesisleri ve Oymapınar Barajıyla ederinin çok altında bir fiyatla satılmak istenmektedir.

ETİ Alüminyum A.Ş.’ni talip olabilecek AVRASYA HOLDİNG (sahte plakalı araçlarla Seydişehir’e gelen grup), RUSAL, GLENCORE, BBF PARTNERS, ALUCHEM, ALFERON+ROSENBLATT, SNS, NOBEL GRUP (İngiliz+Çin+Hint sermayesi), ALCOA, IMRAG, ALRO-ÇALIK ENERJİ, ASSAN A.Ş, BEYTEKS, ANADOLU ORTAK GİRİŞİMİ, TÜRCAS PETROL A.Ş., EKZİM EPG, ADO MADENCİLİK, YILDIRIMLAR, LİMAK, DEMİR EXPORT, PARK HOLDİNG vb şirketlerden hangisi alırsa alsın, kendi kar amaçları doğrultusunda çizecekleri stratejinin ülke yararına olmayacağı açıktır. Ve bu stratejik tesisimizin mutlaka kamunun elinde olması gerekmektedir.

23 Mayıs 2005 tarihinde, bugüne kadar kendilerine iş-aş kapısı olan fabrikalarının kapsının önünde etten duvar olup, yerli-yabancı firmaların güvenliğini sağlamak adına kendilerine yapılan coplu, biber gazlı, göz yaşartıcı bombalı müdahaleye rağmen direnen Seydişehir işçisi ve halkının devam eden bu onurlu mücadelelerinde her zaman yanlarındayız.

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası olarak Hükümeti, Eti Alüminyum A.Ş.’nin ve ülkedeki diğer özelleştirme uygulamalarından bir kez daha vazgeçmeye çağırıyoruz.

TMMOB METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

EK-12

BASINA VE KAMUOYUNA

09 Haziran 2005

“KOZA” DAN ŞİDDET ÇIKTI” !!!!

Bergama’da 15 yıldır süren çevreye, doğaya, toprağa, hukuka, ülkeye, bilcümle hayata sahip çıkma mücadelesi, yeni bir sürece evrildi. Onca yıldır yaşanan çevresel, bilimsel, hukuksal kirlenme artarak devam ederken, AİHM de dahil olmak üzere tüm yargı kararlarını by-pass ederek üretime başlayan KOZA Altın Şirketi, 5 Haziran Dünya Çevre Günü’nü Bergama Çamköy de kutlamak isteyen Meslek Odaları, Sendikalar, Çevre Örgütleri ile siyanürlü altına karşı mücadele yürüten Eşme’den, Efem Çukuru’ndan, Artvin-Cerattepe’den, Tunceli-Ovacık’tan gelen yerel inisiyatiflere taşlı yumurtalı saldırıda bulunmuştur.

Bergama Köylüleri’nin Anayasa’da teminat altına alınmış olan “yaşam hakkı” ve “sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkını” koruma adına uzun yıllardır verdikleri demokratik mücadele, hiçbir zaman şiddete dönüşmemiş, köylülerin meşru ve onurlu mücadelesi Bergama yerelinden çıkıp tüm ülkede hatta dünyada örnek bir hareket olmuştur.

Ancak 1989 yılında Eurogold’la başlayan Normandy-Newmont’la devam eden bilimi, tekniği, etiği, ve hukuku yok sayma süreci; bugün KOZA Altın Şirketi ile devam etmektedir. Büyük mücadele ve fedakarlıklarla elde edilen kazanımlar ve yargı kararları yok sayılarak uygulanmamaktadır.

KOZA DAVETİYEDEN SALDIRGANLIĞA DAVET !!

Hukuksuzluğa devam eden KOZA Altın Şirketi şimdi de tehlikeli bir oyunu sahneye koymaktadır. Yıllarca bir arada kardeşçe, barış içinde yaşayan köylüleri, işsizlik sorununu sömürerek karşı karşıya getirmek istemekte ve provakasyona davetiye çıkarmaktadır. Oynanan oyun topluma mal olmuş bir mücadeleyi saptırmak, kamuoyunu yanlış yönlendirmektir.

Çevreye ve insan sağlığına verdiği zararlar nedeniyle kapatılması yönünde yargı kararları bulunan Bergama-Ovacık Altın İşletmesi’nin yeni sahibi KOZA Altın Şirketi yaşanan hukuksuzluğa karşı anayasal haklarını kullanan ve demokratik tepkilerini ortaya koyan kişi ve kurumlara karşı 5 Haziran günü açıkça şiddet kullanmıştır. Yurttaşların Anayasal hakkı olan seyahat özgürlüğü, toplantı ve gösteri yapmaları gasp edilmiştir.

Beyaz Adımlar Platformu Olarak;

Yaşanan saldırıların asıl sorumlusunun yargı kararlarının gereğini yerine getirmeyen yetkililer olduğunun altını çiziyoruz.

Bilindiği üzere, defalarca “kamu yararı ve hukuk devleti ilkesine aykırı” olduğu gerekçesiyle idare mahkemeleri ve danıştay tarafından verilen yürütmeyi durdurma ve iptal kararları her defasında uygulanmamıştır. Öyle ki konu ile ilgili olarak AİHM’nin 10 Kasım 2004 tarihli kesinleşmiş kararı da hiçe sayılmıştır. Bundan cesaretlenen işletmeciler firma, madenin faaliyete başlaması yönünde Çevre ve

Orman Bakanlığı nezdinde yeniden girişimde bulunarak adeta yargıya ve hukuk devletine meydan okumuştur.

En son İzmir Valisi tarafından, İl Özel İdaresi Yasası'na aykırı olarak İl Genel Meclisi'nin kararı olmadan kapatılması yönünde çok sayıda kesinleşmiş yargı kararı olan işletmeye Gayrı Sıhhi Müesseseler Açılma Ruhsatı verilmiş ve 20 Mayıs 2005 günü işletme yeniden faaliyete başlamıştır. İzmir Valisi'nin bu uygulaması KOZA Altın Şirketi yetkililerini hukuk tanımazlık konusunda daha da cesaretlendirmiş, öyle ki yöre insanlarına ve yasal haklarını kullanan yurttaşlara fiili şiddet kullanmaktan çekinmemişlerdir.

ŞİDDET “KOZA” SINDAN ÇIKTI!!!

Bergama-Ovacık Altın İşletmesi'ni satın aldığı ilk günlerde basına verdiği demeçlerde, yöre halkının yaşam hakkını savunmak adına gösterdiği direnci kırmak için “yerli şirket olmanın avantajını” kullanacağını açıklayan KOZA yetkililerinin, Dünya Çevre Günü'nde yaşanan olaylar karşısındaki tutumlarına bakılırsa; muradlarının saldırganlık ve zorbalık olduğu görülecektir. Unutulmamalıdır ki yabancı da olsa yerlide olsa maksimum kar ve sömürüyü hedefleyen işletmelerin merkezinde doğa ve insan sevgisine yer yoktur. Hatırlatmak isteriz, en büyük yer altı kaynağımız olan bor madenlerimizi on yıllarca dışarıya kaçıran yabancı şirketin adı da TÜRK BORAKS'dı.

Beyaz Adımlar Platformu Olarak;

Koza Altın şirketi, yalnızca Bergama'nın havasını, suyunu, toprağını, sosyal dokusunu kirletmekle kalmayıp, hukukun üstünlüğünü, hukuk devleti ilkesini de kirletmeye devam etmektedir. Yargı kararlarının uygulanması için devletin tüm yetkili birimlerini göreve çağırıyoruz.

Ne yazık ki, 5 Haziran günü yaşanan olayların sorumluları hakkında halen yasal soruşturma başlatılmamıştır. Beyaz Adımlar Platformu bileşenleri olarak Cumhuriyet Savcılarını harekete geçmeye çağırıyoruz.

Beyaz Adımlar Platformu şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da yaşam alanlarını ve geleceklerini korumak için mücadele eden halkın yanında yer alacak ve tüm hukuksuz gelişmelerin takipçisi olacaktır.

BEYAZ ADIMLAR PLATFORMU

Ankara 78'liler Derneği, DİSK Genel-İş, DİSK-Dev –Maden Sen, Ekoloji Kolektifi, Halkevleri, İnsan Hakları Derneği, KESK-ESM, ODTÜ Öğretim Elemanları Derneği, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, TMMOB Çevre Mühendisleri Odası, TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası, TMMOB Kimya Mühendisleri Odası, TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası, Türk Tabipler Birliği

EK-13

BASINA VE KAMUOYUNA

17 Haziran 2005

ÖZERKLEŞTİRME, HALKA ARZ VE KİRALAMA DA ÖZELLEŞTİRME DİR

Bilindiği üzere, 13 Ağustos 2003 tarihinde 60.000 ton/yıl kapasiteli Seydişehir Eti Alüminyum Tesisleri ve Oymapınar Barajı, Eti Alüminyum'u alan firmanın kâr etmesi gerekçelendirilmesiyle Eti Alüminyum'a devredilerek özelleştirme kapsamına alınmıştır. Oymapınar Barajı'nın bağlanmasıyla Eti Alüminyum, dünyada en ucuz birincil alüminyum üreten entegre (madenden katma değeri yüksek uç ürünler üreten) tesistir. Bugün bu tesisin teklif değerlendirilmesi yapılacaktır.

Seydişehir Alüminyum Tesisleri, şartname maddelerinden açıkça görüldüğü üzere ve diğer özelleştirme uygulamalarında olduğu gibi; kasasındaki nakiti, stoklarında paraya çevrilebilir ürünleri, maden sahaları, Antalya'da limanı, sosyal tesisleri ve Oymapınar Barajıyla ederinin çok altında bir fiyatla satılacaktır.

Fabrikalarının özelleştirme kapsamından çıkarılması için tek yürek, tek yumruk olan Seydişehirli, 2003 yılında mücadeleyi yürütmek üzere Türkiye'de bir ilki gerçekleştirerek tüm bileşenleri içeren Şehir Meclisini kurmuşlardır. Sürekli eylemliliklerde bulunan Eti Alüminyum çalışanları ve Seydişehir halkının özelleştirme karşıtı mücadele süreci, 23 Mayıs 2005 tarihinde iş-aş kapısı olan fabrikalarının kapısının önünde etten duvar olup, yerli-yabancı firmaların güvenliğini sağlamak adına kendilerine yapılan coplu, biber gazlı, göz yaşartıcı bombalı saldırıya direnişleriyle taçlanmış.

Seydişehirli, bu onurlu özelleştirme karşıtı örnek direnişi Seydişehir sınırlarının dışına taşmış, Türkiye'de yankılanmış ve Seydişehirli, ülkenin her kesiminden dayanışma mesajları gelmiştir.

O güne kadar Seydişehirli, özelleştirme karşıtı mücadelelerinde görülmeyen Hak-İş Konfederasyonu Genel Sekreteri ve Çelik-İş Sendikası Genel Başkanı bir açıklama yaparak; Seydişehir'deki yaşanan olayları, özelleştirmedeki yanlış uygulamalara, hükümetlerin sağlıklı bir özelleştirme politikalarının olmayışına bağlamış ve çözüm için ise ilgili tarafları bir araya gelerek politikalar belirlemeye çağırmıştır.

Hak-İş ve Çelik-İş'in özelleştirmeye karşı olmadığı bu açıklamasıyla bir kez daha görülmektedir. Sendikaların Seydişehir Şubelerinin önderliğinde Eti Alüminyum işçisinin ve Seydişehir halkının fabrikalarının özelleştirme kapsamından çıkarılması için verdikleri mücadeleyi hiçe sayarak, hükümetle yapacağı pazarlıklarda bu mücadeleyi koz olarak kullanma amacıyla olduğu görülmektedir.

Şehir Meclisinin mücadelelerini Ankara'ya taşıma eylemini Hak-İş sadece kendisine mal etmeye çalışmıştır. Sendikaların Seydişehir Şubelerinin ve Şehir Meclisinin özelleştirme karşıtı bu onurlu mücadeleye destek vermek isteyen kurum ve kuruluşlara mitinge davet çağrısının yapılması taleplerine

kulaklarını tıkayarak Özelleştirme Karşıtı mücadeleyi ortaklaştırmamış ve hiçbir kurum ve kuruluşa çağrı yapmamıştır. Hak-İş'in bu tutumuna rağmen meslek odaları, sendikalar, siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleri mitinge katılarak Seydişehirli Ankara'da yalnız bırakmamışlardır.

Son olarak 15 Haziran 2005 tarihinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığı önündeki çelenk eylemine ve basın açıklamasına, Seydişehir mücadelesine destek veren kuruluşların davet edilmesini bırakın, mücadelenin temel taşı olan Şehir Meclisi ve Seydişehir halkına haber bile verilmemiştir.

Hak-İş Genel Başkanının 15 Haziran 2005 tarihinde yaptığı basın açıklamasında; bizim bilgilerimizden, deneyimlerimizden ve reel politikalarımızdan faydalanmalıydılar diyerek hükümeti Eti Alüminyum Tesislerinin özelleştirilmesi için anlaşmaya davet etmiştir. Seydişehir işçisinin ve halkının özelleştirmeden vazgeçilmesi mücadelesini hiçe sayarak "Özerkleştirilebilir, Halka Arz Edilebilir ya da Kiraya Verilebilir" şeklindeki önerisiyle de özelleştirme modellerini hükümete sunmuştur.

Hak-İş, bilgilerimizden, deneyimlerimizden ve reel politikalarımızdan faydalanmalıydılar diyerek örneklediği Kardemir ve İsdemir'deki uygulamalarıyla işçileri ve kamuoyunu yanıltma gayretinden biran önce vazgeçmelidir. Çünkü, övünerek verdiği bu örnekler iflas etmiştir. Kardemir işçisine ait hisseler el değiştirmiş ve bugün Kardemir'e belli bir grup hakim olmuştur. İsdemir'de de durum aynı olacak ve yarın Erdemir satıldığında alan firma İsdemir'e de sahip olacaktır.

İşte bu nedenlerle önerilen özelleştirme modelleri ile Eti Alüminyum Tesislerinin de akıbetinin aynı olacağını Seydişehir işçisi, Seydişehir halkı ve ülke kamuoyu bilmektedir.

Ancak, burada unutilan Seydişehir işçisinin üretimden gelen gücünün bilincinde olduğu, yıllardır örgüt ve sendika sürecinde aktif katılımcı rolü, mücadele deneyimi ve üst düzeydeki mücadele refleksini kullanabilme yeteneğidir. Hiç kuşkusuz aynı yetenek ve değiştirebilme özelliği Seydişehir halkında da vardır. Bu nedenle Seydişehir mücadelesi üzerinden nemalanmak isteyenler bir kez daha düşünmelidirler. Seydişehir işçisinin ve halkının son günlerde attıkları " Bizi satanı bizde satarız" sloganı bazı yerlerde çok dikkate alınmalıdır. Tek yolun mücadele ve direniş olduğunu bilmelidir.

Fabrikalarının özelleştirme kapsamından çıkarılması için tek yürek, tek yumruk olan Seydişehir işçisi, halkı ve Şehir Meclisi geçmişte olduğu gibi bugünde bu özelleştirmeyi durdurabilecek yüreğe ve güce sahiptir.

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası olarak bir kez daha Seydişehir işçisinin ve halkının bu özelleştirme karşıtı direnişlerinde yanlarında olduğumuzu bildiriyor, Hükümeti, Eti Alüminyum Tesislerinin ve ülkedeki diğer özelleştirme uygulamalarından bir kez daha vazgeçmeye çağırıyoruz.

TMMOB METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

EK-14

BASINA VE KAMUOYUNA

13 Ekim 2005

Geleceğimize Sahip Çıkıyoruz

10 Ağustos 2005 gün ve 25902 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren “İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmelik” ve 21 Haziran 2005 gün ve 25852 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren “Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliği” ile tarihi, kültürel ve doğal varlıklarımızı, çevresel değerleri ve geleceğimizi yok sayan, kurlsız/ilkesiz sanayileşme anlayışı ortaya konulmuştur.

Dava konusu yönetmelikler; İlgili Bakanlıklar tarafından çıkartılabilecekken, Bakanlar Kurulu tarafından çıkartılarak, yönetmelik olmaktan öte bir anlamda TÜZÜK niteliği kazandırılmaya çalışılmıştır. Tüzükler Anayasa’nın 115. maddesi gereğince Danıştay’ın incelemesinden geçirilmesi gereken işlemlerdir. Çevre ve insan sağlığı açısından büyük önem taşıyan bu konularda, ilgili Meslek Odaları ve Kuruluşların görüşlerine başvurulmadan yapılan düzenlemeler, Danıştay incelemesinden de kaçırılmıştır. Daha önce Mahkeme Kararlarının arkasından dolaşan anlayış, şimdi de Danıştay Denetiminden kaçmaktadır.

“İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmelik” ile, Gayri Sıhhi Müesseseler Yönetmeliği yürürlükten kaldırılmış, Sağlık ve Çevre Bakanlıklarının yetkileri yok edilmiş, 30 tondan düşük kapasiteli LPG dolun istasyonlarının da yer aldığı ikinci sınıf gayrisıhhi müesseseler etrafındaki sağlık koruma bandı bulundurma zorunluluğu ve yer seçimi izni kaldırılmış, ÇED olumlu belgesi almış olan birinci sınıf gayrisıhhi müesseseler için yer seçimi ve tesis kurma incelemesi kaldırılmış, yerel yönetimlerin karar organları olan İl Genel Meclisi ve Belediye Meclisleri’nin yasal görev ve yetkileri kısıtlanmış, her türlü izin ve ruhsat işlemleri oldu bittiye getirilmiştir.

“Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliği” ile, ÇED Yönetmeliğinin Ek V listesinde bulunan “DUYARLI YÖRELER” deki sınırlamalar ortadan kaldırılarak, insana ve çevreye rağmen her yerde madencilik faaliyetleri yürütülmesi sağlanarak, doğal çevrenin geri dönüşü olmayacak şekilde tahrip edilmesinin önü açılmıştır.

Dünyanın doğal kaynaklarının 3’te 2’sinin tüketildiği, topraklarımızın, ormanlarımızın, kıyılarımızın ve su kaynaklarımızın korunamadığı, nehirlerimiz, göllerimiz ve yeraltı suyu kaynaklarımızın hızla kirlendiği bir dönemde yapılması gereken, gelecek nesillerin de ihtiyaçlarını göz önünde bulundurarak, doğal kaynakların koruma/kullanma dengesinin sağlanmasıdır.

Üzerimize düşen sorumluluğun bilinciyle hareket eden TMMOB Çevre, Jeoloji, Metalurji ve Ziraat Mühendisleri Odaları olarak; Özel Çevre Koruma Bölgelerimize, Su Havzalarımıza, Sulak Alanlarımıza, Tarım Alanlarımıza, Ormanlarımıza, Milli Parklarımıza, Meralarımıza, Kıyı Alanlarımıza ve Kültür ve Tabiat Varlıklarımıza sahip çıkarak, “İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına

“İlişkin Yönetmelik” ve “Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliğinin” ilgili maddeleri hakkında yürütmeyi durdurma ve İPTALİ istemiyle dava açtık.

İlgili Yönetmeliklerdeki çekincelerimizin yer aldığı dava dilekçeleri, Odalarımızın internet sitelerinde (www.cmo.org.tr, www.jmo.org.tr, www.metalurji.org.tr, www.zmo.org.tr) yer almaktadır.

Bilimi ve hukuku yok sayan, yağma ve talan uygulamalarının karşısında mücadelemizi sürdüreceğimizi kamuoyuna duyururuz.

TMMOB Çevre Mühendisleri Odası, TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası , TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası

EK-15

BASINA VE KAMUOYUNA

28 Şubat 2006

Oyak, Erdemir’de Taktik Olarak Geri Çekilmede

Bilindiği üzere Odamız Erdemir ihale sürecinde her platformda bu satışa karşı çıkmış basın açıklamaları ve yazılarımız ile gerçekleri kamuoyuna aktarmıştır. 17 Mart 2005 tarihindeki **“Hükümeti Uyarıyoruz! ERDEMİR’den Elini Çek”** basın açıklamamızda ;

Erdemir’in özelleştirilmesi ile sadece Erdemir değil, Erdemir’e bağlı İsdemir, Erdemir-Maden, Erdemir- Lojistik, Erdemir–Romanya, EÇSM, Erenco, Çelbor ve üç denizdeki limanları da yok pahasına satılarak ülkenin ulusal demir çelik sanayisi ve demir madenleri de sonuçta çokuluslu tekellerin eline geçeceği belirtilmiştir. Ülke demir çelik sanayisi, planlaması ve stratejisinin, çok uluslu tekellerin kendi kâr politikalarına terk edilmiş olunacağı, Erdemir’in ürettiği ürünleri kullanan yerli sanayimizin de gelecekte yabancı şirketin insafına bırakılacağı, Erdemir’de istihdam edilen 15.000 çalışanın işine son verileceği, Erdemir Tesisleri’ne bağlı olarak iş yeri kuran ve geçimlerini temin eden Ereğli esnafı ve halkının bu olanaklarını kaybedeceği, İşten çıkarma dalgasının başlamasıyla Ereğli’den göçün başlayacağı, Ülkenin bu sektörde de dışa bağımlılığının artacağı uyarımızdır. Ülkemizin Çelik üreticisi ülkeleri arasında 12. sırada bulunan önümüzdeki dönemde Avrupa’da 3. sıraya yükseleceği öngörülen demir-çelik sanayinin ve buna bağlı alt sektörlerin yaşaması için, halkın sahibi olduğu hisselerin hiçbir şekilde doğası gereği maksimum kâr anlayışı temelinde çalışan yerli-yabancı şirketlerin eline geçmemesi, blok veya piyasaya arz yöntemleriyle satılmaması gerektiği belirtilmiştir. Ve İktidarı bu satıştan vazgeçmeye, demir çelik sanayimizin çokuluslu tekellerin eline geçmemesi için uyarılmıştık.

Ülkedeki çıkar grubu aktörlerinin ve medyadaki piyonlarının sahne performansı ile hisseli harikalar kumpanyasının başarılı yeni versiyonuna dönüşen “Erdemir’i yerli Sermaye almalı” oyunu sonucunda, kamunun sahibi olduğu %49 oranındaki Erdemir hissesi Oyak’ın oldu.

Oluşturulan bu dahiyane özelleştirme stratejisiyle ve pompalanan “milli şuurla” yapılan ihaleler medya patronlarının gazetelerinde “dünya devleriyle kıran kırana geçen ihale sürecini Türk şirketleri kazandı” şeklinde manşetten verilip, bu kuruluşları yabancılara kaptırmadıkları için Koç ve Oyak’a methiyeler yağdırıp teşekkür edildi. Davullu zurnalı kutlamalar yapıldı.

Ancak, özelleştirmelerin hemen akabinde Koç ve Oyak sözbirliği etmişçesine bu işlerin kendi birincil işleri olmadığını bu işin acemisi olduklarını bu nedenle bu işi bilen ve tesisleri ileriye taşıyacak stratejik (!) yabancı ortak aradıklarını bildirmişlerdir. İhale sonrası hemen görüşmelere başlamaları, bu tesislerin Türkiye’nin elinde kalması için alınmadığının, ticaretin doğası gereği sadece para kazanma temelinde olduğunun kanıtıdır.

Nitekim, İhaleyi kazanan OYAK, Ataer Holding A.Ş.'yi kurmuş, elindeki Erdemir hisselerini bu şirkete devretmiş ve bu şirketin, yüzde 41'lik kısmını da Arcelor'a satmaya karar vermiş ve ortaklık anlaşması yapmıştır.

Bu ortaklığa ÖİB'dan onay almak üzere başvurmuştur. 10 Aralık 2005 ÖİB'nin İMKB'ye açıklamasında, "Erdemir özelleştirilmesine yönelik İhale Şartları Belgesi çerçevesinde söz konusu talep İdareimizce uygun görülmüştür." yazısıyla kamuoyu konuyu öğrenmiştir. ÖİB yetkilisi, Arcelor Rekabet Kurulu tarafından daha önce incelenmişti o nedenle kararın kısa sürede verilebileceği yorumunu da yapmıştır. OYAK, ayrıcalıklı şirket statüsü nedeniyle sonuçlan o kadar emindir ki, "1.6 milyar dolarlık bir 'satın alım finansman' anlaşması yaptığını, 'Bu kredinin yüzde 100 Oyak iştiraki olarak yeni kurulan Ataer şirketi aracılığı ile kullanılarak, Erdemir'in özelleştirilen hisselerinin satın alınmasını öngörmekte' olduğunu ve Arcelor'un, 1.6 milyar dolarlık kredide de yine Ataer şirketindeki yüzde 41'lik payı kadar yükümlülük altına girdiğini" açıklamıştır.

Ancak aylardır öncesinden hazırlanan bu dahiyane plan, "Rekabet Kurulundan İzin Alınması Gereken Birleşme ve Devralmalar Hakkında Tebliğ" kapsamında değerlendirilmesi ve değerlendirmenin "**Hakim durum yaratmayan, hakim durumu güçlendirmeyen ve bunun sonucu olarak ülkede veya bir bölümünde etkin rekabeti önemli ölçüde engellemeyen birleşme veya devralmalara izin verilmesi**", Rekabet Kurulunun benzer ortaklıklarda aleyhte kararları olması ve kamuoyunun baskısı nedeniyle sekteye uğramıştır.

Nihayet 16 Şubat 2006 tarihinde R.K. toplantısında konu gündeme alınmış ancak karar verilemediği için (mızrak bir türlü çuvala sığdırılmadığından) bir sonraki toplantıya ertelendiği basına açıklanmıştır. Aslında "karar verilemediği için" mazeretine kargalar bile gülmektedir. Çünkü karar bellidir ve erteleme sadece Oyak'a zaman tanımak ve kamuoyunda gelecekteki ortaklığa ortaklığa oluşacak muhalefeti kırmak için "**Oyak-Arceor ortaklığına izin verilmedi**" imajı yaratılmaması için yapılmıştır.

Diğer yandan ÖİB'nin Oyak'a devir için verdiği ilk erteleme tarihi olan 6 Mart 2006 tarihi de yaklaşmıştır. ÖİB'ni Tüpraş ihale şartnamesinde olmadığı halde gayri hukuki olarak verdiği ikinci uzatma kararıyla Petrol İş Sendikası'nın açtığı davada "**Hukuka Aykırı Süre Uzatım Kararıyla Oluşan Kamu Zararı**" maddesi Erdemir için ikinci uzatmayı vermekte zorlayacaktır.

Ayrıca ÖYK'nin Erdemir ihalesi için Danıştay'daki yürütmeyi durdurma ve iptal istemli açılmış davalarda mahkeme süreci devam etmektedir. Erdemir'in devrinin uzaması halinde Oyak'ın aleyhine çıkabilecek bir karar ihalenin iptaline neden olacaktır. Oysa, devir sonrası böyle bir kararın çıkması sorun yaratmamaktadır. Çünkü bu ülkede özelleştirme uygulamalarında, "**Mahkeme kararının uygulanması zorunluluğuna rağmen, geçmişte Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'nun nihai kararının iptal yönünde çıkması halinde bile Hükümetin genel tavrı, Bakanlar Kurulu marifetiyle "filli imkansızlık gerekçesiyle" satışın devamı yönünde**" kararlar alınmış hukuka aykırı özelleştirmeler yapılmıştır.

Nitekim RK'nun erteleme kararının ertesi günü Oyak, Ataer'deki Arcelor'la ortaklığına son verdiğini Erdemir hisselerini Oyak'ın alacağını açıklamıştır.

Şu iyi bilinmelidir ki Oyak'ın bu kararı tamamen zorunluluktan kaynaklanan taktiksel bir karar olup “ yabancı şirketle ortaklığı” demir-çelik sektöründe tecrübesiz olması nedeniyle mutlaka yapmak zorundadır ve gelecekte bu birleşmeyi mutlaka gerçekleştirecektir.

Nitekim 27 şubat 2006 tarihinde Oyak yöneticisinin hisse devri sırasında “ ...devir sonrasında Arcelor ile işbirliğinin devam edeceği” açıklaması, ortaklığın şu an kağıt üstünde olmasa da hala devam ettiği ve edeceğinin işaretini vermektedir.

Kamuoyu ve halkımıza,

Kamuoyunu bir kez daha aldatmaya çalışacak olan sözüm ona ulusalcı, millicilerin “Erdemir bizde kaldı” söylemlerine ve kalemini satmış liberal yazarların, beyinlerini satmış aydınların gelecekteki birleşmenin altyapısını şimdiden hazırlamak için “ bu ortaklığın bitmesiyle neler kaybettik” başlıklı yazacakları yazılara bu defa kanmayın.

Çünkü, kaybedeceğimiz bir ülkenin olmazsa olmazı olan demir-çelik sanayimizdir. Bu sanayi hiçbir zaman “doğası gereği maksimum kar anlayışı temelinde çalışan yerli-yabancı şirketlerin” eline bırakılmamalıdır.

Buna çok yakın bir zamanda tanık olmadık mı? Nihai hedefi Erdemir'i ele geçirmek olan Oyak'ın ortağı Arcelor dünya demir çelik devi Mittal Steel tarafından satın alınmak istenmektedir. Tüm Fransa kamuoyu ve hükümet bu birleşmeye şiddetle karşı çıkmaktadırlar. Ava giderken avlanan Arcelo'run Ceo'su Guy Dole “Geleceğimizi Mittal ile paylaşamayız” diye açıklama yapmıştır.

Ve hükümeti bir kez daha uyarıyoruz !

Ülkelerin doğal kaynaklarına, üretim tesislerine sahip olmak isteyen bu emperyal ülkeler “geleceği kendi aralarında paylaşmak bile istemezken”,

Gelin, yöneticisinin de söylediği gibi demir-çelik sektöründe hiçbir tecrübesi olmayan açıkça görüldüğü üzere, sürdürülebilirliğini yabancı ortak üzerine kurgulayan Erdemir ve diğer özelleştirme uygulamalarından vazgeçin “Geleceğimizi bu güçlere teslim etmeyin”.

TMMOB METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI